

VYBRANÁ USTANOVENÍ

§ 36

Základ daně

(3) Základ daně také zahrnuje

b) spotřební daň,²⁴⁾ pokud zákon nestanoví jinak v § 41,

§ 71c

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz tabákových výrobků, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

a) 200 cigaret,

b) 100 doutníků o hmotnosti jednoho kusu nejvýše 3 gramy,

c) 50 doutníků o hmotnosti jednoho kusu vyšší než 3 gramy, nebo

d) 250 g tabáku ke kouření.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Osvobození od daně podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

CELÝ PŘEDPIS

235/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 1. dubna 2004

o dani z přidané hodnoty

Změna: 235/2004 Sb., 635/2004 Sb., 669/2004 Sb.

Změna: 124/2005 Sb.

Změna: 215/2005 Sb., 217/2005 Sb.

Změna: 377/2005 Sb.

Změna: 441/2005 Sb.

Změna: 545/2005 Sb.

Změna: 109/2006 Sb. (část)

Změna: 230/2006 Sb.

Změna: 319/2006 Sb.

Změna: 109/2006 Sb. (část)

Změna: 172/2007 Sb.

Změna: 270/2007 Sb.

Změna: 261/2007 Sb., 296/2007 Sb.

Změna: 124/2008 Sb., 126/2008 Sb.

Změna: 302/2008 Sb.

Změna: 87/2009 Sb.

Změna: 362/2009 Sb., 489/2009 Sb.

Změna: 120/2010 Sb.

Změna: 281/2009 Sb., 199/2010 Sb.

Změna: 47/2011 Sb. (část)

Změna: 47/2011 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje daň z přidané hodnoty (dále jen "daň"). Daň se uplatňuje na zboží, nemovitosti a služby za podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

- a) dodání zboží nebo převod nemovitosti anebo přechod nemovitosti v dražbě (dále jen "převod nemovitosti") za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku,
- c) pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie (dále jen "členský stát") za úplatu, uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, a pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani,
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Předmětem daně však není pořízení zboží z jiného členského státu, s výjimkou pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně,

a) jestliže dodání tohoto zboží v tuzemsku by bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10,

b) pokud je pořízení zboží uskutečněno osobou osvobozenou od

uplatňování daně podle § 6 nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání a která není plátcem nebo osobou identifikovanou k dani, nejedná se o pořízení zboží podle písmene a), a celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v běžném kalendářním roce částku 326 000 Kč a tato částka nebyla ani překročena v předcházejícím kalendářním roce; do stanovené částky se nezapočítává hodnota nového dopravního prostředku a hodnota zboží, které je předmětem spotřební daně, při pořízení z jiného členského státu, nebo

c) jestliže se jedná o pořízení použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti při dodání obchodníkem z jiného členského státu, pokud je dodání tohoto zboží předmětem daně s použitím zvláštního režimu v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, obdobně jako v § 90.

(3) Plnění, která jsou předmětem daně, jsou zdanitelnými plněními, pokud nejsou osvobozena od daně.

§ 3

Územní působnost

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) tuzemskem území České republiky,

b) třetí zemí území mimo území Evropského společenství,

c) územím Evropského společenství území stanovené příslušným právním předpisem Evropské unie.¹⁾

(2) Pro účely tohoto zákona se považují za třetí zemi také tato území Evropského společenství, která jsou součástí celního území Evropského společenství

a) hora Athos,

b) Kanárské ostrovy,

c) francouzské zámořské departementy,

d) Alandy,

e) Normanské ostrovy.

(3) Pro účely tohoto zákona se považují za třetí zemi také tato území Evropského společenství, která nejsou součástí celního území Evropského společenství

- a) ostrov Helgoland,
- b) území Büsingen,
- c) Ceuta,
- d) Melilla,
- e) Livigno,
- f) Campione d' Italia,
- g) italské vody jezera Lugano.

(4) Území Monackého knížectví se pro účely tohoto zákona považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) úplatou částka v penězích nebo v platebních prostředcích nahrazujících peníze nebo hodnota poskytnutého nepeněžního plnění,
- b) jednotkovou cenou cena za měrnou jednotku množství zboží nebo cena za službu anebo nemovitost,
- c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
- d) vlastní daňovou povinností daňová povinnost, kdy daň na výstupu převyšuje odpočet daně za zdaňovací období,
- e) nadměrným odpočtem daňová povinnost, kdy odpočet daně převyšuje daň na výstupu za zdaňovací období,
- f) správcem daně příslušný finanční úřad; při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy daňová povinnost při dovozu zboží vzniká plátcí podle § 23 odst. 3 až 5,
- g) osobou registrovanou k dani v jiném členském státě osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,
- h) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropského společenství sídlo, místo podnikání ani místo pobytu,

i) místem pobytu adresa místa trvalého pobytu nebo místa pobytu fyzické osoby, popřípadě místo, kde se převážně zdržuje,

j) místem podnikání adresa fyzické osoby povinné k dani zapsaná jako místo podnikání v obchodním rejstříku nebo jiné obdobné evidenci, popřípadě místo jejího pobytu,

k) provozovnou místo, které má stále personální a materiální vybavení, jehož prostřednictvím uskutečňuje osoba povinná k dani své ekonomické činnosti,

l) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie či podle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,

m) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní vymezených v zákoně upravujícím spotřební daně²⁴) nebo daně z pevných paliv nebo daně ze zemního plynu a některých dalších plynů vymezených v zákoně upravujícím daň z pevných paliv a daň ze zemního plynu a některých dalších plynů⁷²), s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropského společenství anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené.

(2) Zbožím jsou věci movité, elektřina, teplo, chlad, plyn a voda. Za zboží se nepovažují peníze a cenné papíry. Za zboží se dále považují

a) bankovky a mince české měny při jejich dodání výrobcem České národní banky, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,

b) bankovky, státovky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kurzu vyhlášeného Českou národní bankou,

c) cenné papíry v listinné podobě při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.

(3) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) dopravním prostředkem vozidlo nebo jiný prostředek anebo zařízení určené k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a obvykle

užívané k uskutečnění přepravní služby,

b) novým dopravním prostředkem

1. vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km,

2. loď delší než 7,5 m, pokud byla dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 100 hodin, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranné činnosti, nebo

3. letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, pokud bylo dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má nalétáno méně než 40 hodin, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu,

c) obchodním majetkem souhrn majetkových hodnot, který slouží nebo je určen osobě povinné k dani k uskutečňování ekonomických činností,

d) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je

1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů^{7c}),

2. odpisovaným nehmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů^{7c}), nebo

3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví^{7d}),

e) dlouhodobým majetkem vytvořeným vlastní činností dlouhodobý majetek, který plátce v rámci svých ekonomických činností vyrobil, postavil nebo jinak vytvořil; technické zhodnocení⁷³) se považuje za samostatný dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností,

f) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v technickém osvědčení⁴) nebo technickém průkazu zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem^{4a}),

g) nájmem věci i podnájmem věci,

h) prodejem podniku prodej podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku, podle zvláštního právního předpisu;⁵) za prodej podniku se považuje rovněž vydražení podniku nebo jeho organizační složky ve veřejné dražbě.

(4) Pro účely tohoto zákona se pro přepočítání cizí měny na českou měnu

použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, popřípadě přiznat osvobození od daně s výjimkou přepočtu cizí měny na českou měnu pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží podle § 38, kdy se použije kurz stanovený podle celních předpisů nebo pro účely osvobození od daně podle § 71b a 71e, kdy se použije kurz stanovený v § 71b odst. 6.

HLAVA II

UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1

Daňové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osoba povinná k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, pokud tento zákon nestanoví v § 5a jinak. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti.

(2) Ekonomickou činností uvedenou v odstavci 1 se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a soustavné činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů, zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelů, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců. Za ekonomickou činnost se také považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovněprávní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ nebo jako příjmy, za autorské příspěvky, z nichž je uplatňována zvláštní sazba daně podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

(3) Stát, kraje, obce, organizační složky státu, krajů a obcí, dobrovolné svazky obcí, hlavní město Praha a jeho městské části a právnické osoby založené nebo zřízené zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu^{7a)} se při výkonu působností v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to i v případě, kdy za výkon těchto působností vybírají úplatu^{7b)}. Pokud však uskutečňováním některých z těchto výkonů došlo podle rozhodnutí

příslušného orgánu k výraznému narušení hospodářské soutěže, považuje se, pokud jde o tento výkon, za osobu povinnou k dani, a to ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí. Osoba podle věty první se však vždy považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti uvedené v příloze č. 3.

(4) Za samostatnou osobu povinnou k dani se považuje organizační složka státu, která je účetní jednotkou, a v hlavním městě Praze jak hlavní město Praha, tak i každá jeho městská část.

Skupina

§ 5a

(1) Skupinou se pro účely tohoto zákona rozumí skupina spojených osob se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která je registrována k dani jako plátce podle § 95a. Pokud mají osoby, které jsou součástí skupiny (dále jen "členové skupiny") sídlo, místo podnikání nebo provozovnu mimo tuzemsko, nejsou tyto jejich části součástí skupiny. Skupina se považuje za samostatnou osobu povinnou k dani. Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny a člen skupiny nesmí být současně účastníkem sdružení na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy.

(2) Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí kapitálově spojené osoby nebo jinak spojené osoby.

(3) Kapitálově spojenými osobami jsou osoby, z nichž se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob, a přitom tento podíl představuje alespoň 40 % základního kapitálu nebo 40 % hlasovacích práv těchto osob.

(4) Jinak spojenými osobami jsou osoby, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba.

§ 5b

(1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.

(2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení nebo po zániku jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

(1) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobám, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.

(2) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobě, která přistoupila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

(3) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osoby, které jsou členy skupiny ke dni zrušení registrace skupiny, dnem jejího zrušení, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým jednotlivými členy skupiny. Nelze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení registrace skupiny rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, členové skupiny dohodou.

(4) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osobu, jejíž členství ve skupině je zrušeno, dnem zrušení jejího členství, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým touto osobou. Nelze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení členství této osoby rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, skupina a člen skupiny, jehož členství je rušeno, dohodou.

§ 6

Osoby osvobozené od uplatňování daně

(1) Osoba povinná k dani, která má sídlo nebo místo podnikání v tuzemsku, je osvobozena od uplatňování daně, pokud její obrat nepřesáhne částku 1 000 000 Kč za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 94).

(2) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, kterými jsou dodání zboží, převod nemovitosti a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

a) zdanitelné plnění,

b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně. Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje dlouhodobého majetku.

Díl 2

Místo plnění

§ 7

Místo plnění při dodání zboží a převodu nemovitosti

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla daňová povinnost při dovozu zboží.

(3) Pokud je dodání zboží spojeno s jeho instalací nebo montáží osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou, za místo plnění se považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(4) Pokud však zboží je dodáno na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropského společenství, za místo plnění se považuje místo zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(5) Pro účely odstavce 4 se rozumí

a) místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropského společenství,

b) místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropského společenství,

c) přepravou osob uskutečněnou na území Evropského společenství část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy cestujících.

(6) Místem plnění při převodu nemovitosti je místo, kde se nemovitost nachází.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropského společenství anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, při dodání elektřiny nebo při dodání tepla či chladu sítěmi (dále jen „dodání plynu,

elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi“) obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo, místo podnikání nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno, nebo nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má místo pobytu.

(2) Obchodníkem podle odstavce 1 je osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba sídlo, místo podnikání nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno, nebo nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má místo pobytu.“.

§ 8

Místo plnění při zasílání zboží

(1) Za místo plnění při zasílání zboží podle § 18 se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy osobě, pro kterou se dodání uskutečňuje.

(2) Pokud je zboží při zasílání zboží odesláno nebo přepraveno z třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem, který uskutečňuje zasílání zboží, do jiného členského státu, než ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží osobě, které má být dodáno, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého byl dovoz zboží uskutečněn.

(3) Pokud je však při zasílání zboží podle § 18 dodáno zboží, s výjimkou zboží, které je předmětem spotřební daně, je místem plnění místo stanovené podle § 7 odst. 2, jestliže celková hodnota dodaného zboží do členského státu bez daně nepřekročí v jednom kalendářním roce částku stanovenou tímto členským státem a tato částka nebyla ani překročena v předcházejícím kalendářním roce.

(4) Pokud plátce při zasílání zboží podle § 18, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska, nepřekročí celkovou hodnotu dodaného zboží podle odstavce 3, může oznámit správci daně, že za místo plnění považuje místo stanovené podle odstavce 1. Obdobně se postupuje, pokud je zasílání zboží uskutečněno z jiného členského státu do tuzemska. Podle odstavce 1 je plátce povinen při stanovení místa plnění postupovat nejméně 2 následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

§ 9

Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani je místo, kde má tato osoba sídlo nebo místo podnikání. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo nebo místo podnikání, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo nebo místo podnikání. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo nebo místo podnikání, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani považuje

a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,

b) osoba identifikovaná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovitosti

Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovitosti, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby ubytovací, udělení práv na užívání nemovitosti a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitost nachází.

§ 10a

Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy

(1) Místem plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy je místo konání kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, pokud jde o

a) službu spočívající v oprávnění ke vstupu na takovou akci, včetně služby přímo související s tímto oprávněním, nebo

b) službu vztahující se k takové akci, včetně přímo související služby, jakož i poskytnutí služby organizátora takové akce, osobě nepovinné k dani.

§ 10c

Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob uskutečněného na území Evropského společenství, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely odstavce 2 se rozumí

a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropského společenství úsek přepravy uskutečněný bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,

b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropského společenství po případném přerušení cesty ve třetí zemi,

c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropského společenství, které nastoupily na území Evropského společenství před případným přerušením cesty ve třetí zemi.

(4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d

Místo plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde je dopravní prostředek skutečně předán zákazníkovi do držení nebo užívání.

(2) Pro účely stanovení místa plnění se krátkodobým nájmem rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu

nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

§ 10e

Místo plnění při poskytnutí služby zprostředkovatelem osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby nepovinné k dani, je místo, kde je místo plnění zajišťovaného plnění.

§ 10f

Místo plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

(2) Pokud je však poskytnuta služba přepravy zboží mezi členskými státy osobě nepovinné k dani, je místem plnění místo zahájení přepravy.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se rozumí

a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení přepravy a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,

b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází,

c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

§ 10g

Místo plnění při poskytnutí služby přímo související s přepravou zboží a služby oceňování movité věci a práce na movité věci osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta, pokud jde o

a) službu přímo související s přepravou zboží, jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobná činnost,

b) službu práce na movité věci nebo službu oceňování movité věci.

§ 10h

Místo plnění při poskytnutí služeb zahraniční osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby zahraniční osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba, které je služba poskytnuta, sídlo nebo místo pobytu, pokud jde o

a) převod a postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky a podobného práva,

b) reklamní službu,

c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní a jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat a poskytnutí informací,

d) přijetí závazku zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedeného v tomto odstavci,

e) bankovní, finanční a pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,

f) poskytnutí pracovníků,

g) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků,

h) poskytnutí přístupu do přepravní nebo distribuční soustavy pro plyn nacházející se na území Evropského společenství nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy anebo do sítí tepla nebo chladu a poskytnutí přepravy či distribuce plynu, tepla nebo chladu anebo poskytnutí přenosu či distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav nebo sítí, včetně poskytnutí přímo souvisejících služeb,

i) telekomunikační službu,

j) službu rozhlasového a televizního vysílání,

k) elektronicky poskytovanou službu.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) elektronicky poskytovanou službou podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}), je zejména hostitelství internetových stránek web-site hosting, web-page hosting, dálková údržba programů a zařízení, dodání programového vybavení a jeho aktualizace, dodání obrázků, textů a informací a zpřístupňování databází, dodání hudby, filmů a her, včetně loterií a jiných podobných her a dodání politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých a zábavních pořadů a událostí a poskytnutí služby výuky na dálku; za elektronicky poskytnutou službu se nepovažuje samotná

komunikace prostřednictvím elektronické pošty mezi osobou, která službu poskytuje, a osobou, které je služba poskytována,

b) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků a zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů včetně příslušného převodu nebo postoupení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím.

§ 10i

Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby zahraniční osobou povinnou k dani osobě nepovinné k dani

(1) Při poskytnutí elektronicky poskytované služby zahraniční osobou povinnou k dani nebo prostřednictvím provozovny umístěné ve třetí zemi osobě nepovinné k dani, která má sídlo nebo místo pobytu v tuzemsku, je místem plnění tuzemsko.

(2) Při poskytnutí telekomunikační služby nebo služby rozhlasového a televizního vysílání zahraniční osobou povinnou k dani nebo prostřednictvím provozovny umístěné ve třetí zemi osobě nepovinné k dani, která má sídlo nebo místo pobytu v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko, pokud ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10j

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

Pokud je podle § 9 nebo § 10d místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno

a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,

b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10k

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu ve třetí zemi

Pokud je podle § 9 odst. 1 místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu ve třetí zemi, a která je zároveň plátcem, s výjimkou služeb osvobozených od daně, stanoveno ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě

dochází v tuzemsku, považuje se za místo plnění tuzemsko.

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě registrované k dani v jiném členském státě, která mu dodává zboží, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě, než který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že pořízení zboží z jiného členského státu bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co bylo předmětem daně v tuzemsku, protože daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě, která mu dodává zboží a která je registrovaná k dani v jiném členském státě, bylo vydáno v tuzemsku, je pořizovatel oprávněn snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla odvedena daň v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Pro snížení základu daně platí obdobně § 42.

(4) Pokud však je použit zjednodušený postup při dodání zboží do jiného členského státu formou třístranného obchodu podle § 17, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud pořizovatel uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1 a osoba, které bylo zboží dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, přiznala a zaplatila daň jako při pořízení zboží z jiného členského státu a pořizovatel podal souhrnné hlášení.

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropského společenství.

(2) Pokud má však zboží při vstupu na území Evropského společenství postavení dočasně uskladněného zboží nebo je umístěno do svobodného pásma nebo do svobodného skladu, nebo je propuštěno do celního režimu

uskladnění v celním skladu, aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému, dočasné použití s úplným osvobozením od cla nebo vnější tranzit, je místem plnění při dovozu zboží členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření.

Díl 3

Zdanitelná plnění

§ 13

Dodání zboží a převod nemovitosti

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník. Převodem nemovitosti se pro účely tohoto zákona rozumí převod nemovitosti, při kterém dochází ke změně vlastnického práva nebo příslušnosti k hospodaření.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu je dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti se považuje

a) převod vlastnického práva k majetku za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,

b) dodání zboží prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; toto dodání zboží se považuje za samostatné dodání zboží komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné dodání zboží komisionářem třetí osobě nebo komitentovi,

c) předání dovezeného zboží, které je ve vlastnictví osoby z třetí země a po propuštění do volného oběhu je předáno další osobě v tuzemsku beze změny vlastnického vztahu,

d) převod práva užívat najaté zboží nebo najatou nemovitost na základě smlouvy, která stanoví povinnost nájemce nabýt zboží nebo nemovitost, které jsou předmětem smlouvy.

(4) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti za úplatu se také považuje

a) použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,

b) uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, pokud plátce použije tento majetek pro účely, pro které má nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 6,

c) vydání vypořádacího podílu⁸⁾ nebo podílu na likvidačním zůstatku⁹⁾

v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku,²⁾ pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,

d) při rozpuštění sdružení¹⁰⁾ bezúplatné přenechání věcí vnesených nebo bezúplatné přenechání získaného podílu majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku vytvořeného společnou činností ostatním účastníkům sdružení¹⁰⁾ do jejich vlastnictví,

e) při vystoupení nebo vyloučení účastníka ze sdružení bezúplatné přenechání věcí vnesených ostatním účastníkům sdružení do jejich vlastnictví nebo vydání podílu majetku vytvořeného společnou činností v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku účastníkovi sdružení, který vystupuje nebo je vyloučen,

f) vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku nebo u jeho části uplatnil odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění daňové povinnosti společně a nerozdílně,

g) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh^{10a)}, jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátcovi vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období^{7d)} daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.

(5) Použitím hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce se pro účely tohoto zákona rozumí trvalé použití obchodního majetku plátcem pro jeho osobní spotřebu nebo jeho zaměstnanců, trvalé použití pro jiné účely než související s uskutečňováním jeho ekonomických činností, a poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně.

(6) Za dodání zboží za úplatu se považuje také přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu. Přemístěním obchodního majetku se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava majetku tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z tuzemska do jiného členského státu pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností v jiném členském státě. Za dodání zboží do jiného členského státu plátcem se považuje také přemístění zboží, které bylo pořízeno tímto plátcem podle § 16 odst. 4, z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za přemístění obchodního majetku z tuzemska do jiného členského

státu se nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

- a) dodání zboží spojené s instalací nebo montáží plátcem, který zboží dodává, nebo jím zmocněnou třetí osobou v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- b) zasílání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- c) dodání zboží plátcem na palubě lodí, letadel nebo vlaků během přepravy osob podle § 7 odst. 4,
- d) dodání zboží plátcem v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pokud je dodání zboží v tomto členském státě osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně,
- e) vývozu zboží plátcem, pokud je zboží propuštěno do režimu vývozu,
- f) poskytnutí služby pro plátce, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět plátcí do tuzemska, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno,
- g) přechodného užití zboží v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pro účely poskytnutí služby plátcem,
- h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území jiného členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval režim dočasného použití s plným osvobozením od cla, nebo
- i) dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi.

(8) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti se však nepovažuje

- a) prodej podniku nebo vklad podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku, pokud se jedná o hmotný majetek,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- c) poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
- d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplatu, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu^{10a)}, nebo

e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplatu.

§ 14

Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží nebo převodem nemovitosti. Poskytnutím služby se rozumí také

- a) převod práv,
- b) poskytnutí práva využití věci nebo práva anebo jiné majetkově využitelné hodnoty,
- c) vznik a zánik věcného břemene,
- d) přijetí závazku zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se považuje

- a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; tato služba se považuje za samostatné poskytnutí služby komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné poskytnutí služby komisionářem třetí osobě nebo komitentovi.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se také považuje

- a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku,²⁾ pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- c) při rozpuštění sdružení¹⁰⁾ bezúplatné přenechání vneseného nehmotného majetku nebo bezúplatné přenechání získaného podílu majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku vytvořeného společnou činností ostatním účastníkům sdružení do jejich vlastnictví,
- d) při vystoupení nebo vyloučení účastníka ze sdružení bezúplatné přenechání vneseného nehmotného majetku nebo vydání podílu majetku vytvořeného společnou činností v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku účastníkovi sdružení, který vystupuje nebo je vyloučen, nebo

e) vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku nebo u jeho části uplatnil odpočet daně, s výjimkou vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění daňové povinnosti společně a nerozdílně.

(4) Pro účely tohoto zákona se za poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce rozumí

a) dočasné využití obchodního majetku, s výjimkou dlouhodobého majetku, pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo

b) poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců nebo jiné účely než souvisejících s uskutečňováním jeho ekonomických činností, pokud u přímo souvisejících přijatých plnění byl uplatněn odpočet daně.

(5) Za poskytnutí služby se však nepovažuje

a) prodej podniku nebo vklad podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku,

b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, včetně poskytnutí služby, jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštních právních předpisů o nápravě majetkových křivd,¹¹⁾

c) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcem.

§ 15

zrušen

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby registrované k dani v jiném členském státě, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska nebo do jiného členského státu osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která uskutečňuje dodání zboží, nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou. Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje dodání zboží s instalací nebo montáží, dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou nebo zasílání zboží podle § 18. Pořizovatelem se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu.

(2) Pokud je však zboží pořízeno právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, je odesláno nebo přepraveno z třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do jiného členského státu, než ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava zboží, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou, která nebyla zřízena nebo založena za účelem podnikání, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.

(3) Osoba povinná k dani nebo právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, které pořizují zboží z jiného členského státu, a pro které není pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle § 2 odst. 2 písm. b) mohou oznámit správci daně, že budou postupovat podle § 2 odst. 1 písm. c), přičemž jsou povinny takto postupovat nejméně 2 následující po sobě jdoucí kalendářní roky.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu plátcem se také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není plátcem, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku pořizovateli.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se považuje

a) přemístění zboží plátcem pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska a toto zboží bylo plátcem v rámci uskutečňování ekonomických činností v tomto jiném členském státě vyrobeno, nakoupeno, pořízeno z dalšího členského státu nebo dovezeno z třetí země,

b) přemístění zboží plátcem z jiného členského státu do tuzemska, které bylo odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem v tomto jiném členském státě, a odeslání nebo přeprava zboží je ukončena v tuzemsku,

c) přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani místo podnikání v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska,

d) přidělení zboží z jednoho členského státu do jiného ozbrojeným silám jiného členského státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, pro jejich použití nebo použití civilních zaměstnanců, kteří

je doprovázejí, pokud zboží nebylo předmětem daně v členském státě, který zboží přiděluje, jestliže dovoz tohoto zboží není osvobozen od daně.

(6) Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje přemístění obchodního majetku z jiného členského státu do tuzemska pro účely uvedené v § 13 odst. 7.

(7) Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje nabytí vratného obalu za úplat.

§ 17

Zjednodušený postup při dodání zboží uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Prodávajícím je osoba registrovaná k dani v členském státě, ze kterého je zboží odesláno nebo přepraveno přímo ke kupujícímu do členského státu, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(3) Kupujícím je osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, a která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely tohoto zákona rozumí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, než ve kterém je registrován k dani prodávající a kupující, která pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Při užití zjednodušeného postupu při třístranném obchodu se nesmí prostřední osoba registrovat k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží a uplatní osvobození od daně při pořízení zboží v tomto členském státě, za podmínek stanovených tímto členským státem.

(6) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou v tuzemsku, při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek

a) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, ale je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,

b) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,

c) zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,

d) kupující je plátce nebo osoba identifikovaná k dani,

e) kupující je povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108 u dodání zboží uskutečněného prostřední osobou jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

(7) Prostřední osoba, která je registrovaná k dani v jiném členském státě a pořizuje zboží z jiného členského státu a dodává zboží kupujícímu, který je plátcem nebo osobou identifikovanou k dani v tuzemsku, je při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu povinna

a) splnit podmínky podle odstavce 6 pro uplatnění osvobození od daně při pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné v tuzemsku,

b) oznámit stejné daňové identifikační číslo prodávajícímu a uvést je na daňovém dokladu pro kupujícího,

c) vystavit kupujícímu daňový doklad se sdělením, že se jedná o třístranný obchod.

(8) Kupující je povinen oznámit prostřední osobě daňové identifikační číslo, které kupujícímu bylo přiděleno v tuzemsku, a přiznat a zaplatit daň podle § 108 na základě daňového dokladu vystaveného prostřední osobou, stejně jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

§ 18

Zasílání zboží

(1) Zasíláním zboží se rozumí dodání zboží do jiného členského státu z tuzemska, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu plátcem, který zboží dodává, nebo jím zmocněnou třetí osobou, s výjimkou dodání nových dopravních prostředků, dodání zboží s montáží nebo instalací osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou, a s výjimkou dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi, jestliže je zboží dodáno pro osobu, pro kterou pořízení zboží z jiného členského státu není předmětem daně v tomto státu. Zasíláním zboží se rozumí i dodání zboží za podmínek vymezených v první větě z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani.

(2) Při zasílání zboží do jiného členského státu z tuzemska je plátce povinen se registrovat k dani v členském státě, do kterého uskutečňuje

zasílání zboží, pokud hodnota dodaného zboží do jiného členského státu z tuzemska překročí částku stanovenou tímto členským státem.

§ 19

Dodání a pořízení nových dopravních prostředků uvnitř území Evropského společenství

(1) Plátce, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Dnem prvního uvedení do provozu se u nových dopravních prostředků lodí a letadel rozumí den dodání výrobcem prvnímu kupujícímu nebo vlastníkovi nebo první den, kdy kupující nebo vlastník je oprávněn s dopravním prostředkem nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy byl dopravní prostředek výrobcem použit pro předváděcí účely. Za den prvního uvedení do provozu u pozemních motorových vozidel se považuje den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státu výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo ve státu výrobce registrovat, a to ten den, který nastane dříve. Pokud není povinnost vozidlo registrovat ve státu výrobce, je dnem prvního uvedení do provozu den, kdy bylo vozidlo odvezeno kupujícím nebo jeho vlastníkem, nebo den dodání kupujícímu nebo jeho vlastníkovi nebo den, kdy kupující nebo vlastník s ním mohl nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy pozemní motorové vozidlo bylo použito pro předváděcí účely. Jestliže není den prvního uvedení do provozu takto stanoven, považuje se za den prvního uvedení do provozu den, kdy byl vystaven doklad o prodeji.

(3) Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek od osoby registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu.

(4) Plátce, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je nový dopravní prostředek přemístěn do jiného členského státu a plátce společně s pořizovatelem předloží místně příslušnému správci daně hlášení o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu ve lhůtě pro podání daňového přiznání, ke kterému přiloží kopii vystaveného daňového dokladu. Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobě, která není registrovaná k dani, plátce neuvádí do souhrnného hlášení. Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu od osoby, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, uskutečňuje také pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně v tuzemsku, a k daňovému přiznání je povinen přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu, který mu vystavil dodavatel.

(5) Osoba, která není plátcem, a příležitostně dodá nový dopravní prostředek, který je přemístěn do jiného členského státu, se považuje za osobu oprávněnou uplatnit nárok na odpočet daně, kterou zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku ve sjednané ceně nebo při dovozu nebo při pořízení z jiného členského státu, a to maximálně do výše daně, kterou by byl povinen odvést plátce, pokud by dodání bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Tato osoba je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně u svého místně příslušného správce daně v daňovém přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, a s hlášením o dodání nového dopravního prostředku předloží daňové přiznání do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu. Pokud nárok na odpočet daně neuplatní v tomto daňovém přiznání nebo na požádání správce daně neposkytne informace nutné ke správnému stanovení nároku na odpočet daně, její nárok zaniká.

(6) Osoba, která není plátcem, a pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován k provozu v tuzemsku, je povinna předložit daňové přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, hlášení o pořízení nového dopravního prostředku do 10 dnů ode dne pořízení. Na základě tohoto daňového přiznání správce daně vyměří částku daně, kterou je pořizující osoba povinna zaplatit místně příslušnému správci daně do 25 dnů ode dne, kdy jí daň byla vyměřena. Správce daně osobě požívající výsad a imunit při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu vydá potvrzení o osvobození od daně, pokud je pořízen nový dopravní prostředek v rámci množstevních limitů stanovených v § 80.

(7) Osoba, která pořizuje nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován v registru silničních motorových vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového motorového vozidla a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku, kterou vypořádá v následně podaném daňovém přiznání. K hlášení o pořízení nového motorového vozidla je povinna přiložit kopii daňového dokladu, který jí vystavil dodavatel z jiného členského státu. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropského společenství.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje vrácení zboží, které je po předchozím umístění ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu nacházejícím se v tuzemsku vráceno zpět do tuzemska. Za vrácení zboží do tuzemska se nepovažuje dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma a vývoz

zboží podle § 66 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma.

(3) Za dovoz zboží se považuje vstup zboží na území Evropského společenství z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupují celní orgány tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4

Uskutečnění plnění a daňová povinnost

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží, poskytnutí služby a převodu nemovitosti

(1) Daň na výstupu je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.

(2) Plátce, který v souladu s příslušnými právními předpisy nevede účetnictví, je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Pokud však přizná daň ke dni přijetí úplaty, považuje se za osobu, které vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

(3) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 při prodeji podle kupní smlouvy,¹⁵⁾

b) dnem převzetí v ostatních případech,

c) dnem příklepu při vydražení zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾, nebo

d) dnem vzniku práva užívat zboží nájemcem při dodání zboží podle § 13 odst. 3 písm. d).

(4) Při převodu nemovitosti se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovitosti nabyvateli do užívání nebo dnem doručení listiny, ve které je uvedeno datum právních účinků vkladu do katastru nemovitostí nebo dnem zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Avšak při převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem vzniku práva užívat nemovitost nájemcem.

(5) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

a) dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou

úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve,

b) dnem uvedeným ve smlouvě, ke kterému dochází k převodu práva nebo k poskytnutí práva k využití; pokud je sjednán způsob stanovení úplaty a k uvedenému dni není známa její výše, zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné ke dni přijetí úplaty.

(6) V ostatních případech se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

a) dnem převzetí a předání díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,

b) dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny,

c) dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,

d) dnem uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ při plnění vymezeném v § 13 odst. 4 písm. b),

e) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo ke vkladu [§ 13 odst. 4 písm. f), § 14 odst. 3 písm. e)], popřípadě jiná práva k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 4,

f) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo, popřípadě jiná práva k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 4,

g) dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, nebo

h) dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu.

(7) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(8) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. g) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, za podmínek uvedených v § 13 odst. 4 písm. h).

(9) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 6 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(10) U opakovaných plnění se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období. Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.

(11) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 3 až 10 obdobně. U nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Daň na výstupu při dodání zboží do jiného členského státu, na které se nevztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění se při dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 1 stanoví podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, je plátce povinen přiznat

uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(4) Dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 3 je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat dodání zboží do jiného členského státu.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost při dovozu zboží vzniká^{19a)}

- a) propuštěním zboží do celního režimu volný oběh,
- b) propuštěním zboží do celního režimu aktivní zušlechťovací styk v systému navracení,
- c) propuštěním zboží do celního režimu dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla,
- d) nezákonným dovozem zboží,
- e) spotřebou nebo použitím zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy,
- f) porušením podmínek vyplývajících z dočasně uskladněného zboží,
- g) porušením podmínek stanovených pro celní režim, do kterého bylo dovážené zboží propuštěno, nebo
- h) odnětím zboží celnímu dohledu.

(2) Daňová povinnost při dovozu zboží rovněž vzniká dnem rozhodnutí celního orgánu o vrácení zboží ze svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku zpět do tuzemska.

(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního orgánu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c), je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného režimu propuštěno.

(4) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního orgánu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

(5) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do režimu volného oběhu propuštěno.

(6) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního orgánu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnosti přiznat daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Povinnost přiznat daň při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou povinnou k dani vzniká ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo v případě poskytnutí úplaty, k poslednímu dni měsíce, ve kterém byla úplata poskytnuta, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud jsou podle § 108 povinni přiznat a zaplatit daň plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým je služba poskytnuta.

(2) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné dnem poskytnutí služby podle odstavce 1. V případech podle § 21 odst. 5 písm. b) a v § 21 odst. 6 až 10 se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem uvedeným v těchto ustanoveních.

(3) Pokud je služba podle odstavce 1, u níž jsou plátce nebo osoba identifikovaná k dani povinni přiznat a zaplatit daň podle § 108 odst. 1 písm. b), poskytována po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a nedojde během tohoto období k poskytnutí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží a dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi.

§ 24a

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko je plátce povinen přiznat toto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Plnění se považuje za uskutečněné dnem poskytnutí služby podle odstavce 1. V případech podle § 21 odst. 5 písm. b) a v § 21 odst. 6 až 10 se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem uvedeným v těchto ustanoveních.

(3) Pokud je služba podle odstavce 1, u níž má plátce povinnost podat

souhrnné hlášení podle § 102 odst. 1 písm. d), poskytována po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a nedojde během tohoto období k přijetí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží, dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi s místem plnění mimo tuzemsko.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátcí nebo osobě identifikované k dani povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátcí nebo osobě identifikované k dani povinnost přiznat daň k datu vystavení daňového dokladu.

(2) Při pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 vzniká plátcí povinnost přiznat daň dnem přemístění zboží do tuzemska.

(3) Pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 se však považuje za uskutečněné dnem přemístění zboží do tuzemska.

Díl 5

Daňové doklady

§ 26

Vystavování daňových dokladů

(1) Plátce je povinen vystavit daňový doklad do 15 dnů ode dne

a) uskutečnění zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně s nárokem na odpočet daně pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu, která není založena nebo zřízena za účelem podnikání, nebo

b) přijetí úplaty za zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu, která není založena nebo zřízena za účelem podnikání; pokud plátce ke dni přijetí úplaty daň na výstupu nepřizná, protože není povinen tak učinit podle § 21 odst. 2, nesmí vystavit daňový doklad při přijetí úplaty.

Údaje o dani a základu daně se na daňovém dokladu uvádějí v české měně.

(2) Plátce, který uskutečňuje několik samostatných zdanitelných plnění nebo plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně pro jednu osobu, může vystavit za těchto několik samostatných zdanitelných plnění souhrnný daňový doklad. Pokud se plátce rozhodne vystavit souhrnný daňový doklad, je povinen jej vystavit nejpozději do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo první zdanitelné plnění nebo byla přijata první úplata za plnění uvedená na tomto souhrnném dokladu. Údaje společné pro všechna samostatná zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou, údaje o datu uskutečnění plnění nebo přijetí úplaty, podle toho, který den nastane dříve, jednotkové ceně bez daně a slevě, pokud není obsažena v jednotkové ceně, základu daně, sazby daně, popřípadě osvobození od daně, a výši daně musí být uvedeny zvlášť pro každé samostatné plnění. Obdobně lze postupovat při vystavení daňového dokladu za zdanitelné plnění, na které byla před jeho uskutečněním ve stejném kalendářním měsíci přijata úplata.

(3) Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, může zplnomocnit k vystavení daňového dokladu svým jménem

a) osobu, pro kterou se zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně uskutečňuje, pokud se plátce, který zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně uskutečňuje, písemně zaváže, že přijme všechny takto vystavené daňové doklady, nebo

b) třetí osobu.

(4) Daňový doklad může být vystaven se souhlasem osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, i v elektronické podobě, pokud jej plátce nebo osoba uvedená v odstavci 3 opatřila zaručeným elektronickým podpisem založeným na vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb (dále jen „uznávaný elektronický podpis“) nebo elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb (dále jen „uznávaná elektronická značka“) nebo pokud je zaručena věrohodnost původu a neporušitelnost obsahu daňového dokladu elektronickou výměnou informací (EDI)²¹).

(5) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, a to i v případě, že daňový doklad byl vystaven osobou podle odstavce 3. Za správnost vypočtené výše daně pro účely odpočtu daně ze zjednodušeného

daňového dokladu a daňového dokladu při hromadné přepravě osob odpovídá plátce, pro něhož se zdanitelné plnění uskutečňuje, i když je na těchto dokladech výše daně uvedena plátcem uskutečňujícím zdanitelné plnění nebo osobou podle odstavce 3. Daň se vypočte podle § 37. Za správnost údajů, které musí být doplněny na daňovém dokladu podle § 31, 32 a 35, odpovídá osoba, která je povinna tyto údaje na daňovém dokladu uvést.

(6) Pokud jsou na daňovém dokladu uvedena plnění s různými sazbami daně nebo zdanitelná plnění a plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, musí být na tomto dokladu uvedeny základy daně a výše daně odděleně podle stanovených sazeb nebo osvobození od daně. U zjednodušeného daňového dokladu se částky včetně daně uvádí odděleně podle stanovených sazeb.

(7) Pokud je daňový doklad vystaven v cizím jazyce, je plátce, který daňový doklad vystavil nebo jehož jménem byl daňový doklad vystaven, nebo osoba, která takový daňový doklad přijala, povinna na žádost správce daně zajistit jeho překlad do českého jazyka.

§ 27

Uchovávání daňových dokladů

(1) Plátce je povinen uchovávat všechny daňové doklady rozhodné pro stanovení daně nejméně po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, na jím zvoleném místě. Po tuto dobu plátce odpovídá za věrohodnost původu dokladů, neporušitelnost jejich obsahu, jejich čitelnost a na žádost správce daně za umožnění přístupu k nim bez zbytečného odkladu.

(2) Daňový doklad v listinné formě lze převést do elektronické podoby a uchovávat pouze v této podobě, pokud metoda použitá pro převod a uchování zaručuje věrohodnost původu, neporušitelnost obsahu daňového dokladu a jeho čitelnost a pokud je daňový doklad převedený do elektronické podoby opatřen uznávaným elektronickým podpisem nebo uznávanou elektronickou značkou osoby odpovědné za jeho převod.

(3) Pokud plátce vystavuje, přijímá a uchovává daňové doklady v elektronické podobě a místem uchovávání není tuzemsko, musí plátce zajistit pro správce daně právo volného přístupu v reálném čase elektronicky k daňovým dokladům i datům zaručujícím věrohodnost jejich původu a neporušitelnost jejich obsahu.

(4) Plátce je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňového dokladu, pokud toto místo není v tuzemsku.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se vztahují i na právního nástupce plátce při uchovávání daňových dokladů rozhodných pro stanovení daňové povinnosti plátce a na osoby povinné k dani nebo právnické osoby, které

nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, při uchovávání přijatých daňových dokladů.

§ 28

Daňový doklad při dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby

(1) Daňovými doklady jsou zejména běžný daňový doklad, zjednodušený daňový doklad, souhrnný daňový doklad, splátkový kalendář, platební kalendář, opravný daňový doklad, daňový doklad vystavený podle § 46 nebo 92a.

(2) Běžný daňový doklad musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,

c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,

d) daňové identifikační číslo, pokud je osoba, pro kterou se uskutečňuje plnění, plátcem,

e) evidenční číslo daňového dokladu,

f) rozsah a předmět plnění,

g) datum vystavení daňového dokladu,

h) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí úplaty, a to ten den, který nastane dříve, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu,

i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,

j) základ daně,

k) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona,

l) výši daně; tato daň může být zaokrouhlena na celé koruny tak, že částka 0,50 koruny a vyšší se zaokrouhlí na celou korunu nahoru a částka nižší než 0,50 koruny se zaokrouhlí na celou korunu dolů.

(3) Plátce uskutečňující zdanitelná plnění s úplatou za hotové,

prostřednictvím platební karty nebo šekem je povinen na požádání vystavit zjednodušený daňový doklad, a to ihned při uskutečnění zdanitelného plnění nebo přijetí úplaty, pokud k přijetí dojde před uskutečněním zdanitelného plnění. Zjednodušený daňový doklad může plátce vystavit rovněž za služby, které jsou poskytovány prostřednictvím elektronických prostředků a jejich poskytnutí je podmíněno zaplacením a úplata za tyto služby je prováděna bankovním převodem. Zjednodušený daňový doklad je možno vystavit jen tehdy, je-li částka za zdanitelná plnění včetně daně nejvýše 10 000 Kč. Zjednodušený daňový doklad nelze vystavit v případě prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z lihu a tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele.

(4) Zjednodušený daňový doklad musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) evidenční číslo daňového dokladu,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) datum uskutečnění zdanitelného plnění nebo datum přijetí úplaty, podle toho, který den nastane dříve,

f) základní nebo sníženou sazbu daně,

g) částku, kterou plátce získal nebo má získat za uskutečňované zdanitelné plnění celkem.

(5) Splátkový kalendář, který tvoří součást smlouvy nebo na který je ve smlouvě výslovně odkazováno, je daňovým dokladem v případě nájemní smlouvy a smlouvy o nájmu podniku, pokud obsahuje náležitosti jako běžný daňový doklad.

(6) Doklad o zaplacení vystavený podle § 26 je daňovým dokladem při hromadné přepravě osob. Doklad o zaplacení musí obsahovat obchodní firmu, nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, datum vystavení dokladu, sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, částku, kterou plátce získal nebo má získat za plnění celkem.

(7) Doklad o zaplacení vystavený státním orgánem nebo jiným oprávněným subjektem nebo dražebníkem je daňovým dokladem při dražbě zboží nebo nemovitosti provedené na základě exekučního řízení. Na dokladu o

zaplacení se uvedou údaje jako na běžném daňovém dokladu a sdělení, že se jedná o prodej v rámci exekučního řízení.

(8) Pokud je plátce povinen vystavit daňový doklad v případě přijetí úplaty přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně, nemusí daňový doklad obsahovat údaje podle odstavce 2 písm. i) a rozsah plnění.

(9) Platební kalendář, na němž je uveden rozpis plateb na předem stanovené období, je daňovým dokladem v případě, že osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, provádí platby před uskutečněním zdanitelného plnění. Platební kalendář musí obsahovat stejné náležitosti jako běžný daňový doklad s výjimkou údajů podle odstavce 2 písm. h).

(10) Pokud se postupuje při uplatnění daně podle zvláštního režimu pro cestovní službu (§ 89) nebo pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi (§ 90), a na daňovém dokladu nelze uvést výši daně, uvede se sdělení, že se jedná o postup podle zvláštního režimu.

(11) Pokud je daňový doklad vystaven za plnění uskutečněné skupinou, uvedou se na daňovém dokladu namísto obchodní firmy nebo jména a příjmení, popřípadě názvu, dodatku ke jménu a příjmení nebo názvu, sídla nebo místa podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění, tytéž údaje, které se však vztahují k členovi skupiny, který uskutečňuje plnění. Pokud je daňový doklad vystaven za plnění uskutečněné pro skupinu, uvedou se na daňovém dokladu namísto obchodní firmy nebo jména a příjmení, popřípadě názvu, dodatku ke jménu a příjmení nebo názvu, sídla nebo místa podnikání osoby, které je plnění poskytnuto, tytéž údaje, které se však vztahují k členovi skupiny, kterému je plnění poskytnuto. Toto ustanovení se uplatní přiměřeně i pro daňové doklady uvedené v § 29 až 35.

§ 29

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad, který musí vystavit plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění podle § 13 odst. 4, s výjimkou § 13 odst. 4 písm. d) a e), a podle § 14 odst. 3, s výjimkou § 14 odst. 3 písm. c) až e), a to nejdříve dnem uskutečnění zdanitelného plnění a nejpozději do 15 dnů od tohoto dne. Údaje o dani se na dokladu o použití uvádějí v české měně.

(2) Doklad o použití musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) účel použití,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- f) datum vystavení daňového dokladu,
- g) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- h) jednotkovou cenu bez daně,
- i) základ daně,
- j) základní nebo sníženou sazbu daně,
- k) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l).

§ 30

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

- (1) Daňovým dokladem při dovozu zboží do tuzemska je písemné rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla daňová povinnost.
- (2) Daňovým dokladem při dovozu zboží do tuzemska je i jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním orgánem, pokud je daň zaplácena.
- (3) Daňovým dokladem při vrácení zboží zpět do tuzemska je rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním orgánem, pokud je daň zaplácena.
- (4) Daňovým dokladem při vývozu zboží je
 - a) písemné rozhodnutí celního orgánu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním orgánem potvrzen výstup zboží z území Evropského společenství,
 - b) písemné rozhodnutí celního orgánu o umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.
- (5) Pokud je celní prohlášení podáno plátcem se souhlasem celního orgánu elektronicky, musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem nebo uznávanou elektronickou značkou.

§ 31

Daňový doklad při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě

(1) Doklad vystavený při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě musí obsahovat

a) název, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která poskytuje službu, včetně kódu země,

b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytnuta,

c) evidenční číslo dokladu,

d) rozsah a předmět poskytnuté služby,

e) datum vystavení dokladu,

f) datum uskutečnění služby, pokud se liší od data vystavení dokladu,

g) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,

h) základ daně,

i) sdělení, že osobou povinnou přiznat a zaplatit daň je plátce, pro kterého se služba uskutečňuje, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie¹⁾, nebo s jiným odkazem, podle kterého je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň plátce, jemuž je služba poskytnuta.

(2) Osoba, která je povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, je povinna doplnit na obdrženém dokladu nebo v evidenci pro daňové účely do 15 dnů ode dne uskutečnění služby tyto údaje:

a) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie¹⁾, nebo s jiným odkazem uvádějícím, že se jedná o plnění osvobozené od daně,

b) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. 1),

c) datum, k němuž byly doplněny údaje podle písmen a) a b).

(3) Pokud plátce doklad podle odstavce 1 neobdrží do 15 dnů ode dne

uskutečnění služby, má povinnost doplnit údaje do 15 dnů ode dne obdržení dokladu.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 4 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pokud je místo plnění v tuzemsku.

§ 32

Daňový doklad při poskytnutí služby zahraniční osobou

(1) Doklad vystavený při poskytnutí služby zahraniční osobou povinnou k dani musí obsahovat

a) název, sídlo nebo místo podnikání osoby, která službu poskytuje, popřípadě její daňové identifikační číslo,

b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytnuta,

c) evidenční číslo dokladu,

d) rozsah a předmět poskytované služby,

e) datum vystavení dokladu,

f) datum uskutečnění služby, pokud se liší od data vystavení dokladu,

g) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,

h) základ daně.

(2) Osoba, která je povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby zahraniční osobou povinnou k dani, je povinna doplnit na obdržení dokladu nebo v evidenci pro daňové účely do 15 dnů ode dne uskutečnění služby tyto údaje:

a) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie¹⁾, nebo s jiným odkazem uvádějícím, že se jedná o plnění osvobozené od daně,

b) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. 1),

c) datum, k němuž byly doplněny údaje podle písmen a) a b).

(3) Pokud plátce doklad podle odstavce 1 neobdrží do 15 dnů ode dne uskutečnění služby, má povinnost doplnit údaje do 15 dnů ode dne obdržení dokladu.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 4 se obdobně vztahují na dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi zahraniční osobou povinnou k dani, pokud je místo plnění v tuzemsku.

§ 33

Daňový doklad při poskytnutí služby

(1) Plátce, který poskytuje službu s místem plnění mimo tuzemsko, je povinen vystavit za každé plnění daňový doklad obsahující náležitosti podle odstavce 2, a to nejpozději do 15 dnů od data uskutečnění služby nebo přijetí platby, pokud platba předchází uskutečnění služby.

(2) Daňový doklad při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který poskytuje službu,

b) daňové identifikační číslo plátce, který poskytuje službu,

c) název, sídlo nebo místo podnikání osoby, které je služba poskytována,

d) daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytována, včetně kódu země,

e) evidenční číslo daňového dokladu,

f) rozsah a předmět poskytované služby,

g) datum vystavení daňového dokladu,

h) datum uskutečnění služby nebo datum přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu,

i) základ daně,

j) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, podle kterého je místo plnění mimo tuzemsko,

k) pokud je daň ve státě, ve kterém se nachází místo plnění, povinná přiznat a zaplatit osoba, které je služba poskytována, sdělení o této

skutečnosti, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie¹⁾, nebo s jiným odkazem, podle kterého je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň osoba, které je služba poskytnuta.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují obdobně i na dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu soustavami nebo sítěmi s místem plnění mimo tuzemsko plátcem.

§ 34

Daňový doklad při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Plátce, který dodává zboží do jiného členského státu na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je povinen vystavit za každé dodání zboží pro jinou osobu, která je registrována k dani v jiném členském státě, daňový doklad obsahující náležitosti podle odstavce 3, a to nejpozději do 15 dnů od data uskutečnění dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Plátce při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18 je povinen vystavit daňový doklad nejpozději do 15 dnů od data uskutečnění dodání zboží do jiného členského státu nebo přijetí platby, pokud platba předchází dodání zboží.

(3) Daňový doklad při dodání zboží do jiného členského státu musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,

c) název, sídlo nebo místo podnikání pořizovatele,

d) evidenční číslo daňového dokladu,

e) daňové identifikační číslo pořizovatele, včetně kódu země,

f) rozsah a předmět plnění,

g) datum vystavení daňového dokladu,

h) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu,

i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,

j) základ daně,

k) sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie¹), nebo s jiným odkazem uvádějícím, že se jedná o plnění osvobozené od daně.

(4) Při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18, pokud je místo plnění v tuzemsku, je plátce povinen vystavit daňový doklad podle odstavce 3, s výjimkou údajů podle písmen c), e) a k), a v dokladu uvést základní nebo sníženou sazbu daně, výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l) a kód země, do které je zboží zasíláno. Při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18, pokud je místo plnění v jiném členském státě, je plátce povinen vystavit daňový doklad podle odstavce 3, s výjimkou písmen c), e) a k), a v dokladu uvést kód země, do které je zboží zasíláno, a sdělení, že místo plnění je v této zemi.

(5) Osoba, která dodává nový dopravní prostředek do jiného členského státu, je povinna uvést v dokladu sdělení, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje podle § 4 odst. 3 písm. a) a b).

§ 35

Daňový doklad při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Doklad vystavený při pořízení zboží z jiného členského státu musí obsahovat

a) název, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která dodává zboží, včetně kódu země,

b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo pořizovatele,

c) evidenční číslo dokladu,

d) rozsah a předmět pořízení,

e) datum vystavení dokladu,

f) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,

g) základ daně,

h) sdělení, že osobou povinnou přiznat a zaplatit daň je plátce, který

zboží pořizuje, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie¹⁾, nebo s jiným odkazem, podle kterého je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň plátce, který zboží pořizuje.

(2) Pořizovatel je povinen doplnit na obdržném dokladu nebo v evidenci pro daňové účely do 15 dnů ode dne pořízení tyto údaje:

a) datum uskutečnění pořízení,

b) základní nebo sníženou sazbu daně,

c) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. 1),

d) datum, k němuž byly doplněny údaje podle písmen a) až c).

(3) Datum doplnění údajů podle odstavce 2 písm. d) je považováno za datum vystavení daňového dokladu.

(4) Pokud plátce doklad podle odstavce 1 neobdrží do 15 dnů ode dne pořízení zboží, má povinnost doplnit údaje do 15 dnů ode dne obdržení dokladu.

Díl 6

Základ daně a výpočet daně, oprava základu daně a oprava výše daně, opravný daňový doklad

§ 36

Základ daně

(1) Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, bez daně za toto zdanitelné plnění.

(2) Základem daně v případě přijetí platby před uskutečněním zdanitelného plnění je částka přijaté úplaty snížená o daň.

(3) Základ daně také zahrnuje

a) jiné daně, cla, dávky nebo poplatky,

b) spotřební daň,²⁴⁾ pokud zákon nestanoví jinak v § 41,

c) daň z elektřiny, daň ze zemního plynu a některých dalších plynů a daň z pevných paliv, a to podle právní úpravy těchto daní,

d) dotace k ceně,

e) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění, při jeho uskutečnění,

f) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,

g) při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou, změnou dokončené stavby, nebo v souvislosti s opravou stavby, konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako její součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují.

(4) Za vedlejší výdaje se považují zejména náklady na balení, přepravu, pojištění a provize.

(5) Základ daně se sníží o slevu z ceny, pokud je poskytnuta k datu uskutečnění zdanitelného plnění. Do základu daně se nezahrnuje rozdíl ze zaokrouhlení částky daně za zdanitelné plnění způsobem podle § 28 odst. 2 písm. 1).

(6) Základem daně je v případě, že se jedná o

a) dodání zboží nebo převod nemovitosti podle § 13 odst. 4 písm. a) až f), odst. 5, odst. 6 a podle § 16 odst. 5, cena zboží nebo nemovitosti nebo cena obdobného zboží nebo obdobné nemovitosti, za kterou by bylo možné zboží nebo nemovitost pořídit ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, a pokud takovou cenu nelze určit, výše celkových nákladů vynaložených na dodání zboží nebo převod nemovitosti ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

b) poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4, výše celkových nákladů vynaložených na poskytnutí služby ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(7) Pokud se za uskutečnění plnění stanoví celková cena nebo hodnota, která zahrnuje dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby s různými sazbami daně, popřípadě osvobozená od daně, základ daně se pro jednotlivá zdanitelná plnění stanoví v poměrné výši odpovídající poměru cen zjištěných podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ jednotlivých plnění k celkovému součtu těchto zjištěných cen. Tato celková cena nebo hodnota se považuje za částku obsahující daň.

(8) Pokud je při oceňování majetku vyžadován posudek více znalců, použije se pro zjištění poměru cen cena z posudku, v němž je cena nejvyšší, která se považuje za cenu obsahující daň.

(9) Základem daně při dodání platných mincí, které jsou pro sběratelské účely prodávány za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu vyšší, než je přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu, je

rozdíl mezi cenou, za kterou jsou prodávány, a jejich nominální hodnotou. Tento rozdíl se považuje za částku obsahující daň. Pokud jsou prodávány za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu nižší, než je přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu, základem daně je nula.

(10) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. g) je základem daně peněžní částka, za kterou plátce vratný obal, který je dodáván spolu se zbožím, dodává, bez daně. Základem daně je tato peněžní částka i v případě, že vratný obal je dodán plátcem spolu se zbožím bezúplatně, pokud zákon dále nestanoví jinak. Jestliže plátce dodává v tuzemsku vratné obaly stejného druhu spolu se zbožím všem svým odběratelům bezúplatně, je základem daně peněžní částka, za kterou je obal stejného druhu plátcem pořízen, snížená o daň. V případě, že peněžní částka není známa, je základem daně cena vratného obalu stejného druhu zjištěná podle zvláštního předpisu²⁶⁾ o oceňování majetku. Celkový základ daně u vratných obalů stejného druhu, z kterého se zjistí daň, se vypočte jako rozdíl mezi celkovým počtem vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, a celkovým počtem vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období^{7d)} nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, přičemž tento rozdíl je vynásoben částkou platnou pro vratný obal stejného druhu dodávaný v tuzemsku společně se zbožím, zjištěnou podle tohoto ustanovení. V případě, že celkový počet vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, je nižší než celkový počet vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období^{7d)} nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, jsou základ daně a příslušná daň uváděné na daňovém dokladu vystaveném podle § 29 odst. 1 se záporným znaménkem. Stejným způsobem se záporný základ daně a daň zohlední i v daňovém přiznání podle § 101.

(11) Do základu daně se nezahrnuje částka, kterou plátce obdržel od jiné osoby na úhradu částky vynaložené jménem a na účet této jiné osoby. Podmínkou je, že přijatá částka nepřevyší uhrazené částky za jinou osobu a plátce si u plnění uhrazeného za jinou osobu neuplatní nárok na odpočet daně.

§ 36a

Základ daně ve zvláštních případech

(1) Základem daně je cena obvyklá²⁵⁾ bez daně, zjištěná k datu uskutečnění zdanitelného plnění, je-li zdanitelné plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata za zdanitelné plnění

a) nižší než cena obvyklá²⁵⁾ a osoba, pro kterou bylo zdanitelné

plnění uskutečněno, nemá nárok na odpočet daně nebo nemá nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

b) vyšší než cena obvyklá²⁵⁾ a plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 4.

(2) Hodnotou plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně je cena obvyklá²⁵⁾ zjištěná k datu jeho uskutečnění, je-li plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata nižší než cena obvyklá²⁵⁾ a plátce, který uskutečnil plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 4.

(3) Osobami, na které se vztahují odstavce 1 a 2, jsou

a) kapitálově spojené osoby podle § 5a odst. 3 s tím, že výše podílu představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob,

b) jinak spojené osoby podle § 5a odst. 4; za jinak spojené osoby se nepovažují osoby, kdy je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,

c) osoby blízké^{26a)},

d) osoby, které podnikají s plátcem společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy.

§ 37

Výpočet daně u dodání zboží, převodu nemovitosti a poskytnutí služby

(1) Daň se vypočte ze základu daně stanoveného podle § 36 jako součin úplaty za zdanitelné plnění bez daně a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 20 v případě základní sazby daně nebo číslo 10 v případě snížené sazby daně a ve jmenovateli číslo 100, vypočtený koeficient se zaokrouhlí na čtyři desetinná čísla, vypočtená daň se uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. 1). Cena včetně daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako součet základu daně a vypočtené daně po případném zaokrouhlení.

(2) Daň může plátce rovněž vypočítat z úplaty za zdanitelné plnění, která je včetně daně, nebo z částky stanovené podle § 36 odst. 6, která je včetně daně, a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 20 v případě základní sazby daně nebo číslo 10 v případě snížené sazby daně a ve jmenovateli součet údaje v čitateli a čísla 100, vypočtený koeficient se zaokrouhlí na čtyři desetinná místa, vypočtená daň se uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. 1). Cena bez daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako rozdíl částky za zdanitelné plnění obsahující daň a vypočtené daně po případném zaokrouhlení.

(3) V případě, kdy vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění, vypočte se daň za uskutečněné zdanitelné plnění z rozdílu mezi základem daně podle § 36 odst. 1 a souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2 nebo z rozdílu mezi úplatou, kterou má plátce obdržet za uskutečněné zdanitelné plnění, a úplatami přijatými před uskutečněním zdanitelného plnění.

§ 38

Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,

b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropského společenství, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud nejsou zahrnuty do základu daně podle písmena a),

c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se rozumí místo uvedené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženého zboží v dovážejícím členském státě.

(3) Základem daně při vrácení nebo propuštění zboží, které bylo

a) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, bez ohledu na skutečnost, zda zboží prošlo nebo neprošlo zpracovatelskými operacemi a plátce navrhuje jeho propuštění do tuzemska, je základ daně podle odstavce 1,

b) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a nový vlastník navrhuje jeho propuštění, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ a popřípadě spotřební daně; pokud zboží prošlo zpracovatelskými operacemi, vstupuje do základu daně ještě výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,

c) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, je součet ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ ke dni umístění zboží do svobodného

skladu nebo svobodného pásma a popřípadě spotřební daně, pokud dochází ke změně vlastnického vztahu, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵) a popřípadě spotřební daně,

d) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a prošlo zpracovatelskými operacemi, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵) a popřípadě spotřební daně a výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,

e) osobou, která není plátcem, umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, prošlo zpracovatelskými operacemi a má být původním nebo novým vlastníkem propuštěno zpět do tuzemska, je výše nákladů na provedené zpracovatelské operace.

(4) U propuštění zboží do režimu volného oběhu, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočítá jako součin příslušného základu daně a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 20 v případě základní sazby daně nebo číslo 10 v případě snížené sazby daně a ve jmenovateli číslo 100. Vypočtená daň se uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). U zboží propuštěného do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1.

§ 39

Základ daně a výpočet daně při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Základ daně při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 odstavce 1.

§ 40

Základ daně a výpočet daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Základ daně při pořízení zboží z jiného členského státu se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Pokud je pořizovateli vrácena spotřební daň zaplacená v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodatečně po pořízení zboží z tohoto členského státu, provede se oprava základu daně.

(3) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 odstavce 1.

§ 41

Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně

(1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu volný oběh s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně podle zvláštního právního předpisu²⁴), se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.

(2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(3) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13, aniž by zboží bylo uvedeno do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

(4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

§ 42

Oprava základu daně a oprava výše daně

(1) Plátce opraví základ daně a výši daně

a) při zrušení nebo vrácení celého nebo části zdanitelného plnění,

b) při snížení, popřípadě při zvýšení základu daně, ke kterému dojde po dni uskutečnění zdanitelného plnění,

c) při vrácení spotřební daně podle § 40 odst. 2,

d) pokud nedojde k dodání zboží nebo převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d),

e) při vrácení úplaty, ze které vznikla plátci ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň a jestliže se zdanitelné plnění neuskutečnilo, nebo

f) pokud byla úplata, ze které vznikla plátci ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň, použita na úhradu jiného plnění.

(2) V případě opravy základu daně a výše daně plátce do 15 dnů ode dne zjištění skutečností rozhodných pro provedení takové opravy vystaví opravný daňový doklad, pokud měl povinnost vystavit daňový doklad. Pokud plátce neměl povinnost vystavit daňový doklad, provede ve stejné lhůtě opravu v evidenci pro daňové účely.

(3) Oprava základu daně a výše daně je samostatným zdanitelným plněním, které se považuje za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období, ve kterém plátce

a) opravou základu daně a výše daně zvyšuje daň na výstupu nebo svoji daňovou povinnost,

b) opravou základu daně a výše daně snižuje daň na výstupu nebo svoji daňovou povinnost a osoba povinná k dani, právnická osoba, která není založena nebo zřízena za účelem podnikání, nebo osoba identifikovaná k dani, pro kterou se původní plnění uskutečnilo nebo která poskytla úplatu, z níž vznikla povinnost přiznat daň, obdržela opravný daňový doklad, nebo

c) provedl opravu základu daně a výše daně v daňové evidenci, pokud plátce neměl povinnost vystavit opravný daňový doklad podle odstavce 2.

(4) U opravy základu daně a výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění. Pro přepočtení cizí měny na českou měnu se použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočtení ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění.

(5) Opravu základu daně a výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního zdanitelného plnění.

(6) V případě opravy základu daně a výše daně podle odstavce 1 písm. d) plátce sníží výši daně o částku daně vypočítanou podle § 37 odst. 1 ze základu daně stanoveného jako rozdíl mezi úplatou bez daně, která plátcí náleží za plnění podle § 13 odst. 3 písm. d), a částkou bez daně, která plátcí náleží do data předčasného ukončení smlouvy. Opravu lze provést do 3 let od konce kalendářního roku, v němž nastala skutečnost, na jejímž základě nedošlo k nabytí zboží nebo nemovitosti nájemcem.

(7) Při pořízení zboží z jiného členského státu, dodání zboží do jiného členského státu, poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou a při dovozu zboží se oprava základu daně provede obdobně podle odstavců 1 až 6.

(8) Při dovozu zboží, kdy vyměří daň celní orgán a je nesprávně uplatněn základ daně nebo sazba daně, plátce tuto skutečnost oznámí celnímu orgánu, který daň původně vyměřil.

§ 43

Oprava výše daně v jiných případech

(1) V případě, kdy plátce nebo osoba identifikovaná k dani uplatnila a přiznala daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím zvýšila daň na výstupu nebo svoji daňovou povinnost, je oprávněna provést opravu v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnilo původní plnění nebo byla přijata úplata. Opravu lze provést nejdříve ke dni, ve kterém plátce nebo osoba identifikovaná k dani, pro kterou se plnění uskutečnilo, obdržela opravný daňový doklad, nebo ve kterém byla provedena oprava v evidenci pro daňové účely, podle odstavce 2.

(2) V případě opravy výše daně v jiných případech plátce nebo osoba identifikovaná k dani vystaví opravný daňový doklad, pokud měla povinnost vystavit daňový doklad nebo daňový doklad vystavila. Pokud plátce nebo osoba identifikovaná k dani neměla povinnost vystavit daňový doklad a daňový doklad nevystavila, provede opravu v evidenci pro daňové účely.

(3) U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění.

(4) Opravu výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.

(5) Osoba povinná přiznat daň podle § 108 odst. 1 písm. k) je oprávněna při opravě daně postupovat přiměřeně podle odstavců 1 až 4.

§ 44

Oprava výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení

(1) Plátce, kterému při uskutečnění zdanitelného plnění vůči jinému plátcovi vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň a jehož pohledávka, která vznikla nejpozději 6 měsíců před rozhodnutím soudu o úpadku z tohoto plnění doposud nezanikla (dále jen „věřitel“), je oprávněn provést opravu výše daně na výstupu z hodnoty zjištěné pohledávky v případě, že

a) plátce, vůči kterému má věřitel tuto pohledávku (dále jen „dlužník“), se nachází v insolvenčním řízení a insolvenční soud rozhodl o způsobu řešení úpadku,

b) věřitel přihlásil tuto svoji pohledávku nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, tato pohledávka byla zjištěna a v insolvenčním řízení se k ní přihlíží,

c) věřitel a dlužník nejsou osobami, které jsou

1. kapitálově spojenými osobami podle § 5a odst. 3 s tím, že výše podílu představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob,

2. osobami blízkými^{26a}), nebo

3. osobami, které podnikají s plátcem společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰) nebo jiné obdobné smlouvy,

d) věřitel doručil dlužníkovi daňový doklad podle § 46 odst. 1.

(2) Pokud pohledávka nebyla v přezkumném jednání podle zákona upravujícího insolvenční řízení zjištěna v hodnotě, kterou měla v době vzniku, daň se vypočte podle ustanovení § 37 odst. 2. Pokud dojde k opravě základu daně a výše daně podle § 42, výše opravované daně podle tohoto ustanovení se sníží či zvýší o takto provedené opravy.

(3) Opravu výše daně na výstupu je věřitel oprávněn provést nejdříve ve zdaňovacím období, v němž byly splněny podmínky podle odstavce 1. Opravu nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo původní zdanitelné plnění a v případě, že dlužník přestal být plátcem.

(4) Věřitel, který provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání

a) kopie všech vystavených daňových dokladů, u kterých provedl opravu výše daně v tomto daňovém přiznání, a

b) výpis z evidence oprav pro daňové účely provedených v tomto daňovém přiznání.

(5) Pokud provede věřitel opravu výše daně podle odstavce 1, je dlužník povinen snížit svoji daň na vstupu u přijatého zdanitelného plnění o částku daně opravenou věřitelem, a to ve výši, v jaké uplatnil odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění. Tuto opravu výše daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění je dlužník povinen provést ve zdaňovacím období, v němž byly splněny podmínky podle odstavce 1.

(6) Je-li pohledávka, u níž věřitel provedl opravu výše daně podle odstavce 1, následně plně či částečně uspokojena, vzniká věřiteli povinnost přiznat a zaplatit z přijaté úplaty daň, a to ke dni, v němž k plnému nebo částečnému uspokojení pohledávky došlo, a doručit dlužníkovi daňový doklad, který je věřitel povinen vystavit podle § 46 odst. 2 do 15 dnů ode dne přijetí úplaty. V případě uspokojení pohledávky se daň vypočte podle ustanovení § 37 odst. 2. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně zaplacené věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu byl doručen doklad podle § 46 odst. 2.

(7) Postoupí-li věřitel pohledávku, u níž provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen zvýšit daň na výstupu o částku ve výši provedené opravy, případně sníženou o daň zaplacenou podle odstavce 6, a to ke dni, v němž k postoupení pohledávky došlo. Věřitel je povinen doručit dlužníkovi písemné oznámení, že k postoupení pohledávky došlo; v oznámení je povinen uvést i číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně zaplacené věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu bylo doručeno oznámení o postoupení pohledávky.

(8) Při zrušení registrace je věřitel, který provedl opravu podle odstavce 1, povinen zvýšit daň na výstupu o částku ve výši provedené opravy, případně sníženou o daň zaplacenou podle odstavce 6, a to v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období před zrušením registrace. Věřitel je povinen doručit písemné oznámení o zrušení registrace všem dlužníkům, kterým doručil daňový doklad podle § 46 odst. 1; v oznámení je povinen uvést i číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně zaplacené věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu bylo doručeno oznámení o zrušení registrace věřitele.

(9) Opravy výše daně podle odstavců 1, 6, 7 nebo 8 se považují za samostatná zdanitelná plnění uskutečněná nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém byly opravný daňový doklad podle § 46 nebo písemné oznámení doručeny dlužníkovi. U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se v tomto případě použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni uskutečnění původního plnění.

(10) Zanikne-li věřitel s právním nástupcem, je opravu výše daně oprávněn provést i jeho právní nástupce; ustanovení odstavců 1 až 9 se použijí obdobně.

§ 45

Opravný daňový doklad

(1) Opravný daňový doklad o opravě základu daně a výše daně nebo o opravě výše daně v jiných případech obsahuje

- a) náležitosti odpovídající původnímu daňovému dokladu, včetně evidenčního čísla,
- b) důvod opravy,
- c) rozdíl mezi opraveným a původním základem daně,
- d) rozdíl mezi opravenou a původní daní,

e) rozdíl mezi opravenou a původní úplatou.

(2) Pokud se oprava základu daně a oprava výše daně nebo oprava výše daně v jiných případech týká více zdanitelných plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy, uvedeny na opravném daňovém dokladu pouze jednou. Ve vazbě na původní daňové doklady však musí být na opravném daňovém dokladu uvedena evidenční čísla původních daňových dokladů, rozdíly mezi opraveným a původním základem daně a tomu odpovídající částky daně.

(3) Opravný daňový doklad v případě opravy základu daně a výše daně u předplacených telekomunikačních služeb podle § 42 odst. 1 písm. f) obsahuje

a) náležitosti podle odstavce 1 písm. a) a b) s výjimkou evidenčního čísla původního daňového dokladu,

b) předmět plnění, na které byla úplata původně přijata,

c) celkovou výši úplat použitých na úhradu jiného zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně a tomu odpovídající výši daně.

(4) Údaje opravného daňového dokladu podle odstavce 3 se uvádějí za všechny opravy v průběhu zdaňovacího období jednou částkou. Plátce je povinen evidovat soupisy takto vystavených dokladů a tyto neodesílá.

§ 46

Daňový doklad při provedení opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení

(1) Daňový doklad při provedení opravy výše daně podle § 44 odst. 1 obsahuje

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání věřitele,

b) daňové identifikační číslo věřitele,

c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání dlužníka,

d) daňové identifikační číslo dlužníka,

e) spisovou značku insolvenčního řízení,

f) evidenční číslo daňového dokladu,

- g) evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu,
- h) datum vystavení daňového dokladu,
- i) datum uskutečnění původního plnění,
- j) celkovou dlužnou částku,
- k) výši opravené daně; tato daň může být zaokrouhlena na celé koruny tak, že částka 0,50 koruny a vyšší se zaokrouhlí na celou korunu nahoru a částka nižší než 0,50 koruny se zaokrouhlí na celou korunu dolů,
- l) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, podle kterého je oprava výše daně provedena.

(2) Daňový doklad při provedení opravy výše daně podle § 44 odst. 6 obsahuje

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání věřitele,
- b) daňové identifikační číslo věřitele,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání dlužníka,
- d) daňové identifikační číslo dlužníka,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) evidenční číslo daňového dokladu vystaveného podle odstavce 1,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) datum přijetí úplaty,
- i) výši přijaté úplaty,
- j) výši daně z přijaté úplaty; tato daň může být zaokrouhlena na celé koruny tak, že částka 0,50 koruny a vyšší se zaokrouhlí na celou korunu nahoru a částka nižší než 0,50 koruny se zaokrouhlí na celou korunu dolů.

§ 46a

zrušen

Díl 7

Sazby daně a oprava sazby daně

§ 47

Sazby daně u zdanitelného plnění

(1) U zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty se uplatňuje

- a) základní sazba daně ve výši 20 %, nebo
- b) snížená sazba daně ve výši 10 %.

(2) U zdanitelného plnění se uplatní sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň. U přijaté úplaty za zdanitelné plnění se uplatní sazba daně platná pro toto zdanitelné plnění ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přijaté úplaty.

(3) U zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U zboží uvedeného v příloze č. 1, tepla a chladu se uplatňuje snížená sazba daně.

(4) U služeb se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje snížená sazba daně.

(5) U převodu nemovitosti se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak.

(6) Při dodání zboží, pořízení zboží z jiného členského státu a dovozu zboží, jako souboru zboží, se uplatní základní sazba daně, pokud alespoň jeden druh zboží ze souboru podléhá základní sazbě daně. Tímto ustanovením není dotčena možnost uplatnit u každého druhu zboží příslušnou sazbu daně samostatně.

(7) U dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze č. 4 se uplatňuje snížená sazba daně.

(8) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje jednotná celní sazba a které zařazením patří do různých podpoložek Harmonizovaného systému, se uplatňuje základní sazba daně, pokud alespoň jeden druh zboží podléhá této sazbě daně.

(9) U základu daně podle § 36 odst. 10 vztahujícímu se k vratným obalům se použije sazba daně platná pro tento zálohovaný obal.

§ 47a

Závazné posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně

(1) Kterákoliv osoba může požádat Generální finanční ředitelství o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda je zdanitelné plnění z hlediska sazby daně správně zařazeno do základní nebo snížené sazby daně podle § 47 odst. 1 (dále jen "závazné posouzení").

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení žadatel uvede

a) u fyzické osoby jméno, příjmení, místo pobytu, v podání souvisejícím s její podnikatelskou činností dále uvede obchodní firmu, identifikační číslo, daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, a místo podnikání,

b) u právnické osoby obchodní firmu nebo název, identifikační číslo nebo obdobný údaj, sídlo a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,

c) popis zboží, služby nebo nemovitosti, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží, služby nebo nemovitosti,

d) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

(3) Žadatel je povinen na výzvu předložit další údaje vztahující se k obsahu žádosti.

§ 48

Sazby daně u bytové výstavby

(1) Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených se změnou dokončené stavby bytového domu, rodinného domu nebo bytu, včetně jejich příslušenství, vymezenou stavebním zákonem^{27a}), nebo v souvislosti s opravou těchto staveb, se uplatní snížená sazba daně. Jsou-li tyto práce prováděny na jiné stavbě, jejíž část je určena pro bydlení, uplatní se snížená sazba daně jen u těch prací, které jsou poskytnuty výlučně pro část stavby určenou pro bydlení.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) bytovým domem stavba pro bydlení, ve které více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé bydlení a je k tomuto účelu určena,

b) rodinným domem stavba pro bydlení, ve které více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena, a v níž jsou nejvýše 3 samostatné byty, nejvýše 2 nadzemní a 1 podzemní podlaží a podkroví,

c) bytem soubor místností, popřípadě jednotlivá obytná místnost, který svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na

trvalé bydlení.

§ 48a

Sazby daně u staveb pro sociální bydlení

(1) Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou stavby pro sociální bydlení, včetně jejího příslušenství, změnou dokončené stavby pro sociální bydlení vymezenou stavebním zákonem^{27a}), včetně jejího příslušenství, nebo v souvislosti s opravou této stavby, se uplatní snížená sazba daně. Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací, kterými se bytový dům, rodinný dům, byt nebo prostor, který byl určen k jiným účelům než k bydlení, mění na stavbu pro sociální bydlení.

(2) Vymezením jednotek podle zákona o vlastnictví bytů²⁷) před dokončením výstavby se nemění charakter stavby.

(3) U převodu staveb pro sociální bydlení a jejich příslušenství se uplatní snížená sazba daně, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Stavbami pro sociální bydlení se rozumí

a) byt pro sociální bydlení,

b) rodinný dům pro sociální bydlení,

c) bytový dům pro sociální bydlení,

d) ubytovací zařízení pro ubytování příslušníků bezpečnostních sborů podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů^{27b}) nebo pro ubytování státních zaměstnanců,

e) zařízení sociálních služeb poskytující pobytové služby podle zákona o sociálních službách⁴⁷),

f) školská zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči, jakož i střediska výchovné péče, podle zákona upravujícího výkon této výchovy^{27c}),

g) internáty škol samostatně zřízených pro žáky se zdravotním postižením podle školského zákona^{27d}),

h) zvláštní dětská zařízení, kterými jsou podle zákona upravujícího péči o zdraví^{27e}) kojenecké ústavy a dětské domovy pro děti do 3 let věku,

i) zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zařízení pro výkon pěstounské péče poskytující péči podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí^{27f}),

j) speciální lůžková zařízení hospicového typu^{27g}) a

k) domovy péče o válečné veterány^{27h}),

a to včetně jejich příslušenství.

(5) Bytem pro sociální bydlení se rozumí byt, jehož celková podlahová plocha nepřesáhne 120 m². Celkovou podlahovou plochou bytu pro sociální bydlení se rozumí součet podlahových ploch všech místností bytu, včetně místností, které tvoří příslušenství bytu. Do celkové podlahové plochy bytu pro sociální bydlení se nezapočítává podíl na společných částech domu.

(6) Rodinným domem pro sociální bydlení se rozumí rodinný dům, jehož celková podlahová plocha nepřesáhne 350 m². Celkovou podlahovou plochou rodinného domu pro sociální bydlení se rozumí součet podlahových ploch všech místností rodinného domu.

(7) Bytovým domem pro sociální bydlení se rozumí bytový dům, v němž nejsou jiné byty než byty pro sociální bydlení.

(8) Místností se rozumí místně a prostorově uzavřená část stavby, vymezená podlahovou plochou, stropem a pevnými stěnami.

§ 49

zrušen

§ 50

zrušen

Díl 8

Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně

§ 51

Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

(1) Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

a) poštovní služby (§ 52),

b) rozhlasové a televizní vysílání (§ 53),

c) finanční činnosti (§ 54),

- d) pojišťovací činnosti (§ 55),
- e) převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení (§ 56),
- f) výchova a vzdělávání (§ 57),
- g) zdravotnické služby a zboží (§ 58),
- h) sociální pomoc (§ 59),
- i) zrušeno
- j) provozování loterií a jiných podobných her (§ 60),
- k) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),
- l) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně (§ 62).

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně bez nároku na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve. Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36.

§ 52

Poštovní služby

(1) Poštovními službami se pro účely tohoto zákona rozumí

a) dodání poštovní zásilky,²⁸⁾

b) poštovní poukazy.²⁸⁾

(2) Poštovní služby uvedené v odstavci 1 jsou osvobozeny od daně, pokud jsou provozovány držitelem poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence podle zvláštního právního předpisu²⁸⁾ v rámci této licence

(3) Od daně je osvobozeno dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku a dalších obdobných cenin za částku nepřevyšující nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.

§ 53

Rozhlasové a televizní vysílání

Rozhlasovým nebo televizním vysíláním se pro účely osvobození od daně rozumí rozhlasové nebo televizní vysílání prováděné provozovateli vysílání ze zákona,²⁹⁾ s výjimkou vysílání reklam,³⁰⁾ teleshoppingu³¹⁾ nebo sponzorování.³²⁾

§ 54

Finanční činnosti

(1) Finančními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) převod cenných papírů, obchodních podílů na společnostech a členství v družstvech,
- b) přijímání vkladů od veřejnosti,
- c) poskytování úvěrů a peněžních půjček,
- d) platební styk a zúčtování,
- e) vydávání platebních prostředků, zejména platebních karet nebo cestovních šeků,
- f) poskytování a převzetí peněžních záruk a převzetí peněžních závazků,
- g) otevření, potvrzení a avizování akreditivu podle zvláštního právního předpisu,³⁴⁾
- h) obstarávání inkasa podle zvláštního právního předpisu,³⁵⁾
- i) směnárenská činnost,
- j) operace týkající se peněz,
- k) dodání zlata České národní bance a přijímání vkladů Českou národní bankou od bank nebo od státu,
- l) organizování regulovaného trhu s investičními nástroji,³⁶⁾
- m) přijímání nebo předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka,³⁶⁾
- n) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na cizí účet,³⁶⁾
- o) obchodování s investičními nástroji na vlastní účet pro jiného,³⁶⁾
- p) obhospodařování majetku zákazníka na základě smlouvy se zákazníkem,

pokud je součástí majetku investiční nástroj,³⁶⁾ s výjimkou správy nebo úschovy v oblasti investičních nástrojů,

q) upisování nebo umístování emisí investičních nástrojů,³⁶⁾

r) vedení evidence investičních nástrojů,³⁶⁾

s) vypořádání obchodů s investičními nástroji,³⁶⁾

t) obchodování s devizovými hodnotami na vlastní účet nebo na účet zákazníka,

u) úplatné postoupení pohledávky postoupené jiným subjektem; osvobozeno od daně není poskytování služeb, jejichž předmětem je vymáhání dluhů a faktoring,

v) obhospodařování investičních fondů nebo podílových fondů podle zvláštního právního předpisu,³⁷⁾

w) vybírání rozhlasových nebo televizních poplatků,³⁸⁾

x) výplata dávek důchodového pojištění (zabezpečení) nebo vybírání opakujících se plateb obyvatelstva,

y) sjednání nebo zprostředkování činností uvedených v písmenech a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), l), m), n), o), p), q), r), s), t) a u).

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. c) v případě operací souvisejících se správou úvěru nebo peněžní půjčky může uplatnit pouze osoba poskytující úvěr nebo peněžní půjčku.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e) v případě operací souvisejících s vydáváním platebních karet, zejména správy nebo blokace platební karty, může uplatnit pouze vydavatel tohoto platebního prostředku.

§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí pojišťovací nebo zajišťovací činnosti včetně činností souvisejících s pojišťovací nebo zajišťovací činností, zprostředkovatelská činnost v pojištnictví a činnosti v oblasti likvidace pojistných událostí vykonávané samostatnými likvidátory pojistných událostí a penzijní připojištění včetně jeho zprostředkování.

§ 56

Převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení

(1) Převod staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně po uplynutí tří let od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo od data, kdy bylo započato první užívání stavby³⁹), a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Převod pozemků je osvobozen od daně, s výjimkou převodu stavebních pozemků. Stavebním pozemkem se pro účely tohoto zákona rozumí nezastavěný pozemek, na kterém může být podle stavebního povolení³⁹) nebo udělení souhlasu s provedením ohlášené stavby provedena stavba spojená se zemí pevným základem. Nezastavěným pozemkem se rozumí pozemek, na kterém není stavba jako věc.⁴⁰)

(3) Nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně. Osvobození se nevztahuje na krátkodobý nájem stavby bytů a nebytových prostor, nájem prostor a míst k parkování vozidel, nájem bezpečnostních schránek nebo trvale instalovaných zařízení a strojů. Krátkodobým nájmem stavby, bytů a nebytových prostor se rozumí nájem, popřípadě včetně vnitřního movitého vybavení či dodání elektřiny, tepla, chladu, plynu nebo vody, nejdéle na 48 hodin nepřetržitě.

(4) Plátce se může rozhodnout, že u nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor jiným plátcům pro účely uskutečňování jejich ekonomických činností se uplatňuje daň.

§ 57

nadpis vypuštěn

(1) Výchovou a vzděláváním se pro účely tohoto zákona rozumí

a) výchovná a vzdělávací činnost poskytovaná v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích, vyšších odborných školách, základních uměleckých školách a jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴³), dále výchovná a vzdělávací činnost v rámci praktického vyučování nebo praktické přípravy uskutečňované na pracovištích fyzických nebo právnických osob, které mají oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání a uzavřely se školou smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání⁴³),

b) školské služby poskytované ve školských zařízeních, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²) a které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách podle písmene a) nebo s ním přímo souvisejí; dále zajištění ústavní nebo ochranné výchovy anebo preventivně výchovné péče⁴⁴),

c) vzdělávací činnost poskytovaná na vysokých školách^{44a)}

1. v akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech,

2. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných v rámci akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů,

3. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných podle zvláštních právních předpisů^{44b)},

4. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných jako Univerzita třetího věku,

d) činnost prováděná za účelem rekvalifikace poskytovaná osobami, které získaly akreditaci k provádění rekvalifikace podle zvláštních právních předpisů^{44c)}, a osobami, které provádí rekvalifikaci k získání kvalifikačních požadavků podle státních norem nebo k získání odborné způsobilosti pro výkon pracovní činnosti^{44g)}, které mají akreditované vzdělávací programy,

e) výchovná a vzdělávací činnost v rámci plnění povinné školní docházky žáků ve školách zřízených na území České republiky a nezapsaných do školského rejstříku, v níž ministr školství, mládeže a tělovýchovy povolil plnění povinné školní docházky^{44d)},

f) jazykové vzdělání poskytované fyzickými a právníckými osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání uznanými Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy^{44e)} a dále jazykové vzdělání poskytované osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání v přípravných kurzech pro vykonání standardizovaných jazykových zkoušek uznaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy^{44f)},

g) výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity poskytované dětem a mládeži příspěvkovými organizacemi a nestátními neziskovými organizacemi dětí a mládeže.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňované v rámci výchovy a vzdělávání osobou uvedenou v odstavci 1.

§ 58

Zdravotnické služby a zboží

(1) Zdravotnickými službami se pro účely tohoto zákona rozumí služby zdravotní péče a související služby poskytované oprávněnými subjekty⁴⁵⁾ pacientům a osobám, jimž je taková péče určena, vymezené zákonem o veřejném zdravotním pojištění⁴⁶⁾. Za zdravotnické služby se

nepovažují zdanitelná plnění uskutečňovaná očními optiky.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží oprávněnými osobami podle odstavce 1, které je spotřebováno v rámci zdravotnických služeb podle odstavce 1. Od daně je osvobozeno dodání lidské krve a jejích složek, lidských orgánů, tkání a mateřského mléka. Od daně je osvobozeno též dodání stomatologických výrobků, které jsou zdravotnickými prostředky podle zvláštních právních předpisů, stomatologickými laboratořemi včetně oprav tohoto zboží. Od daně není osvobozen výdej nebo prodej léčiv, potravin pro zvláštní výživu a zdravotnických prostředků na lékařský předpis i bez lékařského předpisu. Od daně je také osvobozeno poskytování dopravních zdravotních služeb oprávněnými osobami za použití prostředků pro dopravu k tomuto účelu zvlášť konstruovaných nebo upravených.

(3) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění⁴⁶).

§ 59

Sociální pomoc

Sociální pomocí se pro účely tohoto zákona rozumí sociální služby podle zvláštního právního předpisu⁴⁷). Sociální služby jsou osvobozeny od daně, pokud jsou poskytovány podle zvláštního právního předpisu^{47a}).

§ 60

Provozování loterií a jiných podobných her

Provozováním loterií a jiných podobných her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování loterií a jiných podobných her,⁴⁸) s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 61

Ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

Od daně jsou dále osvobozena tato plnění:

a) poskytnutí služeb jako protihodnoty členského příspěvku pro vlastní členy politických stran a hnutí, církví a náboženských společností, občanských sdružení včetně odborových organizací, profesních komor nebo jiných právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž; od daně je osvobozeno také dodání zboží těmito osobami v souvislosti s poskytnutými službami,

b) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce souvisejícího s ochranou a

výchovou dětí a mládeže orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány nebo osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí podle zvláštního právního předpisu^{48a}),

c) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo obdobnými organizacemi k činnostem uvedeným v písmenu b) a v § 57 až 59, a to s přihlédnutím k duchovní péči,

d) poskytování služeb úzce souvisejících se sportem nebo tělesnou výchovou právníckými osobami, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, osobám, které vykonávají sportovní nebo tělovýchovnou činnost,

e) poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího krajem, obcí, právníckou osobou zřízenou zákonem, právníckou osobou zřízenou Ministerstvem kultury nebo právníckou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

f) poskytování služeb a dodání zboží osobami, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen a), b), c), d) a e) a podle § 57, 58 a 59 za podmínky, že se jedná pouze o dodání zboží nebo poskytnutí služeb při příležitostných akcích pořádaných výlučně za účelem získání finančních prostředků k činnostem, pro které jsou tyto osoby založeny nebo zřízeny, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,

g) poskytování služeb, které poskytují nezávislá seskupení osob, které jsou právníckou osobou, svým členům, kteří uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně nebo plnění, která nejsou předmětem daně, pokud jsou tyto služby nezbytné pro uskutečňování jejich plnění a pokud úhrada za poskytnuté služby odpovídá nákladům na jejich poskytnutí podle podílů členů v seskupení na poskytnuté službě, nenarušuje-li toto osvobození hospodářskou soutěž.

§ 62

Dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně

(1) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, u kterého při pořízení, popřípadě při změně účelu použití, plátce nemohl uplatnit nárok na odpočet daně, protože je používal k uskutečnění plnění osvobozených od daně.

(2) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití neměl plátce nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 2.

Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně

§ 63

Plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek stanovených v § 64 až 71f:

- a) dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),
- b) pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),
- c) vývoz zboží (§ 66),
- d) poskytnutí služby do třetí země (§ 67),
- e) osvobození ve zvláštních případech (§ 68),
- f) přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),
- g) přeprava osob (§ 70),
- h) dovoz zboží (§ 71),
- i) dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a dovoz pohonných hmot cestujícím (§ 71a až 71f).

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění, pokud zákon nestanoví jinak. Plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36. Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 43.

§ 64

Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.

(2) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem osobě v jiném členském státě, který je odeslán nebo přepraven z

tuzemsku plátcem nebo osobou, která nový dopravní prostředek pořizuje, nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(3) Dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu plátcem osobě povinné k dani, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, nebo právnické osobě, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemsku plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud odeslání nebo přeprava zboží je uskutečněna podle zvláštního právního předpisu²⁴), a povinnost platit spotřební daň vzniká pořizovateli v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Přemístění obchodního majetku plátce z tuzemsku do jiného členského státu pro účely jeho podnikání podle § 13 odst. 6 je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud plátce prokáže, že zboží bylo přemístěno do jiného členského státu a bylo předmětem daně při pořízení zboží v tomto členském státě.

(5) Dodání zboží do jiného členského státu lze prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.

§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně, pokud dodání takového zboží plátcem v tuzemsku je v každém případě osvobozeno od daně.

(2) Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně, pokud dovoz takového zboží je osvobozen od daně.

§ 66

Osvobození od daně při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropského společenství na území třetí země, jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu vývoz, pasivní zušlechťovací styk nebo vnější tranzit, nebo bylo propuštěno do celně schváleného určené zpětný vývoz zboží z celního území Evropského společenství^{48b}). Za vývoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

(2) Osvobozeno od daně při vývozu zboží do třetí země je dodání zboží plátcem, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemsku do třetí země

a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo

b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani místo pobytu, ani provozovnu, s výjimkou zboží přepravovaného kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popřípadě jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

(3) Osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně je také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

(4) Při dodání zboží do třetí země se za den uskutečnění plnění považuje den výstupu zboží z území Evropského společenství potvrzený celním orgánem. Dodání zboží na území třetí země je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 30 odst. 4 písm. a) a § 30 odst. 5.

(5) Za den umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu se považuje den potvrzený celním orgánem na rozhodnutí o umístění zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu v tuzemsku. Umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 30 odst. 4 písm. b) a § 30 odst. 5.

(6) V případě, že výstup zboží z území Evropského společenství není potvrzen celním orgánem na daňovém dokladu, může plátce prokázat výstup zboží jinými důkazními prostředky.

§ 67

Osvobození při poskytnutí služby do třetí země

(1) Poskytnutí služby do třetí země osobě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Službou podle odstavce 1 jsou práce na movitém majetku, který je pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku a následně je odeslán nebo přepraven do třetí země osobou, která tyto služby poskytla, nebo osobou, pro kterou jsou tyto služby poskytnuty, nebo zmocněnou třetí osobou.

§ 68

Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení lodí

a) používaných k plavbě po volném moři a přepravujících osoby za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,

b) používaných k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou dodání palubních zásob lodím používaným k pobřežnímu rybolovu,

c) válečných, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí, včetně nájmu námořních lodí s posádkou, uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),

b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel, včetně nájmu letadel s posádkou, které jsou užívány leteckými společnostmi provozujícími zejména přepravu osob a zboží mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi,

b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení letadel uvedených v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, které přímo souvisejí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo přímo souvisejí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, které přímo souvisejí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo přímo souvisejí s přepravovaným nákladem.

(7) Subjektem Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí tyto subjekty uvedené v příslušných předpisech Evropské unie⁷⁵):

a) Evropská unie,

b) Evropské společenství pro atomovou energii,

c) Evropská centrální banka,

d) Evropská investiční banka,

e) subjekt založený Evropskou unií.

(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misí⁵⁶, konzulárnímu úřadu⁵⁷, zvláštní misí, zastupitelství mezinárodní organizace nebo subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození se uplatní, pouze pokud plátce uskutečňující toto dodání nebo poskytnutí služby prokáže nárok na osvobození tohoto dodání nebo poskytnutí služby osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo těchto misí, úřadů, organizací a subjektů.

(9) Diplomatičká mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo subjekty Evropské unie se sídlem v tuzemsku a jejich členové nebo úředníci, pokud jsou osobami požívajícími výsad a imunit podle § 80, jsou povinni na vyžádání osoby registrované k dani v jiném členském státě, která těmto osobám dodává zboží nebo poskytuje službu, které jsou osvobozeny od daně, požádat správce daně o potvrzení osvědčení o osvobození od daně, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Diplomatičká mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo subjekty Evropské unie, jejich členové nebo úředníci jsou oprávněni od osoby registrované k dani v jiném členském státě pořizovat zboží nebo službu, které jsou osvobozeny od daně, pouze v rozsahu stanoveném principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, v rozsahu stanoveném v § 80. Pro stanovení tohoto rozsahu se započítává i výše daně vrácené podle § 80.

(10) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby

a) skutečně v tuzemsku, které jsou určeny pro použití ozbrojenými silami ostatních členských států Severoatlantické smlouvy nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí,

b) do jiného členského státu pro ozbrojené síly jakéhokoli členského státu, který je členským státem Severoatlantické smlouvy a který není státem určení, které jsou určeny pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(11) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlata centrálním bankám jiných států.

(12) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží

humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropského společenství odešlou nebo přepraví do třetí země.

(13) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 14, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvořící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi těmito ostrovy.

(15) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží umístěného ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu, poskytnutí služeb vztahujících se ke zboží umístěnému ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu.

§ 69

Osvobození přepravy a služeb přímo vázaných na dovoz a vývoz zboží

(1) Přeprava zboží při vývozu je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Služby přímo vázané na dovoz, včetně přepravy zboží při dovozu, které je povinna osoba, které vzniká daňová povinnost nebo povinnost přiznat daň podle § 23, zahrnout do základu daně podle § 38, jsou v tuzemsku osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Za přepravu zboží vázanou na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží se nepovažuje přeprava z místa v tuzemsku do svobodného skladu nebo svobodného pásma a naopak a mezi dvěma svobodnými sklady nebo svobodnými pásmy.

(3) Služby, které jsou přímo vázány na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží, jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou služeb uvedených v § 51, pokud zákon nestanoví jinak.

(4) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu a vývozu zboží je plátce, který přepravu při dovozu a vývozu zboží uskutečňuje, povinen doložit správci daně přepravním dokladem potvrzeným pohraničním celním úřadem členského státu, který je vstupním státem při dovozu zboží nebo výstupním státem při vývozu zboží, popřípadě jinými důkazními prostředky. Přepravním dokladem se rozumí doklad, který je používán pro dopravní prostředek, jímž je přeprava zboží při dovozu a vývozu uskutečňována. Plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu a vývozu zboží na základě postoupení závazku dalších osob, je povinen prokázat nárok na osvobození od daně přepravním dokladem, smlouvou o přepravě věci nebo jinými důkazními prostředky.

(5) Osvobození od daně při poskytnutí služeb podle odstavce 3 je plátce, který tyto služby uskutečňuje, povinen doložit správci daně dokladem o zaplacení, popřípadě jinými doklady prokazujícími splnění podmínek pro osvobození od daně.

§ 70

Osvobození přepravy osob

Přeprava osob a jejich zavazadel mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně služeb přímo souvisejících s touto přepravou, je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Za služby přímo související s touto přepravou osob se považují zejména služby zajištění přepravy osob jménem a na účet jiné osoby, prodej přepravních dokladů, vystavení dokladů, vytvoření rezervace a její změna a výměna přepravních dokladů. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě, nebo zahraniční osobou povinnou k dani. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

§ 71

Osvobození od daně při dovozu zboží

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo v každém případě osvobozeno od daně.

(2) Od daně je osvobozen dovoz zboží, jestliže je dováženému zboží přiznáno osvobození od cla podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁴⁹), pokud se jedná o:

a) zboží dovážené v zásilkách neobchodní povahy, jde-li o dovoz kávy nebo čaje, vztahuje se osvobození od daně na množství do

1. 500 g kávy, nebo 200 g kávového extraktu a esence,

2. 100 g čaje, nebo 40 g čajového extraktu a esence,

b) osobní majetek fyzických osob,

1. které se stěhují ze zahraničí do tuzemska,

2. dovážený při příležitosti sňatku,

3. nabytý děděním,

c) vybavu, studijní potřeby a vybavení domácností žáků nebo studentů,

d) přemístění obchodního majetku a ostatního zařízení při přemístění podniku,

e) léčivé látky, léčivé přípravky, laboratorní zvířata, biologické nebo chemické látky,

1. laboratorní zvířata a biologické nebo chemické látky určené k výzkumu,
2. léčivé látky lidského původu a činidla k určování krevní skupiny a tkání,
3. referenční látky pro kontrolu jakosti přípravků,
4. farmaceutické výrobky používané při mezinárodních sportovních událostech,

f) zboží určené charitativním nebo dobročinným subjektům,

1. zboží dovážené pro uskutečnění obecných záměrů, základní životní potřeby pouze bezúplatně nabyté,
2. bezúplatně nabyté zboží dovážené ve prospěch zdravotně postižených osob pro účely vzdělávání, zaměstnávání a sociální rozvoj,
3. zboží dovážené ve prospěch obětí katastrof,

g) dovoz v rámci mezinárodních vztahů,

1. čestná vyznamenání nebo ceny,
2. dary obdržené v rámci mezinárodních vztahů,
3. zboží určené k užívání hlavou státu,

h) zboží dovážené k podpoře obchodní činnosti,

1. vzorky zboží nepatrné hodnoty,
2. tiskoviny a reklamní materiál,
3. zboží používané nebo spotřebované v průběhu výstavy nebo podobné události,

i) zboží dovážené ke zkouškám, analýzám nebo pokusům,

j) různý dovoz, a to

1. zásilky určené subjektům příslušným ve věcech ochrany autorských práv nebo průmyslového či obchodního vlastnictví,
2. turistický propagační materiál,

3. různé dokumenty a zboží,
4. materiál k upevnění a ochraně zboží při přepravě,
5. stelivo, píce a krmivo pro zvířata během jejich přepravy,
6. pohonné hmoty a maziva nacházející se v silničních motorových vozidlech a speciálních kontejnerech,
7. zboží určené na výstavbu, údržbu nebo výzdobu památníků nebo hřbitovů válečných obětí,
8. rakve, urny a smuteční ozdoby.

(3) Od daně je dále osvobozen dovoz

- a) zboží, jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 22 EUR, s výjimkou alkoholických nápojů, parfémů, toaletní vody, tabáků a tabákových výrobků,
- b) čistokrevných koní starých nejvýše šest měsíců, narozených ve třetí zemi nebo na třetím území ze zvířete, které bylo na území Evropského společenství pokryto a poté dočasně vyvezeno k porodu,
- c) sbírkových a uměleckých předmětů vzdělávací, vědecké nebo kulturní povahy, které nejsou určeny k prodeji a které dovážejí muzea a galerie, pokud jsou dováženy bezúplatně, nebo pokud jsou dováženy za úplatu a nejsou dodány osobou povinnou k dani,
- d) oficiálních publikací vydávaných orgány veřejné moci země nebo území vývozu, mezinárodními organizacemi, veřejnými samosprávami a veřejnoprávními subjekty usazenými v zemi nebo na území vývozu a tiskovin šířených při příležitosti voleb do Evropského parlamentu nebo při příležitosti vnitrostátních voleb v zemi, z níž tiskovina pochází, zahraničními politickými organizacemi úředně uznanými v členských státech, pokud tyto publikace a tiskoviny podléhaly dani v zemi nebo na území vývozu a nevyužily vrácení daně při vývozu,
- e) vratných obalů bez úplaty či za úplatu,
- f) úlovku do přístavu, který nebyl zpracován nebo který již byl konzervován za účelem prodeje, ale dosud nebyl dodán, pokud byl uskutečněn osobou podnikající v námořním rybářství, nebo
- g) plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo vpuštěním z plavidla převážejícího plyn do soustavy zemního plynu nebo těžební plynovodní sítě, dovoz elektřiny, tepla nebo chladu prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí.

(4) Od daně je dále osvobozen dovoz zboží

a) osobám požívajícím diplomatických výsad a imunit, a to v rozsahu vyplývajícím z mezinárodních smluv, které jsou součástí českého právního řádu, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla,

b) uskutečněný subjekty Evropské unie, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž,

c) uskutečněný mezinárodními organizacemi jinými než uvedenými v písmenu b), které jsou za mezinárodní organizace uznávány úřady hostitelského členského státu, nebo uskutečněný členy těchto organizací v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla, nebo

d) ozbrojenými silami ostatních členských států Organizace Severoatlantické smlouvy, které je určeno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(5) U vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(6) Od daně je osvobozen dovoz zlata Českou národní bankou.

Osvobození od daně při dovozu zboží v osobních zavazadlech cestujících nebo člena posádky letadla a při dovozu pohonných hmot cestujícím

§ 71a

(1) Od daně je v tuzemsku osvobozen příležitostný dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujících, pokud je toto zboží určeno k osobnímu užívání cestujícím, k užívání členy jeho rodiny nebo jako dar a z povahy ani množství zboží nelze usuzovat, že je dováženo pro obchodní účely (dále jen „dovoz zboží cestujícím“), a pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 71b až 71d a v § 71f.

(2) Osobními zavazadly cestujících se pro účely tohoto zákona rozumí zavazadla, která cestující předkládá při svém příjezdu celnímu orgánu, a zavazadla, která celnímu orgánu předloží později, pokud prokáže, že byla zapsána jako doprovodná zavazadla v okamžiku jeho odjezdu u společnosti, která zajišťovala jeho přepravu.

(3) Za dovoz zboží cestujícím se nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropského společenství, a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební

daň.

§ 71b

(1) Dovoz zboží cestujícím v letecké dopravě je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 430 EUR na osobu.

(2) Dovoz zboží cestujícím v rámci rekreačního nebo sportovního létání^{49c} je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(3) Při dovozu zboží cestujícím mladším patnácti let se částka uvedená v odstavcích 1 a 2 snižuje na částku 200 EUR na osobu.

(4) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 nelze započítat jen část hodnoty některého dovezeného zboží.

(5) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 se nezapočítává hodnota

a) zboží uvedeného v § 71c, 71d a 71f,

b) zboží, které je dočasně dovezeno cestujícím do tuzemska,

c) zboží dováženého nazpět po jeho dočasném vývozu cestujícím,

d) léčiv nezbytných pro osobní potřebu cestujícího.

(6) Pro přepočítání hodnoty zboží na českou měnu se použije kurz platný první pracovní den měsíce října roku předcházejícího dovozu zboží zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie. Takto přepočítaná hodnota zboží na českou měnu se zaokrouhlí na stokoruny.

§ 71c

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz tabákových výrobků, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

a) 200 cigaret,

b) 100 doutníků o hmotnosti jednoho kusu nejvýše 3 gramy,

c) 50 doutníků o hmotnosti jednoho kusu vyšší než 3 gramy, nebo

d) 250 g tabáku ke kouření.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich

procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Osvobození od daně podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71d

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz alkoholu a alkoholických nápojů, s výjimkou tichého vína a piva, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

a) 1 litru alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah lihu přesahuje 22 % objemových, nebo nedenaturovaného alkoholu s obsahem lihu nejméně 80 % objemových, nebo

b) 2 litrů alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 22 % objemových.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Při dovozu tichého vína a piva je v tuzemsku osvobozen od daně dovoz zboží cestujícím v množství nejvýše 4 litry tichého vína na osobu a 16 litrů piva na osobu.

(4) Osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71e

(1) Dovoz zboží při výkonu práce členem posádky letadla, které je používáno k přepravě mezi třetími zeměmi a tuzemskem, nebo dovoz zboží členem posádky letadla v rámci rekreačního nebo sportovního létání, je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(2) Ustanovení § 71a až 71d se pro dovoz zboží členem posádky letadla uvedeného v odstavci 1 použijí obdobně.

§ 71f

Od daně je v tuzemsku osvobozen dovoz pohonných hmot v běžné nádrži motorového dopravního prostředku a dovoz pohonných hmot v množství nejvýše 10 litrů v přenosné nádrži v jednom motorovém prostředku pro dopravu.

§ 71g

Osvobození od daně při dovozu zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká daňová povinnost v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(2) Pokud se však jedná o dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 odst. 1 nebo o přemístění obchodního majetku podle § 64 odst. 4, je dovoz zboží osvobozen od daně, pokud plátce v okamžiku propuštění zboží do volného oběhu poskytne celnímu orgánu

a) své daňové identifikační číslo nebo daňové identifikační číslo svého daňového zástupce,

b) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, které je zboží odesláno nebo přepraveno, popřípadě své daňové identifikační číslo, přidělené pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě, která jsou uvedena v písemném rozhodnutí celního orgánu o propuštění zboží do volného oběhu, a

c) podklady dokazující, že dovezené zboží je bezprostředně určeno k odeslání nebo přepravě do jiného členského státu.

(3) Plátce je povinen uvést dovoz zboží osvobozený od daně podle odstavce 1 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do tohoto režimu propuštěno.

(4) Pokud nejsou splněny podmínky podle odstavce 1, vzniká plátcovi daňová povinnost a plátce je povinen přiznat daň podle § 23.

Díl 10

Odpočet daně

§ 72

Nárok na odpočet daně

(1) Plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování

a) zdanitelných plnění dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,

b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,

c) plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,

d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až u) a y) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo

e) plnění uvedených v § 13 odst. 8 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.

(2) Daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona

a) na zboží, které plátcí bylo nebo má být dodáno, nemovitost, která mu byla nebo má být převedena, anebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta,

b) na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země, nebo

c) v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(3) Nárok na odpočet daně vzniká plátcí okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat.

(4) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění použitého pro reprezentaci, které nelze podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾ uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou plnění podle § 13 odst. 8 písm. c).

(5) Plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatého zdanitelného plnění, které použije výhradně pro uskutečňování plnění uvedených v odstavci 1.

(6) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, tak pro jiné účely, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen v části připadající na použití s nárokem na odpočet daně (dále jen „odpočet daně v částečné výši“), pokud zákon nestanoví jinak. Příslušná výše odpočtu daně v částečné výši se stanoví postupem podle § 75 nebo 76.

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto

podmínky:

a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,

b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,

c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 3 až 5, daň přiznat a mít daňový doklad, nebo

d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 3 až 5, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí lhůty, která činí 3 roky. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně počne běžet prvním dnem měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně pouze u přijatých zdanitelných plnění, u kterých mu vznikla povinnost tuto daň přiznat.

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem. Tento postup nelze uplatnit, pokud chybějícími náležitostmi jsou údaje rozhodné pro výpočet daně nebo daňové identifikační číslo.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

(7) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰ nebo jiné obdobné smlouvy, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti

sdružení určený účastník, který vede evidenci za sdružení podle § 100 odst. 3. Plátcí podnikající společně na základě smlouvy o sdružení mohou uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost sdružení jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým tato přijatá zdanitelná plnění použijí, a pokud tato uskutečněná zdanitelná plnění uvedou ve svých daňových přiznáních. Je-li uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými účastníky sdružení, musí být těmito účastníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému účastníkovi sdružení, který přiznává daň na výstupu za činnost celého sdružení.

§ 74

Oprava odpočtu daně

(1) Je-li provedena oprava základu daně a výše daně podle § 42, která má za následek snížení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, povinen provést opravu odpočtu daně. Opravu plátce provede za zdaňovací období, ve kterém se dozvěděl o okolnostech rozhodných pro vznik povinnosti ji provést. Opravu odpočtu daně plátce prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným dokladem souvisejícím s opravou, popřípadě jiným způsobem.

(2) Je-li provedena oprava základu daně a výše daně podle § 42, která má za následek zvýšení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, oprávněn provést opravu odpočtu daně. Opravu je plátce oprávněn provést na základě přijatého opravného daňového dokladu nejdříve za zdaňovací období, ve kterém došlo k opravě základu daně a výše daně, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, jehož se oprava týká.

§ 75

Způsob výpočtu odpočtu daně v poměrné výši

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak v rámci svých ekonomických činností, tak pro účely s nimi nesouvisejícími, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro své ekonomické činnosti.

(2) V případě přijatého zdanitelného plnění určeného k uskutečňování svých ekonomických činností, které plátce použije zčásti rovněž pro účely s nimi nesouvisejícími, si plátce může zvolit, že uplatní nárok na odpočet daně v plné výši. Část přijatého zdanitelného plnění, kterou použije pro účely nesouvisející se svými ekonomickými činnostmi, se poté považuje za dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a). Postup podle tohoto odstavce nelze uplatnit v případě dlouhodobého majetku.

(3) Příslušná výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočte jako součin

daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, a podílu použití tohoto plnění pro ekonomické činnosti plátce (dále jen „poměrný koeficient“). Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

(4) Nelze-li v okamžiku uplatnění odpočtu daně stanovit výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem. Po skončení kalendářního roku, ve kterém došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, plátce do hodnoty poměrného koeficientu zohlední skutečný podíl použití tohoto plnění pro své ekonomické činnosti. Odchyluje-li se poměrný koeficient vypočtený podle skutečného použití od poměrného koeficientu stanoveného odhadem o více než 10 procentních bodů, výše uplatněného odpočtu daně se opraví. Je-li vypočtená částka opravy kladná, je plátce oprávněn výši uplatněného odpočtu daně opravit, je-li záporná, je plátce povinen výši uplatněného odpočtu daně opravit. Opravu plátce uvede v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, jehož se oprava týká.

§ 76

Způsob výpočtu nároku na odpočet daně v krácené výši

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění v rámci svých ekonomických činností jak pro plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 1, tak pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění uvedených v § 72 odst. 1 písm. d), má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně.

(2) Příslušná výše odpočtu daně v krácené výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v krácené výši, a koeficientu. Dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v krácené výši podle tohoto ustanovení a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75, použije se pro výpočet výše odpočtu daně v krácené výši součin obou příslušných koeficientů.

(3) Koeficient podle odstavce 2 věty první se vypočte jako procentní podíl, v jehož

a) čitateli je součet částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění s nárokem na odpočet daně uvedených v § 72 odst. 1,

b) jmenovateli je celkový součet hodnoty v čitateli a součtu hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně.

Do součtu částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění se započítávají také přijaté úplaty, pokud z těchto přijatých úplat plátcí vznikla povinnost přiznat daň nebo uskutečnění plnění. Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na celé procento nahoru.

(4) Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají a) prodej dlouhodobého majetku, pokud tento majetek plátce využíval pro své ekonomické činnosti, b) poskytnutí finančních služeb a převod nebo nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátce uskutečňovanou příležitostně.

(5) Je-li hodnota ve jmenovateli podílu vypočteného podle odstavce 3 kladné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo záporné číslo, je koeficient 0 %. Je-li hodnota ve jmenovateli tohoto podílu nula nebo záporné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo kladné číslo, je koeficient 100 %. Je-li koeficient vypočtený podle odstavce 3 roven nebo vyšší než 95 %, považuje se za roven 100 %.

(6) Pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši ve zdaňovacích obdobích běžného kalendářního roku plátce použije koeficient vypočtený z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně. Pokud plnění pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví výši tohoto koeficientu plátce kvalifikovaným odhadem.

(7) Po skončení běžného kalendářního roku plátce provede vypořádání odpočtu daně v krácené výši za všechna zdaňovací období tohoto roku (dále jen „vypořádané období“). Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi celkovým nárokem na odpočet daně v krácené výši vypočteným z údajů za vypořádané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně v krácené výši v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnovaných do vypořádání. Pro výpočet celkového nároku na odpočet daně v krácené výši za vypořádané období plátce použije koeficient vypočtený z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádané období (dále jen „vypořádací koeficient“). Vypořádání odpočtu daně plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období vypořádaného období.

(8) Pro vypořádání odpočtu daně v krácené výši při zrušení registrace se použije obdobně odstavec 7 s tím, že vypořádané období je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne zrušení registrace.

(9) Dojde-li po vypořádání odpočtu daně k opravě uskutečněných plnění za některé ze zdaňovacích období již vypořádaného roku, výše nároku na odpočet daně v krácené výši se přepočte novým vypořádacím koeficientem vypočteným z údajů za celé vypořádané období s promítnutím všech oprav.

(10) V případě, že plátce uplatnil odpočet daně z poskytnuté úplaty před pořízením dlouhodobého majetku, u kterého má nárok na odpočet daně

v krácené výši, v jiném roce, než ve kterém je po uskutečnění plnění nárok na odpočet daně oprávněn uplatnit, zahrne do částky vypořádání nároku na odpočet daně podle odstavce 7 za rok, ve kterém po uskutečnění plnění je oprávněn nárok na odpočet daně uplatnit, rovněž rozdíl ve výši nároku na odpočet daně vyplývající z případného rozdílu mezi hodnotami vypořádacích koeficientů za příslušné roky.

§ 77

Vyrovnání odpočtu daně

(1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci svých ekonomických činností pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

(2) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výší nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výší původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

(3) Vyrovnání odpočtu daně plátce uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byl obchodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.

Úprava odpočtu daně

§ 78

nadpis vypuštěn

(1) Původní odpočet daně uplatněný u pořízeného dlouhodobého majetku podléhá úpravě, pokud v některém z kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl původní odpočet uplatněn, dojde ke změně v rozsahu použití tohoto majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně. Obdobně se postupuje v případě, kdy plátce při pořízení dlouhodobého majetku nárok na odpočet daně neměl.

(2) Změny v rozsahu použití dlouhodobého majetku se posuzují samostatně za každý kalendářní rok v rámci lhůty pro úpravu odpočtu daně, a to ve srovnání se skutečnostmi, které plátce zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně nebo při pořízení tohoto majetku, pokud nárok na odpočet daně neměl.

(3) Lhůta pro úpravu odpočtu daně činí 5 let a počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl dlouhodobý majetek pořízen. V případě pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor se lhůta pro úpravu odpočtu daně prodlužuje na 10 let.

(4) Změnou rozsahu použití dlouhodobého majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, se rozumí případy, kdy plátce

a) uplatnil původní odpočet daně v plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v částečné výši nebo nárok na odpočet daně nemá,

b) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši,

c) neměl nárok na odpočet daně a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši nebo v částečné výši, nebo

d) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a vznikne rozdíl mezi poměrnými koeficienty nebo vypořádacími koeficienty.

(5) Pro účely úpravy odpočtu daně se technické zhodnocení⁷³) považuje za samostatný dlouhodobý majetek.

(6) Úpravu odpočtu daně plátce uvede v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést tuto úpravu.

§ 78a

(1) Částka úpravy odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočte ve výši jedné pětiny, popřípadě jedné desetiny v případě pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, ze součinu

a) částky daně na vstupu u příslušného majetku a

b) rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně k okamžiku provedení úpravy odpočtu daně a ukazatelem nároku na odpočet daně

1. ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet daně uplatněn, nebo

2. ke kalendářnímu roku, v němž byl majetek pořízen, pokud plátce nárok na odpočet daně neměl.

(2) Ukazatelem nároku na odpočet daně je

a) 0 %, nemá-li plátce nárok na odpočet daně,

b) 100 %, má-li plátce nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

c) poměrný koeficient nebo vypořádací koeficient, má-li plátce nárok na odpočet daně pouze v částečné výši, popřípadě součin obou koeficientů,

dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75 a nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76.

(3) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně je větší než 10 procentních bodů. Je-li vypočtená částka úpravy odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn úpravu provést, je-li záporná, je plátce povinen úpravu provést.

(4) Při výpočtu částky úpravy odpočtu daně u dlouhodobého majetku, který plátce pořídil jako osoba povinná k dani před datem registrace, se postupuje obdobně podle odstavce 1 s tím, že namísto ukazatele nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet uplatněn nebo majetek pořízen, se použije ukazatel nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, ve kterém došlo k registraci.

(5) Používá-li plátce majetek pro změněné účely pouze po část příslušného kalendářního roku, částka úpravy odpočtu daně vypočtená podle odstavce 1 nebo 4 se přiměřeně zkrátí.

(6) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k uskutečnění dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby, částka úpravy odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se stanoví jako součin částky vypočtené podle odstavce 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně; do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna.

§ 78b

(1) Pro úpravu odpočtu daně u dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností se použijí obdobně ustanovení § 78 a 78a s tím, že lhůta pro úpravu odpočtu počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl tento majetek uveden do stavu způsobilého k užívání.

(2) U dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, jehož uvedením do stavu způsobilého k užívání došlo k uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví podle § 36 odst. 6 písm. a). U ostatního dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví jako součet daně na vstupu u jednotlivých přijatých zdanitelných plnění, která se stala součástí tohoto majetku.

§ 78c

(1) Ustanovení § 78 až 78b se použijí obdobně pro úpravu odpočtu daně u

a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zvláštního právního předpisu⁶³),

b) majetku nabytého na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladu

podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku,

c) majetku, který je součástí jmění převedeného při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴),

d) majetku spravovaného plátcem jako osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k pokračování v živnosti po zemřelém plátcí,

e) majetku vydaného plátcí jako dědicovi pokračujícímu v živnosti po zemřelém plátcí při ukončení dědického řízení.

(2) Běh lhůty pro úpravu odpočtu daně podle odstavce 1 se nepřerušuje.

Nárok na odpočet daně při registraci a zrušení registrace

§ 79

nadpis vypuštěn

(1) Osoba povinná k dani, která se stala plátcem, má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění pořízeného před datem registrace, pokud toto plnění je k datu registrace součástí jejího obchodního majetku. Nárok na odpočet daně se nevztahuje na daň uplatněnou u zboží, nemovitosti nebo služeb pořízených před lhůtou delší než 12 měsíců před datem registrace. Datem registrace se rozumí datum účinnosti registrace uvedené na rozhodnutí o registraci.

(2) Nárok na odpočet daně podle odstavce 1 se uplatní způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených v § 72 až 78c. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78a odst. 6.

(3) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 a 2 lze uplatnit za první zdaňovací období po datu registrace.

(4) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část. Dnem zrušení registrace se rozumí den účinnosti rozhodnutí o zrušení registrace.

(5) Částka snížení nároku na odpočet daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78a odst. 6.

(6) Ustanovení odstavce 4 se použije obdobně u

a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle

zvláštního právního předpisu⁶³),

b) majetku nabytého na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku,

c) majetku, který je součástí jmění převedeného při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴),

d) majetku spravovaného plátcem jako osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k pokračování v živnosti po zemřelém plátcí,

e) majetku vydaného plátcí jako dědicovi pokračujícímu v živnosti po zemřelém plátcí při skončení dědického řízení.

(7) Plátce je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 4 až 6 za poslední zdaňovací období registrace.

Díl 11

Vracení daně a prodej zboží za ceny bez daně

§ 80

Vracení daně osobám požívajícím výsad a imunit

(1) Pro účely tohoto zákona se osobou požívající výsad a imunit podle smluv, které jsou součástí českého právního řádu⁵⁵) (dále jen "osoba požívající výsad a imunit"), rozumí:

a) diplomatická mise a konzulární úřad, s výjimkou konzulárních úřadů vedených honorárními konzulárními úředníky (dále jen "konzulární úřad"), akreditované pro Českou republiku jako orgány cizích států,

b) zvláštní mise,

c) zastupitelství mezinárodní organizace,

d) člen diplomatické mise⁵⁶) konzulárního úřadu⁵⁷) nebo subjektu Evropské unie se sídlem v tuzemsku, s výjimkou člena služebního personálu a soukromé služební osoby, který je akreditován pro Českou republiku a nemá místo pobytu v tuzemsku,

e) úředník zastupitelství mezinárodní organizace, který nemá místo pobytu v tuzemsku a není státním občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu svých úředních funkcí v tuzemsku, a státní příslušník cizího státu, který je členem zvláštní mise akreditované pro Českou republiku a který nemá místo pobytu v tuzemsku,

f) rodinný příslušník osoby uvedené v písmenech d) a e), pokud s ní žije ve společné domácnosti na území České republiky, dosáhl věku 15

let, není státním občanem České republiky a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí.

(2) Osobě požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 se vrací zaplacená daň, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dni uvedená na jednom daňovém dokladu je vyšší než 4 000 Kč, s výjimkou nákupu pohonných hmot pro osobní automobil, telekomunikačních služeb nebo služeb spojených se sběrem a odvozem komunálních odpadů, s odběrem elektřiny, vody, plynu, topných olejů pro výrobu tepla. Daň zaplacená v cenách zboží a služeb (dále jen "zaplacená daň") se vrací:

- a) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, a její osobě uvedené v odstavci 1 písm. d) a jejím rodinným příslušníkům podle odstavce 1 písm. f) na základě principu vzájemnosti, maximálně v rozsahu, v jakém je vracena daň české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu,
- b) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, ale její vysílající stát neuplatňuje daň jako součást ceny zboží a služeb, maximálně do výše 3 000 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s nákupem, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitostí nacházejících se v tuzemsku, členu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu uvedenému v odstavci 1 písm. d), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, a jeho rodinným příslušníkům podle odstavce 1 písm. f), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů,
- c) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která je akreditována pro Českou republiku, ale má sídlo mimo území tuzemska, maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok,
- d) osobě uvedené v odstavci 1 písm. d), která je akreditována pro Českou republiku, ale má místo pobytu mimo území tuzemska, maximálně do výše 10 000 Kč za kalendářní rok,
- e) osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) a c), maximálně do výše 500 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s nákupem, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitostí nacházejících se v tuzemsku, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak,
- f) osobě uvedené v odstavci 1 písm. e), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak, a jejím rodinným příslušníkům uvedeným v odstavci 1 písm. f), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak.

(3) U člena subjektu Evropské unie uvedeného v odstavci 1 písm. d), který má sídlo v tuzemsku, včetně jejich rodinných příslušníků se daň vrací maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok.

(4) Ministerstvo zahraničních věcí potvrdí splnění principu vzájemnosti a jeho osobní, věcný a hodnotový rozsah v příloze vyplněného daňového přiznání, přičemž tato příloha tvoří nedílnou součást daňového přiznání. Pokud cena včetně daně za zboží a služby poskytnuté v souvislosti s nákupem, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitosti nacházející se v tuzemsku, ve které sídlí diplomatická mise nebo konzulární úřad, je vyšší než 100 000 Kč, zaplacená daň se vrátí, jestliže vysílající stát cizí diplomatické mise nebo konzulárního úřadu samostatně potvrdí přiznání nároku na vrácení daně ve stejném rozsahu pro české diplomatické mise nebo konzulární úřady anebo v případě zvláštní mise a mezinárodní organizace, jestliže mezinárodní smlouva zakládá nárok na vrácení zaplacené daně.

(5) Možnost uplatnit nárok na vrácení zaplacené daně vzniká osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nejdříve ve zdaňovacím období, kdy se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně této osobě zaniká uplynutím 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro svou úřední potřebu. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. d) až f) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro vlastní potřebu a spotřebu.

(6) Nárok na vrácení daně se prokazuje dokladem, který je plátce uskutečňující zdanitelné plnění na požádání osoby uvedené v odstavci 1 povinen vystavit s těmito náležitostmi:

a) obchodní firma nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) název, popřípadě jméno a příjmení osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) evidenční číslo dokladu,

f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,

g) sazbu daně a základ daně,

h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),

i) výši ceny včetně daně celkem.

(7) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 uplatní nárok na vrácení daně v daňovém přiznání, které se podává příslušnému správci daně na tiskopise předepsaném a vydaném Ministerstvem financí. Daňové přiznání se podává jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den po skončení prvního zdaňovacího období v kalendářním roce a nejpozději do 31. ledna následujícího kalendářního roku.

(8) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle daňového řádu.

(9) Zdaňovacím obdobím je u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) kalendářní měsíc a u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. d) až f) kalendářní čtvrtletí.

(10) Pro účely vrácení daně podává daňové přiznání osoba požívající výsad a imunit takto:

a) diplomatická mise, zvláštní mise a konzulární úřad podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich sídla v tuzemsku,

b) člen diplomatické mise, zvláštní mise a konzulárního úřadu se sídlem v tuzemsku, včetně jejich rodinných příslušníků, podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle sídla osob uvedených v písmenu a),

c) člen subjektu Evropské unie se sídlem v tuzemsku, včetně jeho rodinných příslušníků, podává daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle sídla orgánu Evropských společenství,

d) zastupitelství mezinárodní organizace uvedené v odstavci 1 písm. c) podává daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejího sídla v tuzemsku,

e) úředník zastupitelství mezinárodní organizace uvedený v odstavci 1 písm. e), včetně jeho rodinných příslušníků podává daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich místa pobytu v České republice,

f) diplomatická mise nebo konzulární úřad podle odstavce 2 písm. c), včetně jejich členů podle odstavce 2 písm. d), podávají daňové přiznání Finančnímu úřadu pro Prahu 1.

(11) Osobě požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 se vrátí

zaplacená daň do 30 dnů ode dne následujícího po jejím vyměření. Pokud je podané daňové přiznání neúplné nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti daňového přiznání, správce daně vyzve osobu požívající výsad a imunit, aby ve lhůtě stanovené správcem daně vady nebo pochybnosti odstranila. Daň správce daně nevrátí, pokud nejsou odstraněny vady nebo pochybnosti týkající se podaného daňového přiznání. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(12) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1, která uplatnila nárok na vrácení daně u zboží podle tohoto ustanovení, nesmí při vývozu zboží uplatnit nárok na vrácení daně zahraničním fyzickým osobám podle § 84.

(13) Rozsah výsad vztahujících se k nákupu osobních automobilů v tuzemsku, u nichž byla vrácena daň, a k pořízení osobních automobilů z jiných členských států osvobozených od daně, počet těchto osobních automobilů a lhůta, po kterou nesmí být tyto osobní automobily pronajaty, zapůjčeny, zastaveny nebo převedeny úplatně či neúplatně na jinou osobu, se řídí principem vzájemnosti a přiznává se maximálně v takové míře, v jaké se přiznává české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu.

(14) V případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, se stanovují množstevní limity pro osobu požívající výsad a imunit podle odstavce 1, za kterých je u nakoupeného osobního automobilu v tuzemsku vrácena daň nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně takto:

a) osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) může v tuzemsku nakoupit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství přiměřeném k velikosti úřadu,

b) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) může v tuzemsku nakoupit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně v množství:

1. velvyslanec, nuncius nebo vedoucí mise v rovnocenné hodnosti 2 osobní automobily plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen rodinným příslušníkem registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,

2. diplomatický personál a konzulární úředník 1 osobní automobil plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen rodinným příslušníkem registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,

3. administrativně technický personál a konzulární zaměstnanec 1 osobní automobil,

c) osoba uvedená v odstavci 1 písm. e) může v tuzemsku nakoupit s

nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství stanoveném v písmenu b), pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak,

d) u nakoupeného osobního automobilu v tuzemsku se vrací daň nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně za podmínky, že ve lhůtě 24 měsíců ode dne registrace osobního automobilu nebude osobní automobil zapůjčen, zastaven nebo převeden úplatně či neúplatně na jinou osobu; pokud je osobní automobil zcizen před uplynutím lhůty 24 měsíců, musí osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 vrácenou daň v plném rozsahu uhradit příslušnému finančnímu úřadu; daň nemusí být vrácena zpět příslušnému finančnímu úřadu pouze za podmínky, že osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 osobní automobil, u něhož byla daň vrácena nebo jehož pořízení bylo osvobozeno od daně, převede na jinou osobu požívající výsad a imunit podle odstavce 1,

e) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) předčasně ukončí svůj služební pobyt v České republice před uplynutím 24měsíční lhůty od registrace osobního automobilu a uplatnila nárok na vrácení daně nebo osvobození od daně při pořízení osobního automobilu, vrátí příslušnému finančnímu úřadu alikvotní podíl daně, který se váže na období chybějící do uplynutí 24měsíční lhůty, v případě prodeje osobního automobilu osobě, která není osobou požívající výsad a imunit podle odstavce 1.

(15) Pro účely tohoto zákona se osobou požívající výsad a imunit rozumí také subjekty Evropské unie.

(16) Osobě uvedené v odstavci 15 se zaplacená daň vrací, pokud je cena včetně daně zaplacená za zdanitelné plnění uvedená na jednom dokladu vyšší než 4 000 Kč a tato osoba nakoupené zboží nebo služby použije výhradně pro svou úřední potřebu.

(17) Osoba uvedená v odstavci 15 podává žádost o vrácení daně prostřednictvím Ministerstva financí místně příslušnému správci daně podle jejího sídla v tuzemsku. Pokud tato osoba nemá sídlo v tuzemsku, je místně příslušný Finanční úřad pro Prahu 1. Zaplacená daň se vrátí do šesti měsíců od obdržení žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(18) Nárok na vrácení daně osobě uvedené v odstavci 15 se prokazuje dokladem s náležitostmi podle odstavce 6.

(19) Pro stanovení maximální výše daně, která se vrací podle tohoto ustanovení, se započítává i výše daně, která by se uplatnila, kdyby plnění poskytnuté pro osobu požívající výsad a imunit nebylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 9.

Vracení daně v rámci zahraniční pomoci

(1) Pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, obsahuje ustanovení, že nenávratná zahraniční pomoc je osvobozena od daně nebo z prostředků zahraniční pomoci nesmí být hrazena daň, má osoba, která takovou daň zaplatila, nárok na vrácení daně, a to na základě žádosti. Daň se nevrací u programů a projektů financovaných ze zdrojů Evropské unie s výjimkou programů předvstupní pomoci.

(2) Nárok na vrácení daně má rovněž osoba, která takovou daň zaplatila a která požádá o vrácení daně zaplacené z prostředků nenávratné zahraniční pomoci nebo z prostředků ze zdrojů Evropské unie poskytnutých na podporu projektů výzkumu a vývoje^{59a}), pokud podle pravidel poskytovatele prostředků nemohou být tyto prostředky použity na úhradu daně.

(3) Osoba, která žádá o vrácení daně (dále jen "žadatel"), musí v žádosti o vrácení daně uvést obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo pobytu, daňové identifikační číslo nebo rodné číslo, popřípadě jiné identifikační číslo. Žádost o vrácení daně podává žadatel místně příslušnému finančnímu úřadu, s výjimkou zahraniční osoby, která podává žádost Finančnímu úřadu pro Prahu 1.

(4) Žádost o vrácení daně musí být doložena

a) daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,

b) dokladem o zaplacení daně,

c) potvrzením o původu finančních prostředků a o tom, že nakoupené zboží nebo poskytnutá služba je součástí některého programu nenávratné zahraniční pomoci, které vydá Ministerstvo financí nebo osoba Ministerstvem financí k vystavení takového potvrzení oprávněná.

(5) Na dokladu o prodeji zboží nebo poskytnutí služby je plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění, povinen uvést

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,

- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(6) Nárok na vrácení daně má osoba z jiného členského státu nebo zahraniční osoba, které mohou být žadateli o vrácení daně, pokud daň za nakoupené zboží nebo poskytnutou službu v rámci zahraniční pomoci zaplatily. Nárok na vrácení daně má i plátce, který ve prospěch osoby z jiného členského státu nebo zahraniční osoby uskutečnil zdanitelné plnění a uplatnil daň na výstupu, pokud tyto osoby nepožádají o vrácení daně. V tomto případě neobsahuje žádost o vrácení daně doklad o zaplacení daně, ale musí být v žádosti o vrácení daně osobou z jiného členského státu nebo zahraniční osobou potvrzeno, že tyto osoby nepožádají o vrácení daně. Tímto potvrzením těmto osobám nárok na vrácení daně zaniká.

(7) Žadatel, který není plátcem, má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle daňového řádu.

(8) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdéle do 15 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo. Pokud není nárok na vrácení daně uplatněn do této lhůty, nárok zaniká.

(9) Pokud je podaná žádost neúplná nebo pokud vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti týkající se podané žádosti. Osobě, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí nejpozději do 30 dnů ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(10) Pokud plátce daně uplatní nárok na vrácení daně podle odstavců 1 až 9, neuplatní nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.

§ 82

Vrácení daně plátcům v jiných členských státech

(1) Plátce, který má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, má nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v jiném členském státě, ve kterém v období pro vrácení daně neměl sídlo, místo

podnikání ani provozovnu, a to podle pravidel stanovených tímto jiným členským státem. Pokud plátce použije přijaté zdanitelné plnění pro uskutečnění plnění uvedených v § 72 odst. 4 nebo 5, má nárok na vrácení daně pouze v poměrné výši.

(2) Podmínkou pro vrácení daně v jiném členském státě je podání žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu spravovaného Generálním finančním ředitelstvím. Přístup na elektronický portál přidělí místně příslušný správce daně na základě žádosti o přidělení přístupu podané elektronicky ve struktuře zveřejněné Generálním finančním ředitelstvím.

(3) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně. Pokud se žádost o vrácení daně týká období pro vrácení daně spadajícího do roku 2009, podává se nejpozději do 31. března 2011. Přijetí žádosti o vrácení daně bude žadateli neprodleně potvrzeno prostřednictvím elektronického portálu.

(4) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu podle § 76, provede plátce opravu částky daně, o kterou požádal nebo která již byla vrácena. Opravu provede plátce v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu.

(5) Žádost o vrácení daně nebude předána jinému členskému státu, pokud žadatel v období pro vrácení daně uskutečňoval pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně nebo byl osobou povinnou k dani podle § 6 odst. 1 a nebo byl osobou nepovinnou k dani. Oznámení o nepředání žádosti o vrácení daně bude sděleno prostřednictvím elektronického portálu.

(6) Okamžikem doručení v případech podle odstavců 1 až 5 se rozumí okamžik odeslání oznámení ve formě datové zprávy na elektronickou adresu uvedenou v žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu.

Vracení daně v tuzemsku osobám registrovaným k dani v jiném členském státě

§ 82a

(1) Nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku má osoba povinná k dani registrovaná k dani v jiném členském státě, pokud během období pro vrácení daně

a) neměla sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, a

b) neuskutečnila dodání zboží, převod nemovitosti ani poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění osvobozeného od daně podle § 51, 66, 68 a 69, dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých byla podle § 108 povinná přiznat a zaplatit daň osoba, které byla tato plnění poskytnuta, nebo plnění podle § 17, které uskutečnila jako prostřední osoba.

(2) Nárok na vrácení daně může být uplatněn za obdobných podmínek, za nichž má plátcе nárok na odpočet daně v tuzemsku. Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má nárok na odpočet daně v poměrné výši, má nárok na vrácení daně pouze v této poměrné výši.

(3) Nárok na vrácení daně se nevztahuje na částky daně, které byly uplatněny

a) v rozporu s tímto zákonem,

b) u plnění, která jsou osvobozena od daně podle § 19, 64 nebo § 66 odst. 2 písm. b).

(4) Podmínkou pro vrácení daně v tuzemsku je podání žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu v jiném členském státě, v němž má osoba registrovaná k dani sídlo, místo podnikání nebo provozovnu.

(5) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

a) daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty žadatele,

b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, sídlo nebo místo podnikání, místo pobytu žadatele,

c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, sídlo nebo místo podnikání, místo pobytu zástupce, pokud je ustanoven,

d) elektronickou adresu,

e) popis ekonomické činnosti žadatele, pro niž je zboží pořízeno nebo služba přijata, pomocí harmonizovaných kódů,

f) období pro vrácení daně, na které se žádost o vrácení daně vztahuje,

g) prohlášení žadatele o tom, že splnil podmínku stanovenou v odstavci 1 písm. b),

h) údaje o účtu, včetně kódů IBAN, BIC, název vlastníka účtu a měny účtu,

i) za každý daňový doklad nebo daňový doklad při dovozu zboží tyto

údaje:

1. daňové identifikační číslo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, nejde-li o dovoz zboží,
2. obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečnil zdanitelná plnění,
3. evidenční číslo daňového dokladu,
4. datum uskutečnění zdanitelného plnění,
5. základ daně a výši daně v české měně,
6. celkovou výši nároku na vrácení daně v české měně,
7. koeficient pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši vyjádřený jako procentní podíl,
8. druh pořízeného zboží nebo přijaté služby v členění podle kódů uvedených v odstavci 6.

(6) V žádosti o vrácení daně musí být druh zboží nebo služby popsán podle těchto kódů:

- 1 uhlovodíková paliva,
- 2 nájem dopravního prostředku,
- 3 výdaje související s dopravním prostředkem (jiné než zboží a služby uvedené pod kódy 1 a 2),
- 4 mýtné a silniční poplatky,
- 5 cestovní výlohy, jako například jízdné v taxi, jízdné ve veřejné dopravě,
- 6 ubytování,
- 7 potraviny, nápoje a restaurační služby,
- 8 vstupné na veletrhy a výstavy,
- 9 výdaje na luxusní zboží, zábavu a reprezentaci,
- 10 jiné.

(7) Žádost o vrácení daně musí žadatel

a) vyplnit v českém jazyce, a to i v případě vyžádání doplňujících údajů,

b) doložit elektronickou kopií daňového dokladu nebo daňového dokladu při dovozu zboží, pokud základ daně převyšuje ekvivalent částky 250 EUR u uhlovodíkových paliv nebo ekvivalent částky 1 000 EUR u ostatních druhů pořízeného zboží nebo přijatých služeb.

(8) Období pro vrácení daně, za které lze podat žádost o vrácení daně, činí nejvýše jeden kalendářní rok a nejméně tři kalendářní měsíce, případně období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku. Částka daně uvedená v žádosti o vrácení daně nesmí být nižší, než je ekvivalent částky

a) 400 EUR za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než tři měsíce, nebo

b) 50 EUR za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku.

(9) Pro účely tohoto ustanovení se pro přepočet částky daně v EUR na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou k prvnímu pracovnímu dni měsíce ledna roku, za nějž je žádost o vrácení daně podána. Přepočtená částka se zaokrouhlí na celé koruny dolů.

(10) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně, jinak nárok zaniká. Pokud se žádost o vrácení daně týká období pro vrácení daně spadajícího do roku 2009, podává se nejpozději do 31. března 2011, jinak nárok zaniká. Žádost o vrácení daně se považuje za podanou, jen pokud žadatel uvedl všechny údaje požadované podle odstavce 5.

(11) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdříve za období pro vrácení daně, ve kterém se uskutečnilo přijaté zdanitelné plnění nebo ve kterém byla přijata úplata, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud z této úplaty plátcí vznikla povinnost přiznat daň, nebo ve kterém byla vyměřena daň při dovozu zboží. Žádost o vrácení daně může obsahovat také daň, která nebyla zahrnuta v předcházejících podaných žádostech o vrácení daně, ale pouze daň, která se týká plnění uskutečněného v příslušném kalendářním roce, ke kterému se žádost o vrácení daně vztahuje.

(12) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši, provede osoba registrovaná k dani v jiném členském státě opravu částky daně, o kterou požádala nebo která již byla vrácena. Opravu provede v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím

elektronického portálu. Je-li podáno samostatné prohlášení, správce daně vezme v úvahu tuto opravu a postupuje obdobně jako u žádosti o vrácení daně.

§ 82b

(1) Při řízení ve věci vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě se postupuje podle daňového řádu, není-li stanoveno tímto zákonem jinak.

(2) Správcem daně pro vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě je Finanční úřad pro Prahu 1.

(3) Správce daně může činit veškeré úkony vůči žadateli elektronicky. Oznámení, výzvy a rozhodnutí ve věci vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě se doručují na elektronickou adresu uvedenou v žádosti o vrácení daně. Doručením se pro účely tohoto ustanovení rozumí odeslání datové zprávy na uvedenou elektronickou adresu.

(4) Správce daně neprodleně vyrozumí žadatele o datu obdržení žádosti o vrácení daně.

(5) Správce daně si může do 4 měsíců od data obdržení žádosti o vrácení daně vyžádat doplňující údaje, a to od žadatele, příslušného orgánu jiného členského státu nebo jiné osoby. Doplňující údaje musí být správci daně poskytnuty do 1 měsíce ode dne doručení výzvy k doplnění údajů. Pokud má správce daně pochybnosti o správnosti konkrétního nároku, je oprávněn si vyžádat doplňující údaje v podobě předložení originálu nebo kopie příslušného daňového dokladu, v tomto případě se nepoužijí částky uvedené v § 82a odst. 7 písm. b).

(6) Rozhodnutí o vrácení daně doručí správce daně žadateli do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně. V případě, že si správce daně vyžádá doplňující údaje podle odstavce 5, doručí správce daně rozhodnutí do 2 měsíců od data obdržení doplňujících údajů. Jestliže správce daně neobdrží výzvou vyžádané doplňující údaje, doručí žadateli své rozhodnutí do 2 měsíců od data, kdy měly být doplňující údaje zaslány. Lhůta pro rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části v případě vyžádání si doplňujících údajů však neuplyne dříve než za 6 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně správcem daně, maximálně však činí 8 měsíců.

(7) Rozhodnutí, kterým není žádosti o vrácení daně zcela vyhověno, musí být odůvodněno. Proti takovému rozhodnutí lze podat odvolání.

(8) Vznikne-li v důsledku rozhodnutí o vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně žadateli do 10 pracovních dnů od uplynutí lhůty podle odstavce 6, a to na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Vratitelný přeplatek se vrací v tuzemsku nebo v jiném

členském státě. Pokud je vratitelný přeplatek vrácen na účet, který je veden v jiném členském státě, jdou poplatky za převod vratitelného přeplatku k tíži žadatele. Dnem převodu u bezhotovostních převodů prováděných z účtu je den, kdy bylo uskutečněno odepsání peněžních prostředků z účtu správce daně.

(9) Není-li dodržena lhůta pro převod vratitelného přeplatku podle odstavce 8, správce daně za dobu prodlení uhradí žadateli úrok podle daňového řádu. Správce daně zašle přiznaný úrok na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Žadateli nevzniká nárok na úrok, pokud nepředložil doplňující údaje ve lhůtě podle odstavce 5 nebo dokud nepředložil doklady, které mají být poskytnuty podle § 82a odst. 7 písm. b).

(10) V případě, že vrácení daně bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, je žadatel povinen vrátit neoprávněně vyplacenou částku a uhradit úrok z neoprávněně vrácené částky. Úrok se počítá ve výši, jako by šlo o prodlení s úhradou daně, vypočítává se za celou dobu od vyplacení do skutečného vrácení. Nárok na vrácení částky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne, za který byla vyplacena.

(11) O povinnosti vrátit neoprávněně vyplacenou částku a zaplatit úrok podle odstavce 9 vydá správce daně rozhodnutí, ve kterém současně původní rozhodnutí o vrácení daně zruší, popřípadě je změni v rozsahu odpovídajícím výši neoprávněně přiznané částky. Není-li stanoveno jinak, neoprávněně vyplacená částka se spravuje jako daň podle tohoto zákona.

§ 83

Vrácení daně zahraničním osobám povinným k dani

(1) Nárok na vrácení daně za nakoupené zboží a poskytnuté služby v tuzemsku nebo při dovozu zboží může uplatnit zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu na území Evropského společenství, pokud neuskutečňuje v tuzemsku v období, za které žádá o vrácení daně, plnění s výjimkou dovozu zboží, plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, plnění podle § 69 a s výjimkou plnění, u nichž jsou povinni přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce nebo osoba identifikovaná k dani, pro které je plnění poskytnuto

(2) Nárok na vrácení daně za nakoupené zboží a poskytnuté služby v tuzemsku může uplatnit i evidovaná osoba podle § 88 odst. 1, která je identifikována v kterémkoliv členském státě k zvláštnímu režimu pro poskytování elektronicky poskytované služby, pokud nakoupené zboží nebo poskytnutou službu použije pro účely poskytnutí elektronicky poskytované služby podle zvláštního režimu. Pro tuto osobu se neuplatní odstavce 3, 10 a 11.

(3) Daň se vrací na základě principu vzájemnosti. Principem vzájemnosti se rozumí, že stát, ve kterém má zahraniční osoba sídlo nebo místo podnikání, nevyměřuje daň z přidané hodnoty nebo obdobnou všeobecnou daň ze spotřeby, nebo pokud je taková daň vybrána, je osobě povinné k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku ve výši vybrané daně vrácena. Nárok na vrácení daně může být zahraniční osobou uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(4) Nárok na vrácení daně uplatňuje zahraniční osoba podáním žádosti o vrácení daně Finančnímu úřadu pro Prahu 1 na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí.

(5) Žádost musí zahraniční osoba

a) vyplnit v českém jazyce,

b) doložit daňovými doklady, které byly vystaveny plátcem,

c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani z přidané hodnoty nebo jiné podobné dani ve třetí zemi, které vystaví příslušný úřad ke správě daně v zemi, kde je zahraniční osoba registrována, toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání,

d) doložit písemným prohlášením, že v období, za které žádá o vrácení daně, splnila podmínky stanovené v odstavci 1.

(6) Zahraniční osoba má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle daňového řádu.

(7) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývajících období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(8) Pokud je podaná žádost neúplná nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti.

(9) Zahraniční osobě, které vznikl nárok na vrácení daně, daň se vrátí nejpozději do 6 měsíců ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny. Správce daně vrátí schválenou částku na účet uvedený v

žádosti o vrácení daně. Schválená částka se vrací v tuzemsku nebo v jakémkoli jiném státě. Pokud je schválená částka vrácena v jakémkoli jiném státě, poplatky za převod schválené částky jdou k tíži zahraniční osobě.

(10) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo

b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

(11) Druhy zboží a služeb, u kterých nelze daň vrátit, jsou:

a) zboží a služby poskytované pro osobní spotřebu,

b) cestovní náklady, náklady na ubytování a stravování zahraniční osoby,

c) zboží a služby spojené s reprezentací zahraniční osoby,

d) telefonní poplatky,

e) taxislužba,

f) pohonné hmoty.

§ 84

Vracení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně zboží nakoupeného v tuzemsku může uplatnit osoba, která

a) nemá místo pobytu na území Evropského společenství a místo jejího pobytu ve třetí zemi je zapsáno v cestovním pasu nebo jiném dokladu totožnosti, který uznává za platný Česká republika,

b) neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku (dále jen "zahraniční fyzická osoba").

(2) Zahraniční fyzická osoba může uplatnit nárok na vrácení daně, pokud

a) nakoupené zboží nemá obchodní charakter,

b) nakoupí zboží, jehož cena včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dnu je vyšší než 2 000 Kč,

c) nakoupené zboží podle písmene b) vyveze v cestovním styku.

(3) Prodávající je povinen na vyžádání zahraniční fyzické osoby vystavit doklad o prodeji zboží, na kterém musí uvést tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- f) sazbu daně a základ daně,
- g) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- h) výši ceny včetně daně celkem.

(4) Nárok na vrácení daně nevzniká u těchto druhů zboží:

- a) uhlovodíková paliva a maziva,
- b) tabákové výrobky,
- c) alkoholické nápoje,
- d) potraviny a další zboží uvedené pod číselným kódem Harmonizovaného systému v kapitolách 01 až 21.

(5) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě vznikne, pokud

- a) zahraniční fyzická osoba nakoupené zboží vyveze nejpozději do 3 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění uvedené na dokladu o prodeji zboží,
- b) výstup zboží z území Evropského společenství je potvrzen celním orgánem na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí,
- c) zahraniční fyzická osoba doloží doklad o prodeji zboží vystavený plátcem, který se váže k vyváženému zboží, a potvrzený tiskopis o vývozu zboží podle písmene b).

(6) Zahraniční fyzická osoba je povinna pro účely vydání potvrzení o vývozu zboží předložit celnímu orgánu vyvážené zboží, tiskopis o vývozu zboží a doklad o prodeji zboží. Vývoz zboží s uvedením data o vývozu a

splnění podmínek podle odstavce 2 celní orgán potvrdí po předložení zboží zahraniční fyzickou osobou, pokud údaje na dokladu o prodeji zboží souhlasí s údaji uvedenými na tiskopisu o vývozu zboží a zboží uvedené v tomto tiskopisu je skutečně vyváženo. Celní orgán doklad o prodeji zboží označí otiskem razítka a vrátí zahraniční fyzické osobě.

(7) Nárok na vrácení daně může uplatnit zahraniční fyzická osoba, popřípadě jiná osoba, kterou zahraniční fyzická osoba zmocní, pouze u plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění. Plátce je povinen daň vrátit

a) zahraniční fyzické osobě přímo, pokud osobně požádá o vrácení daně a předloží doklad o prodeji zboží a tiskopis o vývozu zboží potvrzený celním orgánem, nebo

b) jiné osobě na základě jejího prohlášení, že jedná jménem a ve prospěch zahraniční fyzické osoby, pokud předloží doklad o prodeji zboží a potvrzený tiskopis o vývozu zboží celním orgánem.

(8) Plátce vrácenou daň uvede nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se vrácení daně uskutečnilo, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Potvrzený tiskopis o vývozu zboží je plátce povinen uchovávat po dobu stanovenou v § 27 odst. 1. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(9) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě zaniká, pokud tato osoba nebo jiná osoba podle odstavce 7 písm. b) nepředloží doklady uvedené v odstavci 7 prodávajícímu do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

§ 85

Vrácení daně osobám se zdravotním postižením

(1) Osoba se zdravotním postižením má nárok na vrácení zaplacené daně u osobního automobilu této osobě dodaného s místem plnění v tuzemsku.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se osobou se zdravotním postižením rozumí fyzická osoba, které byl rozhodnutím příslušného úřadu přiznán příspěvek na jí dodaný osobní automobil s místem plnění v tuzemsku.

(3) Daň se vrací osobě se zdravotním postižením za jeden osobní automobil jí dodaný s místem plnění v tuzemsku v období 5 let, nejvýše však do výše 100 000 Kč. Daň lze vrátit opětovně nejdříve po uplynutí pěti let ode dne předchozího vrácení daně.

(4) Nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavce 3 může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejdříve za kalendářní měsíc, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo.

(5) Daň lze osobě se zdravotním postižením vrátit před uplynutím lhůty podle odstavce 3, a to na základě rozhodnutí podle odstavce 2.

(6) Je-li osobě se zdravotním postižením dodán ojetý osobní automobil s místem plnění v tuzemsku, může tato osoba uplatnit nárok na vrácení daně vypočtené ze základu daně podle § 90. V tomto případě je povinen uvést daň na daňovém dokladu i obchodník při uplatnění zvláštního režimu podle § 90.

(7) Nárok na vrácení zaplacené daně může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejpozději do 3 let od konce kalendářního měsíce, ve kterém obdržela rozhodnutí příslušného úřadu o přiznání příspěvku na zakoupení osobního automobilu, nebo od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo, a to od toho dne, který nastane později.

(8) Osoba se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavců 1 a 2, může uplatnit tento nárok podáním žádosti o vrácení daně správci daně místně příslušnému podle jejího místa pobytu. Osobě se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí do 30 dnů ode dne následujícího po podání žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(9) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

a) jméno a příjmení, místo pobytu a rodné číslo zdravotně postižené osoby,

b) rozhodnutí podle odstavce 2,

c) daňový doklad podle § 26 nebo doklad o prodeji osobního automobilu, který byl vystaven plátcem.

(10) Na dokladu o prodeji osobního automobilu je plátce povinen uvést

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) jméno a příjmení, místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) evidenční číslo dokladu,

f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,

- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- i) výši ceny včetně daně celkem.

§ 86

Vracení daně ozbrojeným silám cizích států

(1) Nárok na vrácení daně mohou při pořízení vybraných druhů zboží, služeb a staveb uplatnit

a) ozbrojené síly vysílajícího státu⁶⁰), který je členským státem Organizace Severoatlantické smlouvy nebo Organizace Severoatlantické smlouvy, pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, stanoví, že vybrané druhy zboží, služeb a stavby se v tuzemsku osvobodí od daně,

b) Ministerstvo obrany při pořizování zboží, služeb a staveb hrazených z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy.

(2) Je-li plnění osvobozeno od daně podle § 68 odst. 10, nárok na vrácení daně nelze uplatnit.

(3) Vybranými druhy zboží, služeb a stavbami podle odstavce 1 se rozumí

a) minerální oleje pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil a jejich civilní personál,

b) zboží, služby nebo stavby pořizované v rámci projektu bezpečnostních investic Organizace Severoatlantické smlouvy, včetně vybavení těchto staveb a služeb souvisejících s provozem tohoto zboží nebo těchto staveb.

(4) Osobám uvedeným v odstavci 1 vzniká nárok na vrácení daně dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu. Osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) nárok na vrácení daně vzniká pouze ve výši odpovídající částce hrazené z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy prostřednictvím příslušné kapitoly státního rozpočtu.

(5) Osoby uvedené v odstavci 1 uplatní nárok na vrácení daně na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí u Finančního úřadu pro Prahu 1. Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) uplatní nárok na vrácení daně prostřednictvím Ministerstva obrany. Pokud finanční úřad shledá, že žádost o vrácení daně neobsahuje všechny předepsané náležitosti, nebo vzniknou-li pochybnosti o správnosti podané žádosti, vyzve osobu uvedenou v odstavci 1 písm. a) k odstranění vad či nesrovnalostí prostřednictvím Ministerstva obrany.

(6) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) mají pro účely tohoto ustanovení postavení daňového subjektu bez povinnosti se registrovat.

(7) Žádost o vrácení daně musí být doložena daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby. Daňové doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby předložené osobou uvedenou v odstavci 1 písm. b) musí být opatřeny výraznou doložkou "nákup hrazen z prostředků NATO".

(8) Doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) označení osoby uvedené v odstavci 1, v jejíž prospěch bylo zdanitelné plnění uskutečněno,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) evidenční číslo dokladu,

f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,

g) sazbu daně a základ daně,

h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l).

(9) Finanční úřad pro Prahu 1 daň vrátí na účet Ministerstva obrany vedený pro tyto účely ve lhůtě do 30 dnů ode dne následujícího po podání žádosti, nebo ode dne, ve kterém dojde k odstranění vad žádosti. Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejpozději do 6 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém nárok vznikl. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(10) Zjistí-li osoba, které byla daň vrácena podle odstavce 9, že na vrácení daně neměla nárok, je povinna tuto daň vrátit na účet Finančního úřadu pro Prahu 1, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tuto skutečnost zjistila.

§ 87

Prodej zboží za ceny bez daně

(1) Zboží lze prodávat na základě povolení celního úřadu za ceny bez

daně v tranzitním prostoru mezinárodních letišť a na palubách letadel fyzickým osobám při jejich bezprostředním výstupu z území Evropského společenství.

(2) Zboží, které je předmětem spotřební daně, lze dodávat do prostor uvedených v odstavci 1 pouze v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně.

(3) U zboží, které bylo dodáno plátcem v tuzemsku a bylo umístěno do prostor uvedených v odstavci 1, držitel povolení může uplatnit nárok na odpočet daně za podmínek stanovených tímto zákonem.

(4) Zboží lze prodávat za ceny bez daně fyzickým osobám po ověření, že jejich bezprostřední cílová stanice je ve třetí zemi. Držitel povolení je povinen zajistit, aby při prodeji zboží bylo na dokladu o prodeji vyznačeno číslo letu, druh zboží a cena bez daně.

(5) Povolení k prodeji za ceny bez daně vydává celní úřad místně příslušný mezinárodnímu letišti, a to i v případě povolení k prodeji za ceny bez daně na palubách letadel.

(6) Návrh na povolení musí obsahovat tyto náležitosti:

a) obchodní firmu nebo název, sídlo a daňové identifikační číslo navrhovatele, pokud je navrhovatel právnickou osobou; jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání a daňové identifikační číslo nebo datum narození navrhovatele, pokud je navrhovatel fyzickou osobou,

b) označení prostor podle odstavce 1, popřípadě uvedení leteckých linek, na kterých hodlá navrhovatel prodávat zboží za ceny bez daně,

c) název, popřípadě označení prodávaného zboží,

d) souhlas provozovatele letiště s prodejem za ceny bez daně v prostorách uvedených v odstavci 1, popřípadě souhlas provozovatele letiště s prodejem za ceny bez daně na palubách letadel,

e) výpis z obchodního rejstříku nebo výpis z živnostenského rejstříku, který nesmí být v den podání návrhu starší 30 dnů,

f) doklad o tom, že navrhovatel nemá v tuzemsku nedoplatek evidovaný správcem daně nebo nedoplatek na zdravotním pojištění, na pojistném na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, včetně penále, který nesmí být v den podání návrhu starší 30 dnů.

(7) Za účelem posouzení bezúhonnosti pro účely řízení o vydání povolení si celní úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{60a}) výpis z evidence Rejstříku trestů navrhovatele, je-li navrhovatelem fyzická osoba, nebo výpisy z evidence Rejstříku trestů statutárního orgánu nebo členů statutárního orgánu, pokud je navrhovatelem právnická osoba.

Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(8) Celní úřad vydá povolení, pokud návrh na vydání povolení obsahuje náležitosti uvedené v odstavci 6 a navrhovatel není v likvidaci nebo neprobíhá-li insolvenční řízení, v němž se řeší úpadek nebo hrozící úpadek navrhovatele.

(9) Celní úřad rozhodne o návrhu na vydání povolení do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; pokud nelze vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit nejbližší vyšší nadřízený orgán. Jestliže nemůže celní úřad rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, musí o tom navrhovatele s uvedením důvodu uvědomit.

(10) V povolení k prodeji za ceny bez daně celní úřad stanoví druhy zboží, které mohou být prodávány za ceny bez daně.

(11) Celní úřad může v povolení stanovit podmínky pro zabezpečení zboží v prostorách uvedených v odstavci 1 a na palubách letadel a prostorů, ve kterých je zboží skladováno před jejich umístěním do prostor uvedených v odstavci 1 a na paluby letadel.

(12) Držitel povolení musí nejpozději do 15 dnů ode dne vzniku změny oznámit celnímu úřadu každou změnu skutečností a údajů uvedených v odstavci 6. U změny sídla, popřípadě místa podnikání, označení prostor, popřípadě leteckých linek nebo druhů zboží, celní úřad rozhodne o změně povolení. U změny ostatních skutečností a údajů, které jsou uvedeny v povolení, celní úřad vydá nové povolení a odejme předchozí povolení. Doručené nebo sdělené nové rozhodnutí o vydání povolení musí současně ve výrokové části obsahovat rozhodnutí o odejmutí původního povolení.

(13) Povolení zaniká

a) zánikem právnické osoby, pokud je držitel právnickou osobou,

b) úmrtím držitele nebo nabytím právní moci rozsudku soudu o prohlášení držitele za mrtvého, pokud je držitel fyzickou osobou,

c) dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení konkursu na majetek držitele, nebo

d) dnem zániku živnostenského oprávnění.

(14) Celní úřad povolení odejme, pokud

a) se změnilly podmínky, na jejichž základě bylo povolení vydáno a držitel nepožádal o jeho změnu,

b) držitel o to požádá, nebo

c) držitel nedodrhuje podmínky týkající se prodeje zboží za ceny bez daně stanovené tímto zákonem nebo jiným právním předpisem nebo podmínky uvedené v povolení.

Hlava III

Zvláštní režimy

§ 88

Zvláštní režim pro poskytnutí elektronicky poskytovaných služeb

(1) Zahraniční osoba povinná k dani, která nemá na území Evropského společenství provozovnu a která není v tuzemsku osobou povinnou přiznat a zaplatit daň s výjimkou § 108 odst. 1 písm. h) a povinnost přiznat a zaplatit daň nemá ani v jiném členském státě (dále jen "evidovaná osoba"), může postupovat podle zvláštního režimu, pokud poskytne elektronicky poskytovanou službu osobě, která není osobou povinnou k dani a která má sídlo nebo místo pobytu na území Evropského společenství, a pokud postupuje podle zvláštního režimu při poskytnutí všech elektronicky poskytovaných služeb, na které lze uplatnit tento zvláštní režim.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

a) státem identifikace členský stát, který si evidovaná osoba zvolí jako stát, ve kterém se přihlásí k postupu podle zvláštního režimu,

b) státem spotřeby členský stát, ve kterém je podle § 10i odst. 1 místo plnění při poskytnutí elektronicky poskytované služby.

(3) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna oznámit Finančnímu úřadu Brno I

a) zahájení a zrušení činnosti podle zvláštního režimu,

b) změny, na jejichž základě není oprávněna dále postupovat podle zvláštního režimu, a

c) změny týkající se údajů o zahájení činnosti.

(4) Oznámení podle odstavce 3 musí být učiněno elektronicky ve formě stanovené Generálním finančním ředitelstvím.

(5) Oznámení podle odstavce 3 může být učiněno také v anglickém jazyce.

(6) Pokud se jedná o oznámení zahájení činnosti podle zvláštního režimu, je v něm evidovaná osoba povinna uvést

- a) název, pod kterým podniká,
- b) adresu,
- c) elektronické adresy včetně identifikace jejich webových stránek,
- d) prohlášení, že není plátcem ani osobou evidovanou k dani v jiném členském státě, a
- e) daňové identifikační číslo, které jí bylo přiděleno ve třetí zemi.

(7) Po oznámení zahájení činnosti podle zvláštního režimu přidělí Finanční úřad Brno I na žádost evidované osobě daňové evidenční číslo.

(8) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna podat hlášení o dani Finančnímu úřadu Brno I za každé kalendářní čtvrtletí nejpozději do 20 dnů po skončení příslušného kalendářního čtvrtletí a zaplatit daň v eurech ve výši daně uvedené v hlášení.

(9) Hlášení o dani musí být podáno elektronicky ve formě stanovené Generálním finančním ředitelstvím. Evidovaná osoba je povinna v hlášení uvést

- a) daňové evidenční číslo,
- b) celkovou částku za poskytnuté elektronicky poskytované služby za kalendářní čtvrtletí, sníženou o daň, pro každý stát spotřeby,
- c) výši daně v eurech vyčíslenou podle příslušných sazeb daně z částky poskytnuté služby ve státu spotřeby a
- d) celkovou výši daně za elektronicky poskytované služby poskytnuté podle zvláštního režimu na území Evropského společenství.

(10) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna uchovávat záznamy o plnění, na které se vztahuje zvláštní režim, po dobu 10 let od konce roku, ve kterém se plnění uskutečnilo, a v této době je povinna na vyžádání správce daně záznamy elektronicky poskytnout. Správce daně daň nevyměřuje a postupuje pouze v souladu s hlášením a provedenou platbou daně.

(11) Správce daně odejme evidované osobě, která si zvolí tuzemsko jako členský stát identifikace, daňové evidenční číslo, pokud

- a) evidovaná osoba opakovaně poruší podmínky zvláštního režimu,
- b) evidovaná osoba správci daně oznámí, že již nebude poskytovat elektronicky poskytované služby podle zvláštního režimu,

c) zjistí, že evidovaná osoba přestala poskytovat elektronicky poskytované služby podle zvláštního režimu, nebo

d) evidovaná osoba nesplňuje podmínky pro postup podle zvláštního režimu.

(12) Jestliže správce daně odejme evidované osobě daňové evidenční číslo, evidovaná osoba není oprávněna postupovat podle zvláštního režimu.

(13) Rozhodnutí o odejmutí se doručuje evidované osobě elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu stejným způsobem, jakým je podáváno oznámení podle odstavce 3.

§ 89

Zvláštní režim pro cestovní službu

(1) Zvláštní režim je povinen použít poskytovatel cestovní služby, který jedná se zákazníkem vlastním jménem, při poskytnutí cestovní služby zákazníkovi.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) poskytovatelem cestovní služby osoba povinná k dani, která poskytuje zákazníkovi cestovní službu,

b) zákazníkem osoba, které je poskytnuta cestovní služba,

c) cestovní službou poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje kombinace služeb cestovního ruchu⁶¹⁾ a popřípadě zboží, pokud jsou jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; poskytnutí cestovní služby se považuje za poskytnutí jedné služby, přestože k uskutečnění cestovní služby se využije více služeb cestovního ruchu a popřípadě zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; za cestovní službu se považuje i poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje pouze jednu nakoupenou službu cestovního ruchu ubytování nebo dopravy osob.

(3) Při poskytnutí cestovní služby je základem daně přírážka poskytovatele cestovní služby snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a součtem částek, které plátce uhradil nebo má uhradit za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby. Přírážku je možné stanovit také jako rozdíl mezi celkovou částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet poskytovatel cestovních služeb za poskytnuté cestovní služby uskutečněné za

zdaňovací období, a celkovou částkou, kterou poskytovatel cestovních služeb uhradil nebo má uhradit za nakoupené služby cestovního ruchu, případně zboží od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovních služeb uskutečněných za toto zdaňovací období. Je-li tento rozdíl záporný, základem daně je nula.

(4) Při poskytnutí cestovní služby je místem plnění místo, kde má poskytovatel poskytující službu sídlo nebo místo podnikání. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(5) Poskytovatel cestovní služby je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění cestovní služby, pokud se přírážka stanoví podle odstavce 3 za zdaňovací období, je povinen přiznat daň nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém jsou cestovní služby uskutečněny. Cestovní služba se považuje za uskutečněnou dnem poskytnutí cestovní služby. Za poskytnutí cestovní služby se považuje den poskytnutí poslední služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě.

(6) U cestovní služby se uplatňuje základní sazba daně.

(7) Pokud jednotlivé služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty ve třetí zemi, cestovní služba je osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Jestliže služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty jak mimo území Evropského společenství, tak i na území Evropského společenství, je cestovní služba osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám ve třetí zemi a na území Evropského společenství. Za službu cestovního ruchu poskytnutou ve třetí zemi se považuje nakoupená letecká přeprava osob s místem určení do třetí země se zpáteční přepravou, bez zpáteční přepravy nebo zpáteční přeprava.

(8) Poskytovatel cestovní služby nemá nárok na odpočet daně ani na vrácení daně v jiném členském státě u zboží a služeb cestovního ruchu nakoupených od plátců nebo od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, které poskytuje zákazníkovi jako součást cestovní služby.

(9) Poskytovatel cestovní služby při poskytnutí cestovní služby nesmí samostatně uvést na daňovém dokladu daň týkající se přírážky.

(10) Plátce, kterému byla poskytnuta cestovní služba, nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v ceně za tuto poskytnutou službu.

(11) Pokud poskytovatel cestovní služby poskytuje vlastní službu nebo zboží vytvořené vlastní činností, které nesmí zahrnout do cestovní služby, je povinen uplatňovat daň u těchto zdanitelných plnění podle příslušné sazby daně a daň se vypočítá z ceny zjištěné podle zvláštního

právního předpisu²⁵), která se považuje za peněžní částku včetně daně.

(12) Pokud poskytovatel cestovní služby uplatňuje daň a současně je povinen použít zvláštní režim, je také povinen vést v evidenci pro daňové účely samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(13) Plátce je povinen opravit základ daně a výši daně u poskytnuté cestovní služby při změně ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, pokud tato změna má za následek zvýšení daňové povinnosti. Rozdíl původního a opraveného základu daně se považuje za samostatně zdanitelné plnění a plátce je povinen provést opravu ke dni změny ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny. Pro výpočet daně se použije sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Jestliže změna ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, má za následek snížení daňové povinnosti, může plátce opravit základ daně a výši daně stejným způsobem.

(14) Pokud však plátce poskytuje cestovní služby jiné osobě povinné k dani, která není poskytovatelem cestovní služby, pro účely uskutečňování ekonomických činností, nemusí uplatňovat zvláštní režim a uplatňuje u jednotlivých nakoupených služeb cestovního ruchu daň na výstupu podle příslušné sazby daně, pokud všechny nakoupené služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty v tuzemsku.

(15) Zvláštní režim není oprávněn použít plátce, který poskytuje službu spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby. Daň se vypočítá z úplaty, kterou plátce obdržel nebo má obdržet za poskytnutou službu zajištění cestovní služby, která se považuje za peněžní částku včetně daně. Poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud jednotlivé služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty ve třetí zemi. Pokud jsou služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropského společenství, je poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám cestovního ruchu mimo území Evropského společenství a na území Evropského společenství. Pro vymezení služby cestovního ruchu poskytnuté ve třetí zemi platí odstavec 7 věta třetí obdobně.

§ 90

Zvláštní režim pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi

(1) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

a) uměleckými díly, sběratelskými předměty, starožitnostmi zboží uvedené v příloze č. 4,

b) použitým zbožím hmotný movitý majetek, který je vhodný k dalšímu použití v nezměněném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uvedených v příloze č. 4 a kromě drahých kovů a drahokamů,

c) obchodníkem plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v rámci uskutečňování ekonomických činností pořizuje nebo dováží použité zboží, umělecké předměty, sběratelské předměty nebo starožitnosti za účelem dalšího prodeje, jednající na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud ji náleží odměna.

(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropského společenství

a) osobou, která není plátcem ani osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,

b) jiným plátcem, pro které dodání tohoto zboží je osvobozeno od daně podle § 62 nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo

c) jiným obchodníkem, pokud při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem byl použit zvláštní režim.

(3) Při použití zvláštního režimu je základem daně přírážka snižovaná o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi prodejní cenou obchodníka a pořizovací cenou tohoto zboží. Pokud je tento rozdíl záporný, základem daně je nula. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

a) prodejní cenou úplata, která byla nebo má být získána obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, nebo od třetí strany, včetně dotace k ceně, daní, cel, poplatků a vedlejších výdajů jako provize, náklady na balné, přepravu a pojištění požadované obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, s výjimkou částek uvedených v § 36 odst. 5 a 11,

b) pořizovací cenou úplata stanovená v písmenu a), která byla nebo má být získána od obchodníka osobou, která mu zboží dodává.

(4) Pokud jednotková pořizovací cena zboží nepřevyšuje 1 000 Kč, je možné přírážku stanovit za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně. V tomto případě se přírážka stanoví jako rozdíl mezi celkovou prodejní cenou za dodané zboží a celkovou pořizovací

cenou za nakoupené zboží, uskutečněné za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně.

(5) Obchodník se může rozhodnout pro používání zvláštního režimu při dodání

a) uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,

b) uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce,

c) uměleckého díla, které mu dodal jiný plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna snížená sazba daně.

(6) Při stanovení přírážky postupuje obchodník podle odstavce 3 nebo 4 za celé zdaňovací období.

(7) Pokud obchodník postupuje podle odstavce 5, je povinen stanovit základ daně podle odstavce 3. Pořizovací cena pro výpočet přírážky při dovozu zboží podle odstavce 5 písm. a) se stanoví jako součet základu daně při dovozu tohoto zboží a daně vyměřené při dovozu zboží.

(8) Postup podle odstavce 5 je obchodník povinen oznámit správci daně. Obchodník je povinen postupovat podle zvláštního režimu nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

(9) Pokud při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti jsou splněny podmínky pro osvobození vývozu zboží podle § 66, je dodání tohoto zboží, jestliže je předmětem zvláštního režimu, také osvobozeno od daně.

(10) Plátce nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v prodejní ceně zboží, které mu bylo dodáno obchodníkem, pokud je dodání tohoto zboží předmětem zvláštního režimu.

(11) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nemá nárok na odpočet daně

a) u uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,

b) u uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce,

c) u uměleckého díla, které mu dodal jiný plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna snížená sazba daně.

(12) Pokud se použije zvláštní režim při dodání zboží do jiného členského státu, nepoužije se § 8 a 64. Zvláštní režim nelze použít při dodání nového dopravního prostředku z tuzemska do jiného členského státu. Zvláštní režim nelze také použít při dodání zboží, pokud byl při jeho pořízení uplatněn nárok na odpočet daně.

(13) Pokud obchodník uplatňuje daň a současně používá zvláštní režim, je povinen vést v evidenci pro daňové účely samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(14) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí samostatně uvést na daňovém dokladu daň týkající se přírážky, pokud zákon nestanoví jinak.

(15) Pokud obchodník uplatňuje daň při

a) dodání uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl, má nárok na odpočet daně při dovozu tohoto zboží,

b) dodání uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce, má nárok na odpočet daně u dodaného uměleckého díla,

c) dodání uměleckého díla, které mu dodal jiný plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna daň, má nárok na odpočet daně u dodaného uměleckého díla, přičemž může uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto zboží nejdříve ve zdaňovacím období, ve kterém je povinen přiznat daň.

§ 91

Zvláštní režim pro plátce, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu

Plátci, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu a nejsou prokazatelně schopni vykazovat daň na výstupu na základě kontrolovatelné denní evidence tržeb, mohou požádat příslušného správce daně o stanovení individuálního způsobu stanovení daňové povinnosti. Správce daně je povinen stanovit plátci na základě konkrétních podmínek vedení záznamní povinnosti ve smyslu § 100 a daňového řádu individuální způsob stanovení daňové povinnosti. Správce daně zároveň určí plátci i dobu, na kterou se tato výjimka vztahuje.

§ 92

Zvláštní režim pro investiční zlato

(1) Investičním zlatem se rozumí

a) zlato ve tvaru uzančných slitků zpracovaných v certifikované

afinerii, ve tvaru cihly, s vlastním číslem a s označením výrobce, ryzosti a hmotnosti, o hmotnosti připouštěné na trhy zlata a ryzosti nejméně 995 tisícín,

b) zlaté mince, které

1. mají ryzost nejméně 900 tisícín,
2. byly vyraženy po roce 1800,
3. jsou nebo byly v zemi svého původu zákonným platidlem a
4. jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje volnou tržní hodnotu jejich zlatého obsahu o více než 80 %.

(2) Česká národní banka uveřejní ve Věstníku České národní banky seznam zlatých mincí, které splňují podmínky podle odstavce 1 písm. b).

(3) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozeno dodání investičního zlata v tuzemsku, pořízení z jiného členského státu a jeho dovoz. Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně se vztahuje i na

a) investiční zlato s osvědčením pro fyzicky alokované a nealokované zlato,

b) investiční zlato obchodované na zlatých účtech, a to zejména úvěry a swapy zakládající k investičnímu zlatu vlastnické právo nebo právní nárok, nebo

c) termínované obchody s investičním zlatem, včetně futures a forwardů, které zahrnují převod vlastnického práva nebo právního nároku k investičnímu zlatu.

(4) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozena služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění dodání investičního zlata, jeho pořízení z jiného členského státu nebo jeho dovozu.

(5) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, se může rozhodnout, že uplatní daň u dodání investičního zlata, které by bylo osvobozeno podle odstavce 3, jinému plátcovi nebo osobě registrované k dani v jiném členském státě.

(6) U zprostředkovatelské služby, která spočívá v obstarání dodání investičního zlata podle odstavce 4, může být uplatněna daň, pokud plátce při dodání investičního zlata uplatnil daň podle odstavce 5.

(7) Plátce, který dodává investiční zlato osvobozené od daně, má nárok na odpočet daně v plné výši

a) při nakoupení investičního zlata, u něhož byla uplatněna daň podle odstavce 5,

b) při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zlata, které není investičním zlatem, a které následně plátce nebo jím zmocněná třetí osoba přemění na investiční zlato, nebo

c) při nakoupení služby, spočívající ve změně formy, hmotnosti nebo ryzosti zlata, včetně investičního zlata.

(8) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, má nárok na odpočet daně v plné výši při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zboží nebo služby, přímo související s výrobou investičního zlata nebo přeměnou zlata na investiční zlato.

§ 92a

Režim přenesení daňové povinnosti

(1) V režimu přenesení daňové povinnosti je plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněno, povinen přiznat a zaplatit daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, je povinen podle § 26 vystavit daňový doklad s náležitostmi podle § 28 odst. 2 písm. a) až k). Na vystaveném daňovém dokladu uvede sdělení, že výši daně je povinen doplnit a přiznat plátce, pro kterého je plnění uskutečněno.

(3) Plátce, pro kterého je zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti uskutečněno, je povinen doplnit na obdrženém daňovém dokladu výši daně podle § 28 odst. 2 písm. l). Za správnost vypočtené daně odpovídá plátce, pro kterého je plnění uskutečněno.

(4) Plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, je povinen vést za každé zdaňovací období evidenci pro daňové účely, ve které je povinen uvést daňové identifikační číslo plátce, pro kterého se zdanitelné plnění uskutečnilo, datum uskutečnění zdanitelného plnění, základ daně, rozsah a předmět plnění.

(5) Plátce, pro kterého bylo uskutečněno zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, je povinen vést za každé zdaňovací období evidenci pro daňové účely, ve které je povinen uvést daňové identifikační číslo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, datum uskutečnění zdanitelného plnění, základ daně, rozsah a předmět plnění.

(6) Plátce, který uskutečnil nebo pro kterého bylo uskutečněno zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, je povinen předložit správci daně ve lhůtě pro podání daňového přiznání výpis z

evidence pro daňové účely, obsahující údaje podle odstavce 4 nebo 5, a to ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně.

§ 92b

Dodání zlata

(1) Za zlato se pro účely tohoto ustanovení považuje

a) zlato o ryzosti 333 tisícín nebo vyšší, s výjimkou investičního zlata, v podobě neopracované, zejména slitku, cihly, prutu, valounu, zrna, granule, granálie, lístku, drátu, prášku, zlomků, smetků nebo odpadu,

b) investiční zlato při dodání podle § 92 odst. 5.

(2) Při dodání zlata plátcí, s výjimkou České národní banky, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92c

Dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu

Při dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu, včetně dodání tohoto zboží po zpracování v podobě čištění, leštění, třídění, řezání, štěpení, lisování nebo odlévání do ingotů plátcí, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92d

Obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

Při převodu povolenek na emise skleníkových plynů podle jiného právního předpisu⁷⁶⁾ na plátce použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92e

neplatil

Hlava IV

Správa daně v tuzemsku

§ 93

Správa daně celními orgány při dovozu a vývozu zboží

Při správě daně celními orgány při dovozu a vývozu zboží se postupuje podle právních předpisů upravujících správu cla.

§ 93a

Místní příslušnost

(1) Místní příslušnost správce daně u skupiny se řídí místem sídla, místem podnikání nebo provozovny jejího zastupujícího člena.

(2) Pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, s výjimkou osoby evidované podle § 88, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro Prahu 1.

(3) Pro osobu povinnou k dani, která se stane plátcem podle § 94 odst. 20, je místně příslušným správcem daně finanční úřad místně příslušný její části, která je součástí skupiny.

§ 94

Plátcí

(1) Osoba povinná k dani, se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 kalendářních měsíců přesáhne částku uvedenou v § 6, se stává plátcem od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve. Nesplní-li registrační povinnost podle § 95 odst. 1, stává se plátcem datem účinnosti registrace uvedeným na rozhodnutí o registraci.

(2) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která

a) uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně společně s jinými osobami povinnými k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, jejíž obrat dosahovaný samostatně mimo sdružení v součtu s obratem dosahovaným společně všemi účastníky sdružení v rámci sdružení překročí obrat stanovený v § 6, se stává plátcem od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl obrat překročen, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve; nesplní-li registrační povinnost podle § 95 odst. 2, stává se plátcem datem účinnosti registrace uvedeným na rozhodnutí o registraci,

b) uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně společně s jinými osobami povinnými k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, stává se plátcem datem účinnosti registrace uvedeným na rozhodnutí o registraci toho účastníka sdružení, který se stal plátcem jako první, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve,

c) uzavře smlouvu o sdružení¹⁰⁾ nebo jinou obdobnou smlouvu s plátcem ke společnému uskutečňování zdanitelných plnění nebo plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně, stává se plátcem dnem uzavření této smlouvy.

(3) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která nabývá majetek pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zvláštního právního předpisu,⁶³⁾ a osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která nabývá majetek od plátce na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladem podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku, se stává plátcem dnem nabytí majetku.

(4) Osoby povinné k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, nebo v jiném členském státě, na které při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾ přechází nebo je převáděno jmění zanikající společnosti nebo družstva, pokud zanikající společnost nebo družstvo byly plátcem, se stávají plátcí dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Právnícká osoba, která při změně právní formy na jinou formu podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾ nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

(5) Osoba povinná k dani, která jako osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, se stává plátcem ke dni následujícímu po dni úmrtí plátce. Při ukončení dědického řízení se dědic, kterému je majetek vydáván a který pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, stává plátcem ke dni následujícímu po dni vydání majetku.

(6) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která pořizuje zboží z jiného členského státu v tuzemsku, se stává plátcem dnem, kdy hodnota pořízeného zboží bez daně v běžném kalendářním roce převyší částku 326 000 Kč. Do celkové hodnoty pořízeného zboží se nezapočítává hodnota nového dopravního prostředku a hodnota zboží, které je předmětem spotřební daně. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň z pořízeného zboží, jehož hodnotou překročí uvedenou částku.

(7) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která pořizuje v tuzemsku z jiného členského státu nový dopravní prostředek nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, se stává plátcem dnem prvního pořízení tohoto zboží.

(8) Osoba povinná k dani, které je poskytnuta služba s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku podle § 108 odst. 2, se stává plátcem dnem poskytnutí této služby. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň již ze služby poskytnuté tento

den.

(9) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, které je poskytnuta služba s místem plnění v tuzemsku podle § 10 až 10d a § 10j osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku podle § 108 odst. 2, se stává plátcem dnem poskytnutí těchto služeb. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň již ze služby poskytnuté tento den.

(10) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, které je dodáno zboží s montáží nebo instalací podle § 7 odst. 3 nebo dodán plyn nebo elektřina podle § 7a odst. 1 nebo 3, s místem plnění v tuzemsku, osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku podle § 108 odst. 2, se stává plátcem dnem dodání zboží. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň již ze zboží dodaného v tento den.

(11) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, se stává plátcem dnem poskytnutí těchto služeb, pokud povinnost přiznat a zaplatit daň vzniká příjemci služby.

(12) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, a to prostřednictvím své provozovny umístěné mimo tuzemsko, se stává plátcem dnem poskytnutí těchto služeb. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň již ze služby poskytnuté tento den.

(13) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozoven, prostřednictvím kterých tyto osoby uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, které uskuteční zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku mimo dovozu zboží, se stávají plátcem dnem uskutečnění tohoto plnění, pokud jsou osobou povinnou přiznat a zaplatit daň. Pokud tyto osoby uskuteční plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou plnění podle § 66, 68 a 69, stávají se plátcem dnem prvního uskutečnění tohoto plnění.

(14) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani místo podnikání v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, které založí v tuzemsku provozovnu, se stávají plátcem dnem vzniku provozovny, s výjimkou, kdy tyto osoby uskutečňují prostřednictvím provozovny v tuzemsku pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(15) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozoven, prostřednictvím kterých tyto osoby uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, pokud pořizují zboží z

jiného členského státu v tuzemsku, včetně nového dopravního prostředku a zboží, které je předmětem spotřební daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci třístranného obchodu podle § 17, se stávají plátcem dnem prvního pořízení zboží.

(16) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osoba povinná k dani, kterým je poskytnuto plnění podle § 92a, s místem plnění v tuzemsku, se stávají plátcem dnem poskytnutí tohoto plnění.

(17) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozovny, prostřednictvím které tato osoba uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a která uskutečňuje zasílání zboží podle § 18 do tuzemska, které v běžném kalendářním roce přesáhne částku 1 140 000 Kč, se stává plátcem dnem, ve kterém byla tato částka překročena. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozovny, prostřednictvím které tato osoba uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a která uskutečňuje zasílání zboží, které je předmětem spotřební daně, podle § 18 do tuzemska, se stává plátcem dnem prvního dodání tohoto zboží.

(18) Osoba povinná k dani, která dobrovolně podá přihlášku k registraci podle § 95 odst. 7 nebo 8, se stává plátcem datem účinnosti registrace uvedeným na rozhodnutí o registraci.

(19) Osoba identifikovaná k dani podle § 96, která začne uskutečňovat ekonomickou činnost, se stává plátcem dnem zahájení ekonomické činnosti.

(20) Osoba povinná k dani, která je členem skupiny, a v rozsahu, v jakém se její část nestala součástí skupiny podle § 5a uskuteční zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dovozu zboží nebo plnění podle § 69, s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, se stává plátcem dnem uskutečnění tohoto plnění, pokud je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň.

§ 95

Registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 1, jejíž obrat překročil částku uvedenou v § 6, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený limit.

(2) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem

a) podle § 94 odst. 2 písm. a), je povinna podat přihlášku k registraci

do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený limit,

b) podle § 94 odst. 2 písm. b), je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, kdy se o registraci jiného účastníka dozvěděla, nebo

c) podle § 94 odst. 2 písm. c), je povinna předložit přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy,

a je povinna o svém podání přihlášky k registraci informovat ostatní účastníky sdružení.

(3) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 3, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne nabytí majetku.

(4) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 4, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Právnícká osoba, která je plátcem, a při změně právní formy nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, je povinna do 15 dnů ode dne zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku oznámit změnu správci daně, který ji vyznačí na rozhodnutí o registraci.

(5) Osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a není plátcem, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne úmrtí plátce, pokud při zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce nepostupovala podle § 79 odst. 4. Při ukončení dědického řízení je dědic, kterému je vydáván majetek zemřelého plátce, který pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a není plátcem, povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne vydání majetku, pokud neuplatnil postup podle § 79 odst. 4. Obdobně se postupuje v případě úmrtí plátce, který podnikal podle zvláštního právního předpisu.⁶⁶⁾

(6) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osoba povinná k dani, které se stávají plátcem podle § 94 odst. 6 až 17, jsou povinny podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stanou plátcem.

(7) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která je osvobozena od uplatňování daně podle § 6, je oprávněna podat přihlášku k registraci kdykoliv.

(8) Osoba povinná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozoven, prostřednictvím kterých tyto osoby uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, které budou uskutečňovat v tuzemsku plnění s nárokem na odpočet daně, jsou oprávněny podat

příhlášku k registraci nejpozději ke dni prvního uskutečnění tohoto plnění.

(9) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 19, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne zahájení ekonomické činnosti.

(10) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, je osvobozena od povinnosti registrovat se jako plátce a není oprávněna podat přihlášku k registraci. Pokud tato osoba začne uskutečňovat zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, je povinna podat přihlášku k registraci podle odstavce 1, pokud její celkový obrat přesáhne limit stanovený v § 6 odst. 1. Jestliže se osoba povinná k dani rozhodne uplatňovat daň u nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor podle § 56, může podat přihlášku k registraci kdykoliv.

(11) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 20, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stane plátcem.

(12) Ministerstvo financí a správce daně mohou zpřístupnit údaje z registru plátců daně; těmito údaji jsou daňové identifikační číslo, obchodní firma nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu a sídlo nebo místo podnikání plátce daně.

§ 95a

Skupinová registrace

(1) V přihlášce k registraci skupiny určí spojené osoby, které budou členy skupiny, osobu, která bude zastupujícím členem skupiny. Přihlášku k registraci podá osoba určená za zastupujícího člena skupiny u správce daně místně příslušného podle § 93a.

(2) Skupina se stává plátcem od 1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud je přihláška k registraci skupiny podána nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud je přihláška podána po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se skupina plátcem od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání přihlášky k registraci.

(3) Plátce se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od 1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud skupina podá s jeho souhlasem žádost o přistoupení plátce do skupiny nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud skupina podá žádost po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se tento plátce členem skupiny od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání žádosti.

(4) Osoba, která není plátcem, se při splnění podmínek stanovených v §

5a stává členem skupiny od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém skupina podá s jejím souhlasem žádost o přistoupení osoby do skupiny.

(5) Člen skupiny se stává plátcem následujícím dnem po dni zrušení registrace skupiny nebo následujícím dnem po dni zániku jeho členství ve skupině.

(6) Osoba, na kterou při přeměně člena skupiny, který při přeměně zaniká, přechází nebo je převáděno jeho jmění, se stává členem skupiny od prvního dne následujícího po dni jeho zániku, pokud není v okamžiku zániku člena skupiny samostatnou osobou povinnou k dani.

(7) Osoba, na kterou při přeměně členů více skupin, kteří při přeměně zanikají, přechází nebo je převáděno jejich jmění, se stává plátcem od prvního dne následujícího po dni zániku členů skupin, pokud není v okamžiku jejich zániku samostatnou osobou povinnou k dani. Přihlášku k registraci je povinna podat do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

(8) Osoba, na kterou při přeměně člena skupiny, který při přeměně zaniká, přechází nebo je převáděno jeho jmění a která je v okamžiku zániku člena skupiny osobou povinnou k dani, se stává plátcem od prvního dne následujícího po dni zániku člena skupiny. Přihlášku k registraci je povinna podat do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

(9) V případě přistoupení osoby povinné k dani jako člena do skupiny podle odstavce 4 je skupina oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně podle § 79 odst. 1 a 2. Nárok na odpočet daně se uplatní v daňovém přiznání za první zdaňovací období po dni přistoupení tohoto člena.

§ 96

Osoby identifikované k dani

(1) Právnícká osoba nepovinná k dani, která pořizuje zboží z jiného členského státu v tuzemsku a celková hodnota pořízeného zboží bez daně v běžném kalendářním roce překročí částku 326 000 Kč, se stává osobou identifikovanou k dani dnem, ve kterém byla tato částka překročena. Do celkové hodnoty pořízeného zboží se nezapočítává hodnota nového dopravního prostředku a hodnota zboží, které je předmětem spotřební daně.

(2) Právnícká osoba nepovinná k dani, která v tuzemsku pořizuje z jiného členského státu nový dopravní prostředek nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, se stává osobou identifikovanou k dani dnem prvního dodání tohoto zboží.

(3) Právnícká osoba nepovinná k dani, která v tuzemsku pořizuje zboží z

jiného členského státu, která podá přihlášku k registraci, i když hodnota pořízeného zboží nepřekročí částku uvedenou v odstavci 1, se stává osobou identifikovanou k dani k datu účinnosti registrace uvedenému na rozhodnutí o registraci.

§ 97

Registrace osoby identifikované k dani

(1) Osoba identifikovaná k dani je povinna předložit místně příslušnému správci daně přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne překročení částky 326 000 Kč. Pořizuje-li z jiného členského státu nový dopravní prostředek a zboží, které je předmětem spotřební daně, je povinna předložit přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

(2) Právnícká osoba nepovinná k dani, která pořizuje zboží od osoby registrované k dani v jiném členském státě, je oprávněna předložit místně příslušnému správci daně přihlášku k registraci kdykoliv.

§ 98

Stanovení daně při nesplnění registrační povinnosti

(1) Nesplní-li osoba povinná k dani povinnost se registrovat podle § 95 odst. 1 nebo podle § 95 odst. 2 písm. a), stanoví správce daně daň náhradním způsobem.

(2) Daň stanovenou náhradním způsobem stanoví správce daně ze základu daně, kterým je souhrn úplat náležejících osobě povinné k dani za uskutečněná zdanitelná plnění, která byla uskutečněna bez daně za období, kdy měla být osoba povinná k dani plátcem. Správce daně při stanovení výše daně použije sazby daně platné ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) Daň stanovená náhradním způsobem je splatná do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(4) Pokud správce daně stanoví daň náhradním způsobem, dodatečné daňové přiznání není přípustné.

§ 99

Zdaňovací období

(1) Zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, pokud obrat plátce za předcházející kalendářní rok nedosáhl 10 000 000 Kč.

(2) Pokud obrat plátce za předcházející kalendářní rok dosáhl 10 000 000 Kč, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce, jehož zdaňovacím obdobím je podle odstavce 1 kalendářní čtvrtletí a jehož obrat za předcházející kalendářní rok dosáhl částky alespoň 2 000 000 Kč, je oprávněn si zvolit za zdaňovací období kalendářní měsíc, pokud tuto změnu oznámí správci daně nejpozději do 31. ledna příslušného roku.

(4) Zdaňovací období plátce, který podniká společně s jinými plátcí na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, se stanoví ze součtu obratu dosaženého všemi účastníky v rámci sdružení a obratu plátce dosaženého mimo sdružení.

(5) Při přeměně společnosti fúzí se zdaňovací období zúčastněných společností nebo družstev stanoví ze součtu obratů zúčastněných společností nebo družstev. Při přeměně společnosti nebo družstva rozdělením se zdaňovací období nově založených nástupnických společností nebo družstev, popřípadě nástupnických společností nebo družstev při rozdělení sloučením stanoví tak, že se přiřadí ke každé nástupnické společnosti obrat zanikající společnosti nebo družstva v poměru, v jakém na ně bylo převedeno jmění ze zanikající společnosti nebo družstva. Při převodu jmění na společníka se zdaňovací období stanoví z obratu společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obratu společníka.

(6) Pokud není znám obrat za předcházející kalendářní rok, stanoví se zdaňovací období podle odstavce 1 nebo 2 z předpokládaného ročního obratu v běžném roce.

(7) Prvním zdaňovacím obdobím plátce je kalendářní čtvrtletí nebo kalendářní měsíc, ve kterém se osoba povinná k dani stala plátcem.

(8) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 3 ze čtvrtletního na měsíční anebo z měsíčního na čtvrtletní je možné provést od počátku kalendářního roku, pokud ji plátce do 31. ledna toho roku oznámí správci daně. Nedojde-li ke změně zdaňovacího období podle odstavce 1 nebo 2, a to dosažením nebo překročením obratu ve výši 10 000 000 Kč nebo nedosažením obratu ve výši 2 000 000 Kč za předcházející kalendářní rok, zdaňovací období plátce se v následujícím roce nemění, dokud plátce neoznámí změnu podle odstavce 3.

(9) Zdaňovacím obdobím pro osobu identifikovanou k dani je kalendářní čtvrtletí.

(10) Zdaňovacím obdobím plátce, který nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu je kalendářní čtvrtletí.

(11) Při rozhodnutí o úpadku končí probíhající zdaňovací období dnem, který předchází dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku. Následující zdaňovací období plátce začíná dnem nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku a končí posledním dnem kalendářního měsíce, ve kterém nabylo

účinnosti rozhodnutí o úpadku. Pro období po dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku, ve kterém probíhá insolvenční řízení, je zdaňovacím obdobím plátce kalendářní měsíc. Dojde-li k ukončení insolvenčního řízení, končí zdaňovací období dnem, kdy došlo k ukončení insolvenčního řízení, a následující zdaňovací období začíná dnem následujícím po dni, ve kterém došlo k ukončení insolvenčního řízení. Po ukončení insolvenčního řízení je do konce kalendářního roku zdaňovacím obdobím plátce kalendářní měsíc a pro následující kalendářní rok se určí zdaňovací období podle odstavců 1 až 3.

(12) Při rozhodnutí o úpadku člena skupiny končí probíhající zdaňovací období skupiny dnem, který předchází dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku člena skupiny. Následující zdaňovací období skupiny a plátce, jehož členství ve skupině zaniklo v souvislosti s insolvenčním řízením, začíná dnem nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku a končí posledním dnem kalendářního měsíce, ve kterém nabylo účinnosti rozhodnutí o úpadku.

(13) Zdaňovacím obdobím skupiny je kalendářní měsíc.

§ 100

Evidence pro daňové účely

(1) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně veškeré údaje vztahující se k jeho daňové povinnosti, zejména údaje potřebné pro správné stanovení daňové povinnosti. Plátce je povinen vést evidenci v takovém členění, aby sestavil daňové přiznání, a jestliže uskutečnil dodání zboží nebo poskytnutí služby podle § 9 odst. 1 do jiného členského státu osobě registrované k dani, aby sestavil souhrnné hlášení.

(2) Plátce je povinen vést také evidenci uskutečněných plnění, která jsou osvobozená od daně nebo nejsou předmětem daně. Plátce je povinen rovněž vést evidenci obchodního majetku, a to v rámci účetnictví nebo samostatně.

(3) Plátci, kteří podnikají společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰ nebo jiné obdobné smlouvy, jsou povinni vést evidenci pro účely daně podle odstavců 1 a 2 za činnost, pro kterou se sdružili, odděleně. Evidenci vede určený účastník sdružení, který za sdružení plní všechny povinnosti a uplatňuje práva vyplývající z tohoto zákona pro ostatní jednotlivé účastníky.

(4) Plátce, který pořizuje zboží z jiného členského státu, a osoba identifikovaná k dani jsou povinni vést evidenci o hodnotě pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých členských států.

(5) Člen skupiny je povinen vést evidenci plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.

(6) Věřitel je povinen vést evidenci oprav podle § 44, která obsahuje obchodní firmu nebo jméno a příjmení dlužníka, daňové identifikační číslo dlužníka, evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu, evidenční číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1 a výši opravy daně na výstupu.

§ 101

Daňové přiznání a splatnost daně

(1) Plátce je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období podat daňové přiznání na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost, pokud zákon nestanoví jinak. Tuto lhůtu nelze prodloužit. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, s výjimkou daně vyměřované v souvislosti s dovozem zboží podle § 20,^{66a}) u kterého je splatnost daně stanovena celními předpisy.

(2) Lhůta pro podání daňového přiznání za zdaňovací období končící dnem, který předchází dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku, je 30 dnů od skončení zdaňovacího období. To platí i pro skupinu v případě, že soud rozhodl o úpadku jejího člena. Za zdaňovací období v době probíhajícího insolvenčního řízení, včetně zdaňovacího období končícího dnem, kdy došlo k ukončení insolvenčního řízení, je lhůta pro podání daňového přiznání 25 dnů od skončení zdaňovacího období.

(3) Plátce, který jako osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, je povinen podat za zemřelého daňové přiznání ke dni úmrtí do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo k úmrtí plátce. Při ukončení dědického řízení, kdy je majetek vydáván dědici, je osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračovala po zemřelém plátcí v živnosti, povinna podat poslední daňové přiznání ke dni ukončení dědického řízení. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(4) Zanikne-li společnost nebo družstvo zrušením bez likvidace, je daňové přiznání za část zdaňovacího období ke dni zániku plátce povinen podat právní nástupce plátce, a to s uvedením, že je podává za zaniklého plátce.

(5) Plátce, který jako určený účastník sdružení¹⁰) vede evidenci pro daňové účely za sdružení podle § 100 odst. 3, je povinen uvést ve svém daňovém přiznání zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své činnosti a zdanitelná plnění a daňovou povinnost z činnosti celého sdružení. Ostatní účastníci sdružení v daňovém přiznání uvádějí pouze zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své vlastní činnosti.

(6) Osoba identifikovaná k dani je povinna do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém jí vznikla daňová povinnost, podat daňové

přiznání. Daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(7) Plátce, který nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém mu vznikla daňová povinnost nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, podat daňové přiznání. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(8) Osoba, která není plátcem, které vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň podle § 108 odst. 1 písm. k), je povinna podat daňové přiznání do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém vystavila doklad, na kterém uvedla daň. Daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

§ 102

Souhrnné hlášení

(1) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnil

a) dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě,

b) přemístění obchodního majetku do jiného členského státu,

c) dodání zboží kupujícímu při zjednodušeném postupu v třístranném obchodu podle § 17, pokud je plátce prostřední osobou v tomto obchodu, nebo

d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou služeb osvobozených od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat a zaplatit daň příjemce služby.

(2) Souhrnné hlášení lze podat pouze elektronicky na elektronickou adresu zveřejněnou správcem daně. Pokud je souhrnné hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy, která není opatřena uznávaným elektronickým podpisem nebo není odeslána prostřednictvím datové schránky, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání souhrnného hlášení. Údaje o hodnotě dodaného zboží nebo poskytnuté služby se uvádějí v české měně.

(3) Souhrnné hlášení za sdružení¹⁰⁾ podává určený účastník sdružení, který podává daňové přiznání za sdružení.

(4) Souhrnné hlášení podává plátce za každý kalendářní měsíc do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.

(5) Pokud plátce uskutečňuje pouze plnění podle odstavce 1 písm. d),

podává souhrnné hlášení současně s daňovým přiznáním ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(6) Pokud plátce podle odstavce 5 podává souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí a v průběhu kalendářního čtvrtletí uskuteční plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), vzniká plátci povinnost v tomto kalendářním čtvrtletí za měsíce, které předcházejí kalendářnímu měsíci, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), povinnost podat souhrnné hlášení za každý kalendářní měsíc tohoto kalendářního čtvrtletí, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c). Tento plátce dále podává souhrnné hlášení podle odstavce 4, a to za každý kalendářní měsíc do konce kalendářního roku, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1 písm. a) až c).

(7) Pokud plátce, který podal souhrnné hlášení, zjistí, že uvedl chybné údaje, je povinen do 15 dnů od data zjištění chybných údajů podat následné souhrnné hlášení způsobem uvedeným v odstavci 2.

(8) Správce daně údaje v souhrnném hlášení, popřípadě v následném souhrnném hlášení posoudí, případně prověří a využije při stanovení daňové povinnosti. Obdobný postup uplatní ohledně údajů, které správce daně obdrží v rámci mezinárodní spolupráce.

§ 103

zrušen

§ 104

Nesprávné uvedení daňové povinnosti za jiné zdaňovací období

(1) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a nesnížil tím v tomto zdaňovacím období daňovou povinnost, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří.

(2) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a snížil tím v tomto zdaňovacím období daňovou povinnost, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří, ale uplatní úrok z prodlení podle daňového řádu z částky daně uvedené v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období za každý den krácení státního rozpočtu. Úrok z prodlení je splatný ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(3) Postup podle odstavce 1 nebo 2 se neuplatní, pokud plátce, který měl nárok na odpočet daně v částečné výši podle § 72 odst. 6 ve zdaňovacím období, do kterého skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové

povinnosti příslušely, uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období a zdaňovací období, do kterého příslušely, bylo v jiném kalendářním roce.

(4) Pro osobu identifikovanou k dani platí odstavce 1 a 2 obdobně.

§ 105

Vracení nadměrného odpočtu

(1) Vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek, vrátí se plátcí bez žádosti do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu. Tento postup se neuplatní, pokud vznikne vratitelný přeplatek změnou daňové povinnosti na základě dodatečného vyměření, a postupuje se podle daňového řádu.

(2) Přeplatek skupiny vzniklý v důsledku vyměření nebo dodatečného vyměření se stává vratitelným, pokud skupina a kterýkoli člen skupiny nemá daňový nedoplatek. Přeplatek skupiny se použije na úhradu případného daňové nedoplatku skupiny nebo kteréhokoli člena skupiny.

(3) Pokud vznikne v důsledku neoprávněného uplatnění odpočtu daně daňový nedoplatek, podléhá tento úroku z prodlení podle daňového řádu od počátku běhu lhůty podle odstavce 1. Úrok z prodlení se neuplatní do doby vrácení nadměrného odpočtu.

(4) Za den vzniku vratitelného přeplatku se považuje den vyměření a vratitelný přeplatek se vrátí, pokud činí více než 100 Kč.

§ 106

Zrušení registrace

(1) O zrušení registrace může plátcé, s výjimkou plátce podle § 94 odst. 14, požádat nejdříve po uplynutí jednoho roku od data účinnosti registrace uvedeného na rozhodnutí o registraci, pokud jeho obrat nepřesáhl za nejbližších předcházejících 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců částku 1 000 000 Kč a pokud celková hodnota zboží pořízeného z jiného členského státu nepřekročila v běžném kalendářním roce částku 326 000 Kč a tato hodnota nebyla překročena ani v roce minulém, pokud tento zákon nestanoví jinak. O zrušení registrace může plátcé také požádat, pokud uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Plátcí podnikající na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy mohou požádat o zrušení registrace jednotlivě pouze při vystoupení nebo vyloučení ze sdružení za podmínek uvedených v odstavci 1, nebo pokud přestanou být osobou povinnou k dani, a to po vypořádání majetku. Při rozpuštění sdružení mohou požádat všichni účastníci sdružení o zrušení registrace po vypořádání majetku ve sdružení.

Obratem účastníka sdružení je pro účely zrušení registrace součet jeho obratu za plnění uskutečňovaná mimo sdružení a podílu obratu sdružení připadajícího na něho ze sdružení. Podíl obratu připadajícího na účastníka sdružení se stanoví podle smlouvy, jinak rovným dílem.

(3) Plátce podle § 94 odst. 3, 4 a 5 však může požádat o zrušení registrace nejdříve po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy se stal plátcem, pokud jeho obrat nepřesáhl za nejbližší předcházející tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce částku 250 000 Kč.

(4) Pokud plátce žádá o zrušení registrace, je povinen prokázat, že existují důvody pro zrušení registrace uvedené v odstavci 1.

(5) Pokud dojde ke zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce, je jeho právní nástupce povinen postupovat podle § 79 odst. 4. To neplatí, pokud osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne úmrtí plátce. Ke dni vydání majetku dědici, popřípadě správci dědictví, který nepokračuje v živnosti po zemřelém plátcí, je osoba oprávněná, která pokračovala po zemřelém plátcí v živnosti, povinna postupovat u vydaného majetku podle § 79 odst. 4. Tato povinnost se nevztahuje na případ, kdy je majetek vydán dědici, který pokračuje v živnosti a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne vydání majetku. Obdobně se postupuje v případě úmrtí plátce, který podnikal podle zvláštního právního předpisu.⁶⁶⁾

(6) Zrušení společnosti nebo družstva bez likvidace se nepovažuje za zrušení s povinností snížit nárok na odpočet daně podle § 79 odst. 4, pokud jsou všechny zúčastněné společnosti nebo družstva plátcí. Obdobně se postupuje i v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tím způsobem, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem, nebo v případě, kdy dojde ke zrušení registrace právnické osoby, která je plátcem a byla založená jedinou fyzickou osobou a v činnosti zaniklé právnické osoby pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel, anebo v případě, kdy dojde k přeměně, sloučení, splnutí nebo rozdělení státního podniku nebo osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže jsou plátcí.

(7) Správce daně je však oprávněn zrušit registraci plátce, pokud

a) plátce neuskutečnil bez oznámení důvodu správci daně po dobu dvanácti po sobě následujících měsíců plnění,

b) plátce neplní své povinnosti vyplývající z tohoto zákona,

c) plátce přestane být osobou povinnou k dani, nebo

d) plátce uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na

odpočet daně.

(8) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 7 má odkladný účinek a účinnost zrušení registrace nastává dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení registrace.

(9) Správce daně je oprávněn zrušit registraci plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani místo podnikání, pokud tento plátce v předcházejícím kalendářním roce neuskutečnil v tuzemsku zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

§ 106a

Zrušení a změna skupinové registrace

(1) Správce daně zruší registraci skupiny k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina podá žádost o zrušení registrace nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud žádost skupina podá po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně registraci skupiny k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(2) Správce daně zruší členství osoby ve skupině k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina podá žádost o vystoupení člena ze skupiny nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud žádost skupina podá po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně členství osoby ve skupině k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(3) Dnem účinnosti rozhodnutí o úpadku člena skupiny zaniká jeho členství ve skupině.

(4) V případě zániku členství zastupujícího člena ve skupině jsou členové skupiny povinni zvolit nového zastupujícího člena do 15 dnů ode dne zániku jeho členství ve skupině. Pokud tak neučiní, ustanoví zastupujícího člena správce daně rozhodnutím.

(5) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od data, kdy se stal členem skupiny.

(6) Pokud skupina nesplňuje podmínky stanovené v § 5a, je povinna oznámit tuto skutečnost správci daně do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. Správce daně zruší registraci skupiny k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina oznámí, že nesplňuje podmínky stanovené v § 5a nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud tuto skutečnost skupina oznámí po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně registraci skupiny k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(7) Pokud člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství stanovené v §

5a, je skupina povinna oznámit tuto skutečnost do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. Správce daně zruší členství osoby ve skupině k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina oznámí, že člen skupiny nespĺňuje podmínky pro členství stanovené v § 5a nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud tuto skutečnost skupina oznámí po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně členství osoby ve skupině k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(8) Správce daně je oprávněn zrušit registraci skupiny k 31. prosinci kalendářního roku, pokud skupina neplní své povinnosti vyplývající z tohoto zákona.

(9) Správce daně zruší registraci plátce ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.

(10) Zrušení registrace podle tohoto ustanovení a zrušení členství osoby ve skupině se nepovažují za zrušení registrace s povinností snížit nárok na odpočet daně podle § 79 odst. 4.

§ 107

Zrušení registrace osoby identifikované k dani

(1) Osoba identifikovaná k dani může po uplynutí 2 kalendářních roků od data účinnosti registrace uvedeného na rozhodnutí o registraci počítaných od konce kalendářního roku, v němž rozhodnutí o registraci nabylo účinnosti, požádat o zrušení registrace, pokud hodnota pořízeného zboží v běžném roce nepřekročila částku 326 000 Kč bez daně a pokud tuto částku nepřekročila ani v roce předcházejícím.

(2) Správce daně zruší registraci osoby identifikované k dani nejdříve po uplynutí 2 kalendářních roků od data účinnosti registrace uvedeného na rozhodnutí o registraci počítaných od konce kalendářního roku, v němž rozhodnutí o registraci nabylo účinnosti, pokud jí za poslední 2 kalendářní roky nevznikla povinnost přiznat a zaplatit daň.

(3) Pokud osoba registrovaná jako osoba identifikovaná k dani zahájí ekonomickou činnost, správce daně zruší její registraci jako osoby identifikované k dani k datu předcházejícímu datu účinnosti registrace uvedenému na rozhodnutí o registraci plátce.

(4) Správce daně zruší registraci osoby identifikované k dani ke dni vzniku jejího členství ve skupině.

§ 108

Osoby povinné přiznat a zaplatit daň

(1) Přiznat a zaplatit daň správci daně jsou povinni

a) plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, popř. převod nemovitosti s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění podle § 92a a s výjimkou plnění, u kterých je povinná přiznat a zaplatit daň osoba, které jsou tato plnění poskytována,

b) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým je poskytována služba s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku,

c) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým je poskytována služba s místem plnění v tuzemsku podle § 10 až 10d a § 10j, dodáváno zboží s montáží nebo instalací s místem plnění v tuzemsku podle § 7 odst. 3 nebo dodáván plyn, elektřina, teplo nebo chlad soustavami nebo sítěmi s místem plnění v tuzemsku podle § 7a odst. 1 nebo 3, osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku,

d) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kteří pořizují v tuzemsku zboží z jiného členského státu,

e) kupující, který je plátcem nebo osobou identifikovanou k dani, kterému je dodáváno zboží za podmínek stanovených v § 17,

f) osoba, v jejíž prospěch je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká daňová povinnost podle § 23,

g) osoba, v jejíž prospěch je zboží vráceno ze svobodného pásma nebo svobodného skladu zpět do tuzemska,

h) zahraniční osoba povinná k dani, která poskytuje elektronické služby podle zvláštního režimu a zvolila si tuzemsko jako stát identifikace,

i) plátce, kterému je poskytnuto plnění podle § 92a,

j) osoba, která není plátcem, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu,

k) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň.

(2) Osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku se pro účely tohoto ustanovení rozumí zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku. Pokud zahraniční osoba nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo nebo místo podnikání, mají v tuzemsku provozovnu, považují se za osobu povinnou k dani neusazenou v tuzemsku za podmínky, že tato provozovna se neúčastní daného zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby.

(3) Osoby povinné přiznat a zaplatit daň mají procesní postavení

daňového subjektu.

(4) Osoba určená k zajištění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zajistit daň a odvést ji na osobní daňový účet plátce vedený u místně příslušného správce daně. Tato osoba je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnil prodej obchodního majetku plátce.

§ 109

Ručení za nezaplacenou daň

(1) Plátce, který přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněné jiným plátcem nebo poskytne úplatu na takové plnění (dále jen „příjemce zdanitelného plnění“), ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud v okamžiku jeho uskutečnění věděl nebo vědět měl a mohl, že

- a) daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacená,
- b) plátce, který uskutečňuje toto zdanitelné plnění nebo obdrží úplatu na takové plnění (dále jen „poskytovatel zdanitelného plnění“), se úmyslně dostal nebo dostane do postavení, kdy nemůže daň zaplatit, nebo
- c) dojde ke zkrácení daně nebo vylákání daňové výhody.

(2) Příjemce zdanitelného plnění ručí také za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je úplata za toto zdanitelné plnění bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchylná od obvyklé ceny²⁵).

§ 109a

Zvláštní způsob zajištění daně

(1) Pokud příjemce zdanitelného plnění uhradí za poskytovatele zdanitelného plnění daň z takového zdanitelného plnění, aniž by byl vyzván jako ručitel, použije se tato úhrada pouze na úhradu daně poskytovatele zdanitelného plnění z tohoto zdanitelného plnění.

(2) Úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění se hradí jeho správci daně. Současně s platbou příjemce zdanitelného plnění způsobem zveřejněným správcem daně uvede

- a) identifikaci poskytovatele zdanitelného plnění,
- b) daň, na kterou je úhrada určena,
- c) identifikaci příjemce zdanitelného plnění,

d) den uskutečnění zdanitelného plnění nebo den přijetí úplaty poskytovatelem zdanitelného plnění.

(3) Pokud je úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění provedena bez uvedení dne uskutečnění zdanitelného plnění nebo dne přijetí úplaty, má se za to, že takovým dnem je den přijetí platby správcem daně.

(4) Částka uhrazená za poskytovatele zdanitelného plnění se přijímá a eviduje na jeho osobním depozitním účtu. Ke dni splatnosti daně se tato částka převede na osobní daňový účet poskytovatele zdanitelného plnění s datem platby k tomuto dni; dojde-li k úhradě později, převede se na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu.

(5) Byla-li daň, na kterou je úhrada určena, zcela nebo zčásti uhrazena, použije se částka převáděná z osobního depozitního účtu nebo její část jako úhrada daně na osobním daňovém účtu poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 110

Regulační opatření za stavu nouze, ohrožení státu a válečného stavu

Je-li vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, může vláda nařízením na časově omezenou nezbytně nutnou dobu, odpovídající charakteru a intenzitě ohrožení bezpečnosti České republiky,

a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů, případně přeřadit zboží nebo služby ze základní do snížené sazby daně a naopak,

b) umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet daně v plné výši.

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 111

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv s tím souvisejících, platí dosavadní právní předpisy.

2. Podle dosavadních právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se až do svého ukončení posuzují všechny procesní lhůty, které začaly běžet před účinností tohoto zákona. Lhůty pro uplatnění práv podle bodu 1 se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Plátce registrovaný podle dosavadních předpisů je plátcem podle tohoto zákona.

4. Plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí, je povinen do 25. července 2004 podat daňové přiznání za měsíc duben 2004 podle dosavadních právních předpisů.

5. Zdaňovacím obdobím pro plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí a tento plátce postupoval podle bodu 4, je období od 1. května 2004 do 30. června 2004. Od 1. července 2004 plátce podává daňové přiznání podle § 99.

6. Osvědčení o registraci, která byla vydána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti. Daňová identifikační čísla přidělená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaregistrovaným daňovým subjektům se mění tak, že první tři číslice a pomlčka se nahrazují kódem "CZ". Daňový subjekt je povinen uvádět takto změněné daňové identifikační číslo. Na žádost daňového subjektu správce daně vyznačí změnu daňového identifikačního čísla v osvědčení o registraci.

7. Pro stanovení výše obratu uvedené v § 6 tohoto zákona se pro účely registrace nepřihlíží k obratu dosaženému před účinností tohoto zákona.

8. Ve zdaňovacích obdobích roku 2004 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období kalendářního roku 2003.

9. Při zrušení registrace počínaje dnem účinnosti tohoto zákona plátce, který při uplatnění nároku na odpočet daně u majetku v období do 31. prosince 2000 použil koeficient podle § 20 dosavadního zákona, upraví částku snížení nároku na odpočet daně podle § 74 odst. 5 koeficientem stanoveným podle § 76 tohoto zákona.

10. Při vypořádání nároku na odpočet daně od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 postupuje plátce tak, že za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona provede vypořádání podle znění § 20 dosavadního zákona, a za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 podle § 76 tohoto zákona. Vypořádání za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona plátce uvede do daňového přiznání za měsíc duben 2004. V případě dodatečné opravy uskutečněných zdanitelných plnění za již vypořádané období podle předchozí věty plátce postupuje podle § 20 odst. 11 dosavadního zákona. Vypořádání za

období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období roku 2004. Ve zdaňovacích obdobích roku 2005 se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004.

11. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, u nichž byly do tohoto dne poskytnuty zálohy na zdanitelná plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce daně povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Záloha zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona na plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona a budou zdanitelnými plněními podle tohoto zákona, je plátce, který je povinen přiznat a zaplatit daň, povinen tuto daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, pokud je platba přijata po nabytí účinnosti tohoto zákona. Částka zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona.

12. Pro smlouvy o finančním pronájmu, které byly uzavřeny a předmět smlouvy byl předán do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném do dne předcházejícího datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě se může zaregistrovat ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud bude uskutečňovat zdanitelná plnění v tuzemsku.

14. U zboží, které bylo v jiném členském státě nebo nově přistupujícím členském státě propuštěno do celního režimu vývoz nebo tranzit do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do tuzemska, se postupuje jako při dovozu zboží.

15. U zboží, které bylo v tuzemsku propuštěno do celního režimu vývoz, tranzit nebo pasivní zušlechťovací styk do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do jiného členského státu, se postupuje jako při vývozu zboží.

16. Ustanovení § 36 odst. 10 se poprvé použije pro vratné zálohované obaly vykoupené po 30. dubnu 2004.

17. zrušen

18. Pro stanovení místa plnění podle § 8 odst. 3 v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 neplatí podmínka, že hodnota dodaného zboží do jiného členského státu nebyla překročena v předcházejícím kalendářním roce.

19. Rozhodnutí o záznamní povinnosti vydané správci daně podle § 18 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to s platností do 31. prosince 2004, zůstávají v platnosti i po dni účinnosti tohoto zákona.

20. U převodu nemovitosti, u kterého dojde k právním účinkům vkladu do 30. dubna 2004, se použijí dosavadní právní předpisy.

21. U zboží, které bylo dovezeno ze zemí, které byly členskými státy před účinností tohoto zákona, a propuštěno do příslušných celních režimů, se postupuje při uplatnění daně po účinnosti tohoto zákona podle celních předpisů.

22. U programů předvstupní pomoci se po účinnosti tohoto zákona vrací daň podle § 81 až do ukončení těchto programů.

23. Pokud bude zboží před účinností tohoto zákona propuštěno do režimu vývozu a jeho výstup do jiného členského státu po účinnosti tohoto zákona nebude potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkazními prostředky.

§ 112

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.
2. Zákon č. 321/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb.
3. Zákon č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 133/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 208/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

§ 113

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 23 odst. 3, § 73 odst. 3 věty poslední a § 51 odst. 1 písm. j), která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Zaorálek v. r.

Špidla v. r.

Příl.1

Seznam zboží podléhajícího snížené sazbě

Číselný kód Název zboží
Harmonizovaného
systému popisu
číselného
označování zboží

01-05, 07-23,25 - Potraviny včetně nápojů (vyjma alkoholických, vymezených zvláštním předpisem⁷⁰) a krmiva pro zvířata; živá zvířata, semena, rostliny a přísady, obvykle určené k přípravě potravin; výrobky obvykle používané jako doplněk nebo náhražka potravin; voda.

Mimo zboží zařazeného do číselných kódů 2203 - 2208.

06 Živé dřeviny a jiné rostliny; cibule, kořeny a podobné; řezané květiny a dekorativní listoví.

07-12 Rostliny a semena.

28-30, 40, 48, 56, - Radiofarmaka, sorbit pro diabetiky, 61 62 aspartam, sacharin a jeho soli, antibiotika, farmaceutické výrobky - jen používané pro zdravotní péči, prevenci nemocí a léčbu pro humánní lékařské účely.

4818, 6111, 6209 - Dětské pleny

49 - Knihy, brožury, letáky, prospekty, noviny a časopisy, kde reklama nepřesahuje 50 % plochy, obrázková alba, obrázkové knihy, předlohy ke kreslení a omalovánky pro děti, hudebniny tištěné či rukopisné, kartografické výrobky všech druhů včetně

atlasů, nástěnných map, topografických plánů a globusů, kromě tiskovin plně nebo podstatně určených k reklamě.

01- 96 - Zdravotnické prostředky podle zvláštních právních předpisů, ^71) včetně náhradních dílů, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému zdravotnickému prostředku k ošetřování nemocných, vyjma zboží kapitoly 24.

48, 64, 66, 84, 85, 87 - Zboží pro osobní používání nemocnými ke 90, 91 zmírnění následků nemocí, jež není zdravotnickým prostředkem podle zvláštních právních předpisů, a to:

- Braille papír
- Bílé hole pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Manipulační stroje a zařízení pro přepravu těžce zdravotně postižených osob upoutaných na vozíku
- Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou
- Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítačové stroje s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Počítače speciálně upravené pro nevidomé a částečně vidící osoby s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu, a jejich jednotky a přídatná zařízení s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu
- Braillská počítačová tiskárna pro nevidomé a částečně vidící osoby, klávesnice pro nevidomé a částečně vidící osoby a jiné výstupní a vstupní jednotky počítače pro zpracování

hmatového písma

- Jednotky počítačů a přídatná zařízení k počítačům umožňující jejich ovládání osobami se sníženou jemnou motorikou nebo amputovanými končetinami
- Telefony a videotelefony konstruované pro použití neslyšícími osobami
- Zvětšovače televizního obrazu pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Speciální akustické nebo vizuální přístroje pro neslyšící, nevidomé a částečně vidící osoby
- Ruční ovládání nožních pedálů, ruční páky, včetně řadicí páky, pro tělesně postižené osoby
- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s hmatovým nebo hlasovým výstupem s pouzdem jiným než z drahých kovů a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby
- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.

94 - Dětské sedačky do automobilů.

4401 - Palivové dřevo v polenech, špalcích, větvích, otepích nebo podobných tvarech; dřevěné štěpky nebo třísky, piliny a dřevěný odpad a zbytky, též aglomerované do polen, briket, pelet nebo podobných tvarů, určené jako palivo.

Číselným kódem Harmonizovaného systému se rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2007.

Snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně číselnému kódu Harmonizovaného systému a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Novinami se pro účely tohoto zákona rozumí deníky a zpravodajské periodické tiskoviny, vydávané nejméně dvakrát ročně pod stejným názvem

a v úpravě pro ně typické bez pevného spojení jednotlivých listů.

Příl.2

Seznam služeb podléhajících snížené sazbě

CZ-CPA Popis služby

Opravy zdravotnických prostředků uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

33.17.19 Opravy invalidních vozíků.

36.00.2 Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.

37 Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.

38.1 Sběr a přeprava komunálního odpadu.

38.2 Příprava k likvidaci a likvidace komunálního odpadu.

49 Pozemní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.

49.39.2 Osobní doprava lanovými a visutými drahami a lyžařskými vleky.

50 Vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.

51 Letecká hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.

55 Ubytovací služby.

59.14 Poskytnutí oprávnění vstupu na filmová představení.

81.21.10 Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.

81.22.11 Služby mytí oken prováděné v domácnostech.

86 Zdravotní péče, pokud není osvobozena od daně podle § 58.

87 Sociální péče, pokud není osvobozena od daně podle § 59.

88.10,88.91 Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.

90 Služby spisovatelů, skladatelů, sochařů a jiných výkonných umělců, pokud se nejedná o poskytnutí oprávnění k výkonu práva dílo užít a mimo služby nezávislých novinářů, nezávislých modelů a modelek.

90, 91, 93 Poskytnutí oprávnění ke vstupu do muzeí a jiných kulturních zařízení (na kulturní akce a památky, výstavy, do zoologických a botanických zahrad, přírodních rezervací, národních parků, lunaparků a zábavních parků, cirkusů, historických staveb a obdobných turistických zajímavostí).

93.11, 93.12 Poskytnutí oprávnění vstupu na sportovní události; použití krytých i nekrytých sportovních zařízení ke sportovním činnostem.

93.13 Služby posiloven a fitcenter.

93.29.11 Služby související s provozem rekreačních parků a pláží.

93.29.21 Poskytnutí oprávnění vstupu na ohňostroje, světelná a zvuková představení.

96.03 Pohřební a související služby mimo pohřebních služeb pro zvířata.

96.04 Služby tureckých lázní, saun, parních lázní a solných jeskyní.

Snížené sazbě daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné od 1. ledna 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Pravidelnou hromadnou přepravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů, schválených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě ve

znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 388/2000 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy, jde-li o linkovou osobní dopravu veřejnou.

Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely tohoto zákona považuje úklid v bytě nebo rodinném domě mimo prostor, které nejsou určeny k bydlení.

Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.

Oprávněním k výkonu práva dílo užít se rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném znění.

Příl.3

Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani

- Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
- Dodání nového zboží vyrobeného nebo nakoupeného za účelem dodání v nezměněném stavu.
- Služby telekomunikační uvedené v kódu SKP 64.
- Doprava pozemní a potrubní nákladní, doprava pozemní osobní uvedená v kódu SKP 60.
- Doprava vodní osobní a nákladní uvedená v kódu SKP 61.
- Doprava letecká pravidelná a nepravidelná osobní a nákladní doprava uvedená v kódu SKP 62.
- Skladování, přístavní a letištní služby v kódu SKP 63.
- Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby uvedené v kódu SKP 63.
- Reklamní služby uvedené v kódu SKP 74.
- Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů, uvedené v kódu SKP 74.
- Služby prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných

jídelen uvedené v kódu SKP 55

- Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání ze zákona jiné než osvobozené od daně podle § 53 zákona.

- Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.

Pro účely přílohy č. 3 se používá Standardní klasifikace produkce platná k 1. lednu 2003. Do přílohy č. 3 se zařazují služby, které odpovídají současně číselnému kódu Standardní klasifikace produkce a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Příl.4

Umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Číselný kód Název zboží
Harmonizovaného
systému popisu
číselného
označování zboží

A) Umělecká díla

5805 - Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.

6304 - Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.

9701 - Obrazy, malby, kresby, koláže, a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí.

9702 - Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení a to výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem.

9703 - Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.

B) Sběratelské předměty

9704 - Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou zákonným platidlem ani nejsou zamýšleny k použití jako zákonné platidlo.

9705 - Sbírký a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu.

C) Starožitnosti

9706 - Jiné předměty než umělecká díla nebo sběratelské předměty, pokud jsou starší 100 let.

Příl.5

Seznam zboží, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti

Číselný kód

Harmonizovaného Název zboží
systému popisu a
číselného označování
zboží

2618 00 00 Granulovaná struska (struskový písek) z výroby železa nebo oceli
2619 00 Struska, zpěněná struska (jiná než granulovaná struska), okuje a jiné odpady z výroby železa nebo oceli
2620 Struska, popel a zbytky (jiné než z výroby železa nebo oceli), obsahující kovy, arsen, nebo jejich sloučeniny
3915 Odpady, úlomky a odřezky z plastů
4004 00 00 Odpady, úlomky a odřezky z kaučuku (jiné než z tvrdého kaučuku) a prášky a zrna z nich
4707 Sběrový papír, kartón nebo lepenka (odpad a výmět)
6310 Použité nebo nové hadry, motouzy, šňůry, provazy a lana z textilních materiálů ve formě zbytků nebo výrobků vyřazených z používání
7001 00 10 Skleněné střepy a jiné skleněné odpady
7112 Odpad a šrot z drahých kovů nebo z kovů plátovaných drahými kovy; ostatní odpad a šrot obsahující drahé kovy nebo sloučeniny drahých kovů, používaný hlavně pro recykerci drahých kovů
7204 Odpad a šrot ze železa nebo oceli; přetavený odpad ze železa nebo oceli v ingotech
7404 00 Měděný odpad a šrot

7503 00 Niklový odpad a šrot
7602 00 Hliníkový odpad a šrot
7802 00 00 Olověný odpad a šrot
7902 00 00 Zinkový odpad a šrot
8002 00 00 Cínový odpad a šrot
8101 97 00 Odpad a šrot z wolframu
8102 97 00 Odpad a šrot z molybdenu
8103 30 00 Odpad a šrot z tantalu
8104 20 00 Odpad a šrot z hořčíku
8105 30 00 Odpad a šrot z kobaltu
ex 8106 00 10 Odpad a šrot z bismutu
8107 30 00 Odpad a šrot z kadmia
8108 30 00 Odpad a šrot z titanu
8109 30 00 Odpad a šrot ze zirkonia
8110 20 00 Odpad a šrot z antimonu
8111 00 19 Odpad a šrot z manganu
8112 13 00 Odpad a šrot z berylia
8112 22 00 Odpad a šrot z chromu
8112 52 00 Odpad a šrot z thallia
8112 92 21 Odpad a šrot z niobu (columbia); rhenia; gallia; india; vanadu
a germania
8113 00 40 Odpad a šrot z cermetů
8548 10 Odpad a zbytky galvanických článků, baterií a elektrických akumulátorů;
nepoužitelné galvanické články, baterie a elektrické akumulátory.

Číselným kódem Harmonizovaného systému se rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2010. Je-li před číselným kódem Harmonizovaného systému uvedeno "ex", vztahuje se příloha na zboží označené současně číselným kódem Harmonizovaného systému a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.

Vybraná ustanovení novel

Čl.XI zákona č. 635/2004 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období před nabytím účinnosti tohoto zákona platí dosavadní právní předpisy.

2. Městské části v územně členěném statutárním městě (městské obvody) a městské části Hlavního města Prahy, které jsou samostatnými osobami povinnými k dani, se stávají plátcí ke dni účinnosti tohoto zákona, pokud statutární město nebo Hlavní město Praha, jehož jsou součástí, bylo plátcem podle dosavadních předpisů.

Čl. XII zákona č. 545/2005 Sb.

Přechodné ustanovení

Opravu základu daně ve výši daně podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. d) nelze provést za ta plnění, za něž již byla daň jakýmkoli způsobem ze státního rozpočtu vrácena.

Čl. XI zákona č. 270/2007 Sb.

Přechodná ustanovení

Při uložení náhrady za neuplatnění daně při nesplnění zákonné registrační povinnosti, které nastalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

Čl. IX zákona č. 261/2007 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv a povinností s tím souvisejících, se použijí dosavadní právní předpisy.

2. U převodu bytového domu, rodinného domu nebo bytu nebo u převodu nedokončeného bytového domu, rodinného domu nebo bytu, u kterého dojde k právním účinkům vkladu do 31. prosince 2007, se uplatní snížená sazba daně.

Čl. CIV zákona č. 296/2007 Sb.

Přechodné ustanovení

Ustanovení tohoto zákona se použije i pro daň z přidané hodnoty související s řízením, které bylo zahájeno a pravomocně neskončeno podle zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 302/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv a povinností s tím souvisejících se použijí dosavadní právní předpisy.

2. Pro smluvní vztahy ze smluv o finančním pronájmu uzavřených podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jejichž předmět smlouvy byl předán do užívání nájemci do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí ustanovení zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Osoba povinná k dani, registrovaná jako osoba identifikovaná k dani podle § 96 a 97 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a nevztahuje se na ni povinnost registrace podle § 95 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona stává plátcem ve smyslu § 94 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a je povinna do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit místně příslušnému správci daně, že je osobou povinnou k dani.

4. Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v jiném členském státě a zahraniční osoba povinná k dani mající provozovnu v tuzemsku, která se do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nestala plátcem podle § 94 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou provozovny, prostřednictvím které tato osoba uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona stává plátcem podle § 94 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a je povinna do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat přihlášku k registraci.

5. Výše obratu pro účely registrace plátce podle § 94 a 95 a zrušení registrace plátce podle § 106 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se stanoví za období předcházejících 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců způsobem

a) podle § 6 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pro kalendářní měsíce, v jejichž průběhu byl v účinnosti zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a

b) podle § 6 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pro kalendářní měsíce, v jejichž průběhu byl v účinnosti zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. U dovezeného zboží, které bylo propuštěno do celního režimu dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí ustanovení zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 87/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. U osobního automobilu, který byl dodán podle § 13, pořízen z jiného členského státu podle § 16, dovezen podle § 20 a u technického zhodnocení osobního automobilu⁵²), s místem plnění v tuzemsku a s datem uskutečnění zdanitelného plnění do dne předcházejícího dni nabytí

účinnosti tohoto zákona, se pro uplatnění nároku na odpočet daně použijí ustanovení § 72 až § 79 ve znění platném do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a to i po datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Při pořízení osobního automobilu formou, kdy je osobní automobil přenechán za úplatu do užívání podle smlouvy, pokud si strany sjednají, že uživatel je oprávněn nabýt osobní automobil, který je předmětem smlouvy, nejpozději úhradou posledního závazku ze smlouvy, s datem předání do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se pro uplatnění nároku na odpočet daně použije ustanovení § 72 až § 79 ve znění platném do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a to i po datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. U osobního automobilu a u technického zhodnocení osobního automobilu⁵²⁾, vymezeného podle bodů 1 a 2 přechodných ustanovení, se po datu účinnosti tohoto zákona použije pro povinnost přiznat uskutečnění plnění osvobozené od daně ustanovení § 62 odst. 2 ve znění platném do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. VIII zákona č. 362/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období předcházející den nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s tím související, se použijí dosavadní právní předpisy.

2. Plátce, který dodává elektřinu, plyn, vodu, teplo, chlad nebo poskytuje telekomunikační služby, je za zúčtovací období zahrnující jak část roku 2009, tak část roku 2010, oprávněn provést mimořádný odečet z měřicích zařízení k 31. prosinci 2009, případně provést propočet spotřeby při dodání elektřiny, plynu, vody, tepla a chladu a při poskytnutí telekomunikačních služeb k datu 31. prosince 2009, a to i tehdy, bude-li odečet z měřicích zařízení proveden až po tomto datu. V těchto případech pak u spotřeby za období do 31. prosince 2009 plátce uplatní sazbu daně platnou do 31. prosince 2009 a u spotřeby za období od 1. ledna 2010 plátce uplatní sazbu daně platnou od 1. ledna 2010.

3. Plátce, kterému vznikla povinnost přiznat daň z úplat přijatých přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění, a to nejpozději do 31. prosince 2009, použije při vyúčtování těchto přijatých úplat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění po 1. lednu 2010 sazbu daně z přidané hodnoty platnou ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přidané hodnoty při přijetí úplaty.

4. U smluv o finančním pronájmu, které byly uzavřeny do 31. prosince 2008 podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2008, a jejichž předmět smlouvy byl předán do užívání nájemci do 31. prosince 2008, se po 1. lednu 2010 uplatní sazba daně platná do 31.

prosine 2008.

Čl. II zákona č. 489/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv a povinností s tím souvisejících se použijí dosavadní právní předpisy.
2. Žádosti o vrácení daně osobám registrovaným k dani v jiných členských státech, podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních předpisů.
3. Následné souhrnné hlášení za zdaňovací období do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona je plátce povinen podat podle § 102 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Je-li člen skupiny současně účastníkem sdružení na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, je skupina povinna podat žádost o vystoupení člena skupiny nejpozději do 31. října 2010, pokud neprokáže, že člen skupiny již k tomuto datu není současně účastníkem sdružení na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy.
5. Je-li člen skupiny ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona v úpadku, zaniká jeho členství ve skupině dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 120/2010 Sb.

Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv a povinností s tím souvisejících, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 47/2011 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv a povinností s tím souvisejících se použijí dosavadní právní předpisy, není-li dále stanoveno jinak.
2. Pro uplatnění nároku na odpočet daně, který vznikl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a který plátce uplatní za zdaňovací období po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce povinen splnit podmínky stanovené v § 73 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona plátcí vznikne nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění, která se stala součástí dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, jehož uvedením do stavu způsobilého k užívání došlo k uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud tato zdanitelná plnění přijal přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nárok na odpočet daně neuplatnil. Obdobně plátcí vznikne nárok na odpočet daně v případě, že u těchto přijatých zdanitelných plnění odpočet daně krátil s tím, že nárok na odpočet daně vznikne v té výši, kterou plátce neuplatnil. V těchto případech je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro uplatnění nároku na odpočet daně podle tohoto ustanovení se neuplatní § 73 odst. 3 a 4 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Při vypořádání odpočtu daně za rok 2011 se postupuje podle § 76 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. V případě odpočtu daně uplatněného u majetku pořízeného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona při úpravě odpočtu daně nebo vyrovnání odpočtu daně postupuje podle § 78 nebo 79 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Při použití hmotného nebo nehmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce, pokud byl takový majetek pořízený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupuje podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo § 14 odst. 3 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Pro posouzení délky lhůty pro uplatnění nároku na vrácení zaplacené daně osobě se zdravotním postižením, která započala běžet podle § 85 odst. 7 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupuje podle § 85 odst. 7 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní.

Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví

prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

Třináctá směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.

Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby.

Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněním uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem.

Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.

Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2010/23/EU ze dne 16. března 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

Směrnice Rady 2010/66/EU ze dne 14. října 2010, kterou se mění směrnice 2008/9/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

2) § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.

3) § 26 a 29 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

4) Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

4a) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5) § 476 obchodního zákoníku.

6) § 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7) § 36 odst. 2 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7a) Například zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.

7b) Například zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

7c) § 26 až 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

7d) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

7e) Nařízení Rady (ES) č. 1777/2005 ze dne 17. října 2005, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 77/388/EHS o společném systému daně z přidané hodnoty.

8) § 61 a 233 obchodního zákoníku.

9) § 61 a 259 obchodního zákoníku.

10) § 829 a násl. občanského zákoníku.

10a) Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 114 a násl. obchodního zákoníku.

- 13) § 227 a násl. obchodního zákoníku.
- 15) § 409 a násl. obchodního zákoníku.
- 16) Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.
- 19a) Čl. 92, 114 a 201 až 208 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.
- 21) Čl. 2 Doporučení komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.
- 24) Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.
- 24a) Čl. 170 bod 2 písmeno c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.
- 25) Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění zákona č. 121/2000 Sb.
- 26) Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů.
- 26a) § 116 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 27) Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.
- 27a) § 2 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
- 27b) § 77 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 530/2005 Sb..
- 27c) § 2 zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 383/2005 Sb.
- 27d) Vyhláška č. 108/2005 Sb., o školských výchovných a ubytovacích zařízeních a školských účelových zařízeních.
- 27e) § 38 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.
- 27f) § 42 a 44 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.
- 27g) § 22a zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve

znění zákona č. 340/2006 Sb.

27h) § 4 zákona č. 170/2002., o válečných veteránech, ve znění zákona č. 70/2007 Sb.

28) Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, ve znění zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 225/2003 Sb.

29) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

30) § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.

31) § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

32) § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.

34) § 682 obchodního zákoníku.

35) § 692 obchodního zákoníku.

36) Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

37) Zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů.

38) Zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

39) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb.

40) § 118 a 119 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

42) § 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

43) § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb.

44) Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

44a) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

44b) Například zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů.

44c) Například vyhláška č. 524/2004 Sb., o akreditaci zařízení k provádění rekvalifikace uchazečů o zaměstnání a zájemců o zaměstnání, zákon č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samospráv, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních, ve znění pozdějších předpisů.

44d) § 38 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb.

44e) Příloha č. 1 vyhlášky č. 183/1998 Sb., kterou se stanoví další studium, popřípadě výuka se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považuje za studium na středních nebo vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, popřípadě uvedenými v jiném seznamu vydaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

44f) Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se stanoví Seznam standardizovaných jazykových zkoušek, či další jiný podobný seznam.

44g) Například vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění pozdějších předpisů.

45) Zákon č. 548/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 161/1993 Sb. Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

46) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

47) Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

47a) § 78 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

48) Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

48a) § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

48b) Čl. 91, 161, 145, 182 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

49) Nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla.

49c) § 77 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

50) § 3 odst. 1 zákona o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb.

53) § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb.

53) § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

55) Například vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, vyhláška č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 36/2001 Sb. m. s., o přijetí Dohody o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu.

56) Čl. 1 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

57) Čl. 1 vyhlášky č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

59a) Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

60) Zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

60a) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

61) Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

63) Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

64) Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů.

66) § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.

66a) Například čl. 222 bod 1 písmeno a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

70) § 2 písm. g) zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

71) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a změně některých dalších zákonů.

Nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

72) Část čtyřicátá pátá a čtyřicátá šestá zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

73) § 32a odst. 6 a § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

75) Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou semění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty čl. 151 odst. 1 písm. aa) a protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

76) Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.